

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرکت چاپ و انتشارات
وابسته به سازمان اوقاف و امور خیریه

RELIGION

آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل / گردآورنده؛ دفتر نوسازی و تحول معاونت توسعه و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه - تهران: شرکت چاپ و انتشارات؛ سازمان اوقاف و امور خیریه. ۱۸۰ ص.

ISBN: 978 - 964 - 422 - 904 - 6

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

چاپ اول: ۱۳۹۶.

۱. وقف - برزیل. ۲. خیریه - برزیل. الف. دفتر نوسازی و تحول معاونت توسعه و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه. ب. ایران. شرکت چاپ و انتشارات؛ سازمان اوقاف و امور خیریه. ج. آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل.

۲۹۷/۳۷۲

BP۱۹۳/۲/۱۵۵

۱۳۹۵

۴۶۴۹۶۲۱

کتابخانه ملی ایران

**آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور
برزیل**

**Management system of endowment and charitable affairs in
Brazil**

تهیه و تألیف: دفتر نوسازی و تحول معاونت توسعه و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه

تهران ۱۳۹۶

شرکت چاپ و انتشارات
وابسته به سازمان اوقاف و امور خیریه

آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور

برزیل

Management system of endowment and charitable affairs in
Brazil

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: [ای] شرکت چاپ و انتشارات
وابسته به سازمان اوقاف و امور خیریه

چاپ اول: بهار ۱۳۹۶
شمارگان: ۲۰۰ نسخه

تمامی حقوق چاپ و نشر این اثر در انحصار
دفترنوسازی و تحول معاونت توسعه مدیریت و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه است

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۴۲۲ - ۹۰۴ - ۶
ISBN: 978 - 964 - 422 - 904 - 6

چاپخانه، انتشارات، پخش و فروشگاه:

کیلومتر ۵ جاده مخصوص کرج، نیش سه راه شیشه مینا، تهران ۱۳۹۷۸۱۵۳۱۱
تلفن: (چهار خط) ۴۴۵۱۳۰۰۲، نمابر: ۴۴۵۱۴۴۲۵، انتشارات و فروشگاه: ۴۴۵۲۹۶۰۱
تلفن پخش: ۴۴۵۱۴۴۱۱، تلفکس پخش: ۴۴۵۱۴۴۲۵

سازمان اوقاف:

تهران، خ نوفل لوشاتو، ساختمان مهر طبقه اول، دفترنوسازی و تحول معاونت توسعه مدیریت و پشتیبانی

شماره تماس: ۶۴۸۷۱۱۴۹ و ۶۴۸۷۱۱۰۸

سایت سازمان: www.mfso.ir

فهرست مطالب

مقدمه ۱۳

پیشگفتار ۱۵

فصل اول

۱- اطلاعات کلی کشور برزیل ۲۱

۱-۱- مقدمه ۲۱

۲-۱- اطلاعات جغرافیایی ۲۱

۳-۱- اطلاعات اقتصادی ۲۵

۴-۱- اطلاعات سیاسی اجتماعی ۲۹

۱-۴-۱- حکومت فدرالی ۳۰

۲-۴-۱- قانون اساسی ۳۰

۳-۴-۱- قوه مقننه ۳۱

۴-۴-۱- قوه مجریه ۳۱

۵-۴-۱- قوه قضائیه ۳۳

۶-۴-۱- دادگاه عالی فدرال ۳۳

۷-۴-۱- دادگاه عالی عدالت ۳۴

۸-۴-۱- دادگاه فدرال منطقه ای ۳۴

۹-۴-۱- دادگاه شهری ۳۴

۵-۱- جمعیت و پراکندگی سنی ۳۴

۶-۱- اطلاعات فرهنگی - مذهبی ۳۷

۱-۶-۱- فرهنگ ۳۷

۲-۶-۱- مذهب ۳۷

فصل دوم

- ۴۳ - مفهوم وقف و امور خیریه در کشور برزیل ۴۳
- ۴۳ - ۱-۲ - مقدمه ۴۳
- ۴۴ - ۲-۲ - انواع سازمان های غیرانتفاعی در برزیل ۴۴
- ۴۴ - ۱-۲-۲ - سازمان های غیرانتفاعی و جوامع مدنی ۴۴
- ۴۶ - ۲-۲-۲ - انجمن ها ۴۶
- ۴۸ - ۳-۲-۲ - سازمان های خیریه یا بشردوستانه ۴۸
- ۴۹ - ۴-۲-۲ - سازمان های غیردولتی ۴۹
- ۵۰ - ۵-۲-۲ - بنیادها ۵۰
- ۵۱ - ۳-۲ - نیات خیرخواهانه ۵۱
- ۵۳ - ۴-۲ - فعالیت های اقتصادی ۵۳
- ۵۳ - ۵-۲ - فعالیت های سیاسی ۵۳
- ۵۳ - ۶-۲ - مراحل شکل گیری سازمان های غیردولتی (غیرانتفاعی) ۵۳
- ۵۶ - ۷-۲ - نحوه انحلال سازمان های غیرانتفاعی ۵۶

فصل سوم

- ۵۹ - ۳ - تاریخچه و وضعیت موجود سازمان های غیرانتفاعی در کشور برزیل ۵۹
- ۵۹ - ۱-۳ - مقدمه ۵۹
- ۵۹ - ۲-۳ - تاریخچه سازمان های غیرانتفاعی در کشور برزیل ۵۹
- ۶۹ - ۳-۳ - نگاهی گذرا به وضعیت موجود سازمان های غیرانتفاعی در کشور برزیل ۶۹
- ۷۴ - ۴-۳ - رتبه برزیل در زمینه وقف و امور خیریه در دنیا ۷۴

فصل چهارم

- ۷۹ - ۴ - نگاهت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل ۷۹
- ۷۹ - ۱-۴ - مقدمه ۷۹
- ۷۹ - ۲-۴ - انواع کنش گران فعال در حوزه وقف و امور خیریه ۷۹
- ۸۰ - ۱-۲-۴ - سیاست گذار ۸۰
- ۸۲ - ۲-۲-۴ - تنظیم کننده ۸۲
- ۸۴ - ۳-۲-۴ - تسهیل کننده ۸۴
- ۸۵ - ۴-۲-۴ - ارائه دهنده خدمات ۸۵
- ۸۶ - ۳-۴ - نگاهت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه ۸۶
- ۸۷ - ۱-۳-۴ - کنگره ملی ۸۷
- ۸۷ - ۲-۳-۴ - قوه قضائیه ۸۷

- ۸۸- وزارت اقتصاد ۳-۳-۴
- ۸۸- وزارت دادگستری ۴-۳-۴
- ۹۰- دفتر ملی ثبت نهادهای واجد شرایط در وزارت دادگستری (CNES/MJ) ... ۴-۳-۴
- ۹۲- سازمان‌های جامعه مدنی با منافع عمومی (OSCIP) ۴-۳-۲
- ۹۳- دادگاه عالی فدرال ۴-۳-۵
- ۹۴- دفتر مدعی العموم (دادستانی کل) ۴-۳-۶
- ۹۶- دادگاه‌های حساسی (فدرال و دولتی) ۴-۳-۷
- ۹۸- دبیرخانه درآمد فدرال ۴-۳-۸
- ۹۸- وزارت بهداشت ۴-۳-۹
- ۱۰۱- وزارت آموزش ۴-۳-۱۰
- ۱۰۳- وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی ۴-۳-۱۱
- ۱۰۵- موسسه توسعه سرمایه‌گذاری اجتماعی ۴-۳-۱۲
- ۱۰۸- تراست تکلیف برزیل ۴-۳-۱۳
- ۱۰۸- اهداف ۴-۳-۱۳-۱
- ۱۰۹- تأمین منابع و جذب حامی ۴-۳-۱۳-۲
- ۱۱۰- سازمان ایراکامبی ۴-۳-۱۴

فصل پنجم

- ۱۱۵- جمع‌بندی ۵-۵
- ۱۲۱- منابع ۵-۱۲۱

پیوست

- ۱۲۵- پیوست ۱: قانون ۱۳۰۱۹، سی و یک ژوئیه سال ۲۰۱۴ ..... ۵-۱۲۵
- ۱۷۲- پیوست ۲: فرمان شماره ۳۱۰۰ مربوط به ۳۰ ژوئن سال ۱۹۹۹ ..... ۵-۱۷۲

فهرست شکل ها

- شکل ۱-۱- موقعیت کشور برزیل در آمریکای جنوبی ۲۲
- شکل ۲-۱- موقعیت ایالت های کشور برزیل ۲۳
- شکل ۳-۱- نمودار رشد تولید ناخالص داخلی برزیل، ایران و جهان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ ..... ۲۶
- شکل ۴-۱- نمودار تولید ناخالص داخلی برزیل، ایران و جهان به ازای سرانه جمعیت از ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ ..... ۲۷
- شکل ۵-۱- نمودار تولید ناخالص داخلی برزیل و ایران به قیمت بازار از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ ..... ۲۸
- شکل ۶-۱- نمودار درآمد ناخالص ملی بر اساس سرانه جمعیت برزیل، ایران و جهان از ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۴ ..... ۲۸
- شکل ۷-۱- نمودار درآمد ناخالص ملی آلمان و ایران از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۴ ..... ۲۹
- شکل ۸-۱- ساختار حکومتی و سیاسی کشور برزیل ۳۴
- شکل ۹-۱- نمودار رشد جمعیت برزیل و ایران از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ ..... ۳۵
- شکل ۱۰-۱- نمودار ساختار سنی شهروندان آلمان در سال ۲۰۱۵ ..... ۳۶
- شکل ۱-۳- تعداد سازمان های غیردولتی در برزیل در سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۱۰ ..... ۶۹
- شکل ۲-۳- درصد فعالیت های سازمان های غیرانتفاعی در برزیل با توجه به نیت خیریه ۷۰
- شکل ۳-۳- تعداد سازمان های غیرانتفاعی در برزیل با توجه به نیت خیریه ۷۱
- شکل ۴-۳- پراکندگی سازمان های غیرانتفاعی در برزیل بین سال های ۱۹۹۱ تا ۲۰۱۰ ..... ۷۲

- شکل ۳-۵- ترکیب منابع مالی سازمان های غیرانتفاعی ۷۳
- شکل ۳-۶- نقش هریک از بخش های منتخب اقتصادی برزیل با بیشترین تأثیر بر رشد اقتصادی. ۷۳
- شکل ۳-۷- رتبه کشورها بر اساس شاخص بخشندگی در دنیا ۷۵
- شکل ۳-۸- کمک های بشردوستانه بین المللی برزیل در سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۴ ..... ۷۵
- شکل ۴-۱- نگاهت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل ۸۶
- شکل ۴-۲- صفحه ابتدایی سایت وزارت دادگستری و امنیت عمومی ۸۸
- شکل ۴-۳- ساختار سازمانی وزارت دادگستری و امنیت عمومی ۸۹
- شکل ۴-۴- نمایی از سایت دادگاه عالی فدرال ۹۴
- شکل ۴-۵- نمایی از دادگاه های حسابرسی ۹۶
- شکل ۴-۶- نمایی از سایت وزارت بهداشت ۹۹
- شکل ۴-۷- نمایی از سایت وزارت آموزش ۱۰۲
- شکل ۴-۸- نمایی از سایت وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی ۱۰۳
- شکل ۴-۹- نمایی از سایت موسسه توسعه سرمایه گذاری اجتماعی ۱۰۶
- شکل ۴-۱۰- تاریخچه فعالیت های موسسه توسعه سرمایه گذاری اجتماعی ۱۰۷
- شکل ۴-۱۱- نمایی از سایت تراست تکلیف برزیل ۱۰۸
- شکل ۴-۱۲- نمایی از سایت سازمان ایراکامبی ۱۱۱

فهرست جدول ها

- جدول ۱-۱- مشخصات عمومی کشور برزیل..... ۲۲
- جدول ۱-۲- مشخصات عمومی ایالت های کشور برزیل..... ۲۳
- جدول ۱-۳- درصد گروه های مختلف سنی بر حسب جنسیت..... ۳۶
- جدول ۱-۴- پراکندگی ادیان در کشور برزیل..... ۳۷
- جدول ۳-۱- جایگاه کشورها بر اساس شاخص بخشندگی در دنیا..... ۷۴

مقدمه

از دیرباز سنت حسنه وقف در همه ادیان آسمانی و جوامع بشری مورد توجه و اهتمام وافر قرار داشته است. دین مبین اسلام نیز همچون سایر ادیان الهی اهتمام ویژه‌ای به ترویج وقف در بین مسلمین دارد، به گونه‌ای که پیشوایان اسلام ناب همگی از جمله واقفین و متولیان موقوفات بوده‌اند. در طی قرون متمادی نهاد وقف نقطه اتکاء و مهمترین بستر تعالی نهاد دین و یکی از زیرساخت‌های کلیدی فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی اداره جوامع اسلامی بوده است. با توجه به اهداف بلند انقلاب اسلامی در راستای ایجاد جامعه اسلامی ایرانی و تمدن بین‌الملل اسلامی، احیاء نهاد وقف و شکوفایی هر چه بیشتر موقوفات از ضروریات اساسی‌ای است که مورد تأکید مکرر مقام معظم رهبری قرار دارد.

در این راستا سازمان اوقاف و امور خیریه به عنوان حکمران نهاد وقف بر آن شد تا با مطالعه نظام مدیریت وقف و امور خیریه سایر کشورها، مقدمات آشنایی و بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های سایر ملل و توسعه ارتباطات بین‌المللی در حوزه وقف، به ویژه ارتباطات با کشورها و ملت‌های مسلمان را فراهم نماید. لذا از سال گذشته معاونت توسعه مدیریت و پشتیبانی سازمان اقدام به تعریف و راهبری پروژه پژوهشی «شناخت وضعیت نظام مدیریت وقف و امور خیریه پانزده کشور اسلامی و پانزده کشور غیراسلامی» نمود که نتایج آن در قالب بیش از سی کتاب مستقل منتشر شد و در همایش هفته وقف سال جاری توسط جناب آقای دکتر صالحی امیری، وزیر محترم

فرهنگ و ارشاد اسلامی، جناب آقای دکتر ستاری، معاون محترم علم و فناوری ریاست جمهوری و حجت الاسلام والمسلمین محمدی، نماینده ولی فقیه و ریاست محترم سازمان اوقاف و امور خیریه رونمایی گردید.

اجرای این پروژه مرهون تلاش افراد متعددی است که در اینجا لازم می دانم از زحمات همه آن ها به ویژه مدیرکل دفتر نوسازی و تحول اداری، جناب آقای دکتر غلامعلی رحیمی و کارشناسان این دفتر، آقایان اسماعیل خارستانی و علی علاءالدینی که نقش کارفرمایی این مطالعات را برعهده داشتند و جناب آقای محمدمهدی جعفری که مدیریت اجرای این پروژه را برعهده داشت و همکار ایشان، آقای علیرضا رحیمی تشکر و قدردانی نمایم.

همچنین مراتب سپاس خود را از زحمات بی دریغ جناب آقای حسین آب نیکی - مشاور عالی ریاست سازمان اوقاف و امور خیریه - که نظارت بر این پروژه را برعهده گرفت و در جهت ارتقاء کیفی آن تلاش نمود اعلام می دارم.

معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی

سازمان اوقاف و امور خیریه

زمستان ۱۳۹۵

پیشگفتار

مطالعه نظام مدیریت وقف و امور خیریه کشورهای جهان از شهریورماه سال ۱۳۹۴ به منظور آشنایی با پیشینه، روند توسعه وضعیت و عملکرد فعلی کشورها در این حوزه، نداشت نهادی مجموعه‌های فعال در بخش وقف (شامل معرفی نهادها و روابط مابین آنها) و برنامه‌های آتی این کشورها با هدف استفاده از تجربیات موفق و پرهیز از تجربیات ناموفق، با لحاظ اقتضائات منحصربه‌فرد کشورهای مورد مطالعه، در دستور کار قرار گرفت و عملیاتی گردید.

به منظور تحقق اهداف مدنظر، شرح خدمات این پروژه در قالب چهار فاز ذیل طراحی و اجرا گردید:

- فاز صفر: تدوین طرح و چارچوب اولیه
  - فاز اول: تعیین شاخص‌های انتخاب کشورهای مدنظر و انتخاب و نهایی سازی کشورها
  - فاز دوم: گردآوری، تحلیل و جمع‌بندی گزارش مطالعات انجام شده مرتبط
  - فاز سوم: جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات هریک از کشورهای مدنظر
  - فاز چهارم: جمع‌بندی و نتیجه‌گیری کلی مطالعه
- فاز صفر به تدوین چهارچوب کلان، تفصیلی و محدوده پروژه و جزئیات هریک از مراحل و فعالیت‌ها اختصاص یافت. در فاز اول شاخص‌هایی جهت انتخاب کشورهای هدف مطالعه، تعیین گردید و مبتنی بر این شاخص‌ها، کشورهای مدنظر جهت مطالعه، مشخص شدند. این شاخص‌ها به گونه‌ای انتخاب شدند که کشورهای

همسایه، کشورهای اسلامی فعال در حوزه وقف و امور خیریه، کشورهای موفق در حوزه وقف و امور خیریه در دنیا و نیز کشورهای مشابه جمهوری اسلامی ایران از جهت وضعیت فرهنگی، اجتماعی و دینی مورد مطالعه قرار گیرند.

فاز دوم با عنوان «گردآوری، تحلیل و جمع‌بندی مطالعات انجام‌شده» به جمع‌آوری و تحلیل مطالعات موجود در کشور در خصوص نظام مدیریت وقف و امور خیریه سایر کشورها اختصاص یافت. هدف این فاز بهره‌برداری از اطلاعات و پژوهش‌های مرتبط انجام‌شده موجود در کشور و همچنین پرهیز از نادیده گرفتن مطالعات پیشین بود.

فاز سوم نیز به ترتیب به جمع‌آوری اطلاعات پیرامون نظام وقف و امور خیریه کشورهای منتخب از منابع مکتوب، اینترنتی و سایر منابع در دسترس و تجزیه و تحلیل اطلاعات و جمع‌بندی مطالب اختصاص یافت. در نهایت طی فاز چهارم جمع‌بندی و نتایج حاصل از مطالعه همه کشورها و نتیجه‌گیری کلی مطالعه انجام و ارائه گردید.

مجموعه کشورهایایی که در این پروژه هدف مطالعه قرار گرفتند شامل پانزده کشور اسلامی و پانزده کشور غیراسلامی می‌باشد که با توجه به شاخص‌های مدنظر سازمان، همچون همسایگی و ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی مشابه با جمهوری اسلامی ایران، برخورداری از نظام مدیریت و فعالیت‌های درخور تامل در حوزه وقف و امور خیریه، وجود ارتباطات بخش وقف و امور خیریه بین جمهوری اسلامی ایران و کشور مورد مطالعه و مواردی از این دست، انتخاب شدند.

یکی از کشورهای غیراسلامی منتخب کشور برزیل است. برخورداری از نظام مدیریت ساختاریافته، شفافیت در ارائه اطلاعات مؤسسات خیریه، حضور در بین کشورهای امریکای جنوبی از جمله دلایل انتخاب برزیل به عنوان یکی از کشورهای هدف مطالعه می‌باشد.

پژوهش حاضر حاصل گزارش بررسی ساختار و وضعیت نظام وقف و امور خیریه کشور برزیل می‌باشد و در آن وضعیت جغرافیایی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و تاریخی کشور برزیل، مفهوم وقف و امور خیریه، روند توسعه و وضعیت موجود بخش وقف و امور خیریه و نگاهت نهادی بخش وقف و امور خیریه در کشور برزیل طی فصول

یک الی چهار به اجمال بررسی شده است.

برای انجام تحقیق حاضر در ابتدا اطلاعات کشور برزیل شامل اطلاعات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جمع‌آوری شد. این اطلاعات با جستجوگر سایت‌های اینترنتی و سایر منابع اطلاعاتی به دست آمد. برای بررسی آمار و اطلاعات مرتبط با امور خیریه و شاخص‌های بخشندگی کشور برزیل مقالات و گزارش‌های دیگری بررسی شدند. این گزارش‌ها شامل برخی پژوهش‌های خارجی مربوط به سال‌های اخیر است که اطلاعات ارزشمندی را در ارتباط با کشور برزیل در اختیار قرار می‌دهد. همچنین هر یک از نهادهای فعال در برزیل با برخورداری از سایت‌هایی مشخص اطلاعات مفیدی در زمینه نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل در دسترس عموم قرار می‌دهند. در ابتدای کار مقالات، مطالعات و پایگاه‌های اینترنتی فارسی که در زمینه کشور برزیل اطلاعات قابل توجهی داشتند، مورد بررسی قرار گرفت که متأسفانه مطالعه جامعی در خصوص این کشور تا به حال انجام نشده است.

در فصل اول برای بررسی و حصول اطلاعات کلی در مورد کشور برزیل به سایت‌های مختلف فارسی و انگلیسی زبان مراجعه شد تا اطلاعاتی در مورد وضعیت جغرافیایی، تقسیمات کشوری، وضعیت فرهنگی، اوضاع سیاسی-اجتماعی، ساختار حکومت، وضعیت اقتصادی و شاخص‌های این حوزه به دست آید. سایت‌هایی که بیشترین کمک را کردند عبارت‌اند از سایت دیپلماسی ایرانی که اطلاعات مناسبی را در این زمینه دارا بود، سایت ویکی‌پدیا که اطلاعات کلان مناسبی در این خصوص داشت و سایت بانک جهانی که شاخص‌های اقتصادی و جمعیتی را فراهم کرده بود.

در فصل دوم مفهوم وقف و امور خیریه در کشور برزیل مورد بررسی قرار گرفت؛ و انواع امور خیریه در دسته‌های کلی سازمان‌های غیرانتفاعی و جوامع مدنی، انجمن‌ها، سازمان‌های بشردوستانه و یا سازمان‌های خیریه، سازمان‌های غیردولتی (NGO) و بنیادها مشخص گردیده است.

در فصل سوم روند توسعه و وضعیت موجود وقف و امور خیریه مورد مطالعه قرار گرفتند. در این بخش به صورت مختصر در خصوص بر روند توسعه وقف و امور خیریه در

برزیل پرداخته شده است و سپس در این فصل وضعیت موجود سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل به تفصیل اشاره شد و تعداد مؤسسات خیریه، درآمدها، هزینه‌ها و ... به صورت کامل طی سالیان مختلف بیان شد و در انتهای فصل مقایسه وضعیت وقف و امور خیریه کشور برزیل در امور خیریه با دیگر کشورها صورت پذیرفت.

فصل چهارم به معرفی بازیگران فعال در حوزه وقف و امور خیریه می‌پردازد. در ابتدا انواع کنشگران معرفی شد و سپس توضیح مختصری درباره هریک بازیگران فعال و نقش هریک به صورت کوتاه بیان شده است سپس در تصویری با عنوان نگاهت نهادی نقش هریک از بازیگران به همراه ارتباطات آن‌ها نشان داد شد و در ادامه، هریک از نهادها به طور مفصل مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

در فصل پنجم با توجه به مطالعه حاضر در خصوص کشور برزیل جمع‌بندی صورت گرفته است و نظام مدیریت وقف و امور خیریه در این کشور بیان می‌گردد.

در مجموع تلاش برای این بوده است که در تدوین این گزارش از مراجع معتبر و به روز دنیا بهره گرفته شود و با برقراری ارتباط با نهادهای مربوطه داخلی و خارجی، محتوای گزارش از دقت بالایی برخوردار گردد. ان شاء الله با نقد و نظرات متخصصین مرتبط و تعریف و اجرای مطالعات و پژوهش‌های تکمیلی مثمر تر واقع گردد.

در پایان لازم می‌دانم از محضر همه خوانندگان گرامی استدعا نمایم تا با ارائه دیدگاه‌های ارزشمندشان ما را در ادامه این روند و تکمیل مطالعات انجام شده یاری فرمایند.

مشاور عالی سازمان اوقاف و امور خیریه

و ناظر پروژه

افصل اول |

اطلاعات کلی کشور برزیل

۱- اطلاعات کلی کشور برزیل

۱-۱- مقدمه

به منظور آشنایی و مطالعه روندهای اجتماعی و فرهنگی مربوط به یک کشور، آشنایی با ویژگی‌های کلی آن کشور ضروری است؛ در این گزارش همان طور که پیش از این اشاره گردید، به بررسی روند تغییر کمک‌های خیریه و وقف و سازوکارهای مربوط به آن پرداخته می‌شود. مطالعات گسترده‌ای در زمینه مؤلفه‌های تأثیرگذار در زمینه کمک‌های خیریه و وقف در کشورهای مختلف دنیا انجام شده است که از آن میان می‌توان به مذهب، سن افراد و درآمد آن‌ها اشاره نمود.

به همین جهت در این فصل به بررسی ویژگی‌های بارز کشور برزیل پرداخته می‌شود که در پنج بخش اطلاعات جغرافیایی، اطلاعات اقتصادی، اطلاعات سیاسی و اجتماعی، جمعیت‌شناختی و در نهایت جایگاه این کشور در حوزه وقف و کمک‌های خیریه می‌باشد.

۱-۲- اطلاعات جغرافیایی

کشور برزیل در قاره آمریکا جنوبی واقع شده است و همسایگان این کشور، از شمال کشورهای گویان فرانسه، سورینام، ونزوئلا و کلمبیا، از غرب، پرو، بولیوی و آرژانتین، از جنوب اروگوئه و از شرق اقیانوس اطلس می‌باشند. کشور برزیل از نظر مساحت کشور سوم قاره آمریکا و کشور پنجم دنیا است [۱].

در شکل شماره (۱-۱) موقعیت کشور برزیل در کنار همسایگان نامبرده نشان

داده شده است.

شکل ۱-۱- موقعیت کشور برزیل در آمریکای جنوبی

برخی مشخصات مهم کشور برزیل در جدول (۱-۱) ارائه شده است.

جدول ۱-۱- مشخصات عمومی کشور برزیل

زبان	پایتخت	تعداد فدرال ها	وسعت (کیلومترمربع)
پرتغالی	برازیلیا	۲۷	۸,۵۱۱,۹۶۵

همان طور که در جدول (۱-۱) مشاهده می شود، کشور برزیل مساحتی معادل ۸/۵۱۱/۹۶۵ کیلومترمربع دارد که پنج برابر مساحت کشور ایران است و دارای ۲۶ ایالت و ۱ بخش فدرال می باشد، ایالات برزیل استقلال چشمگیری از دولت در نظام قانون گذاری، تأمین اجتماعی دولتی و نظام مالیاتی دولتی دارند. رهبری دولت هر ایالت را فرماندار در اختیار دارد که توسط آرای عمومی انتخاب شده و نیز هر ایالت دارای مجلس خاص خود نیز هست. هر ایالت دارای شهرداری های خاص خود است که شهرداری ها نیز شورای قانون گذاری و شهردار خاص خود را دارند که دارای استقلال بوده و از دولت فدرال و دولت ایالتی نیز مستقل هستند. یک شهرداری ممکن است چندین شهرک را نیز در بر بگیرد، اما این شهرک ها فاقد دولتی مستقل هستند [۲].

شکل (۲-۱) مربوط به محل هر ایالت و جدول (۲-۱) مشخصات هر ایالت را نشان

می دهد [۲] و [۳].

©ghiapereira

شکل ۱-۲ - موقعیت ایالت‌های کشور برزیل

جدول ۱-۲ - مشخصات عمومی ایالت‌های کشور برزیل

نام ایالت	مساحت (کیلومترمربع)	مرکز
اکره	۱۵۲۵۸۹	ریوبرانکو
آلاگواس	۲۷۷۳۱	ماسیو
آمازوناس	۱۵۶۴۴۴۵	مانائوز
اسپیریتوسانتو	۴۵۵۹۷	ویتوریا
باهیا	۵۶۱۰۲۶	سالوادور
پارا	۱۲۵۰۷۲۲	بلم

نام ایالت	مساحت (کیلومترمربع)	مرکز
پاراتیبا	۵۶۳۷۲	ژوائون پاسوا
پارانا	۱۹۹۵۵۴	کوریتیبیا
پرنامبوکو	۹۸۲۸۱	رسیف
پیانوئی	۲۵۰۹۳۴	ترزینا
توکانتینز	۲۷۷۳۲۲	پالماس
روندونیا	۲۴۳۰۴۴	پورتولیو
ریودوژانیرو	۴۴۲۶۸	ریودوژانیرو
ریوگرانده جنوبی	۵۳۰۱۵	ناتال
سئارا	۱۵۰۶۳۰	فورتالزا
سائوپائولو	۲۴۷۸۹۸	سائوپائولو
سانتاکاتارینا	۹۵۹۸۵	فلوریانوپولیس
سرژیپه	۲۱۹۹۴	آراکاژو
گویاس	۳۶۴۷۷۰	گویانیا
مارانائو	۳۲۸۶۶۳	سائولوئیس
ماتوگروسو	۸۸۱۰۰۱	کویابا
ماتوگروسوی جنوبی	۳۵۰۵۴۸	کامپوگرانده
میناس ژرایس	۵۸۷۱۷۲	بلوهوریزونت
آماپا (سرزمین)	۱۴۰۲۷۶	ماکاپا
بخش فدرال (دیستریتو فدرال)	۵۸۱۴	برازیلیا
رورایما (سرزمین)	۲۳۰۱۰۴	بوئاویستا
فرناندو دو نورونا (سرزمین)	۲۶	این سرزمین جزیره‌ای است که از داخل کشور اداره می‌شود

۱-۳- اطلاعات اقتصادی

واحد پول این کشور، رئال است و هر رئال برزیل معادل ۱۰۴۰۰ ریال ایران است. هر رئال ۱۰۰ سنتاوس است. اسکناس‌های رایج در این کشور، ۱ و ۵ و ۱۰ و ۲۰ و ۵۰ و ۱۰۰ رئالی است.

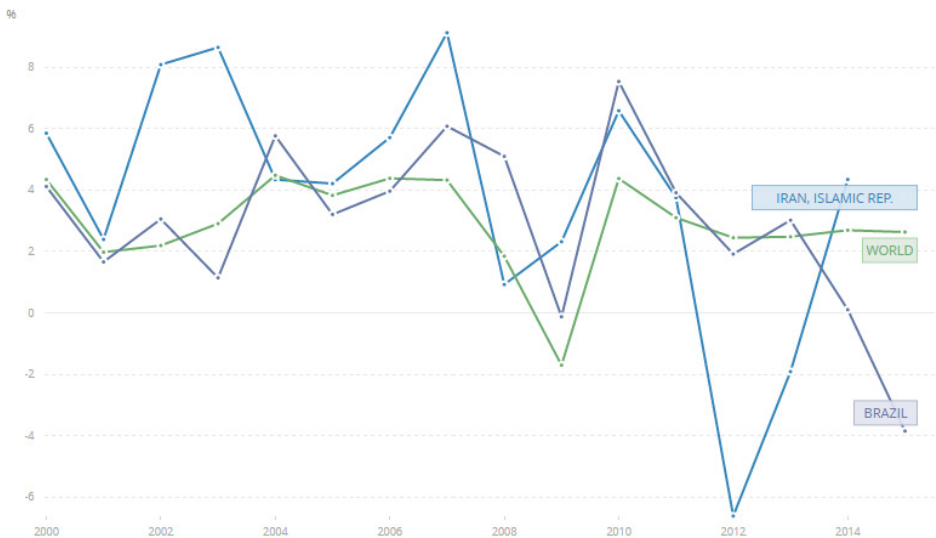
برزیل با در اختیار داشتن بخش‌های گسترده و توسعه یافته کشاورزی، معدن، تولید، خدمات و نیز نیروی کار، دارای تولید ناخالص داخلی (برابری قدرت خرید) بیش از سایر کشورهای آمریکای لاتین است و این امر برزیل را تبدیل به قدرت اقتصادی منطقه کرده است. برزیل در حال گسترش حضور خود در بازارهای جهانی است. مهم‌ترین صادرات برزیل را هواپیمای دارای بال ثابت، قهوه، وسایط نقلیه، سویا، سنگ معدن آهن، آب پرتقال، فولاد، منسوجات، کفش، گوشت و تجهیزات برقی تشکیل داده است. بر اساس گزارش صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، برزیل نهمین اقتصاد بزرگ جهان از نظر برابری قدرت خرید و یازدهمین قدرت اقتصادی جهان از نظر نرخ دادوستد بازار است. برزیل دارای اقتصاد متنوع درآمد متوسط است و نیز دارای تنوع از نظر سطح توسعه است. بیشتر بخش صنعتی این کشور در بخش‌های جنوب و جنوب شرقی این کشور تجمع یافته است. منطقه شمال شرقی فقیرترین منطقه برزیل است، اما این منطقه نیز در حال جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید است.

برزیل دارای پیشرفته‌ترین بخش صنعتی در آمریکای لاتین است. صنایع برزیل که یک سوم تولید ناخالص داخلی این کشور را به خود اختصاص داده است، از صنایع خودروسازی تا صنایع فولاد، پتروشیمی، رایانه، هواپیما و نیز کالاهای مصرفی بادوام را شامل می‌شود. با توجه به افزایش ثبات اقتصادی که ماحصل اجرای طرح رئال است، بخش‌های تجاری برزیل و نیز واحدهای تجاری چندملیتی سرمایه‌گذاری گسترده‌ای در تجهیزات و فناوری جدید کرده‌اند که بخش عمده آن از شرکت‌های آمریکای شمالی خریداری شده است. پتروبراس بزرگ‌ترین شرکت نفتی برزیل است.

برزیل دارای صنعت گسترده و پیچیده خدمات نیز هست. در اوایل دهه ۱۹۹۰، بخش بانکداری ۱۶ درصد از تولید ناخالص داخلی برزیل را به خود اختصاص داد.

صنایع خدمات مالی برزیل گرچه با تحول عمده‌ای روبرو شده است، اما این صنعت محصولات متنوعی در اختیار واحدهای بازرگانی محلی قرار داده و در حال جذب شرکت‌های جدید بسیاری از جمله شرکت‌های مالی ایالات متحده آمریکاست. بورس اوراق بهادار سائوپائولو و ریودو ژانیرو در حال ادغام هستند [۲].

بنابر گزارش بانک جهانی (شکل ۱-۳)، رشد تولید ناخالص داخلی^۱ کشور برزیل برای سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ به ترتیب ۱/۶٪ و ۱/۶۹٪ است. رشد تولید ناخالص داخلی ایران در سال ۲۰۱۵ در سایت بانک جهانی اعلام نشده است؛ بنابراین جهت مقایسه سه نمودار، سال ۲۰۱۴ مورد بررسی قرار گرفته است. در سال ۲۰۱۴، میزان رشد تولید ناخالص داخلی برزیل (۱/۱ درصد) از جهان (۲/۶ درصد) و ایران (۳/۴ درصد) پایین‌تر است [۴].

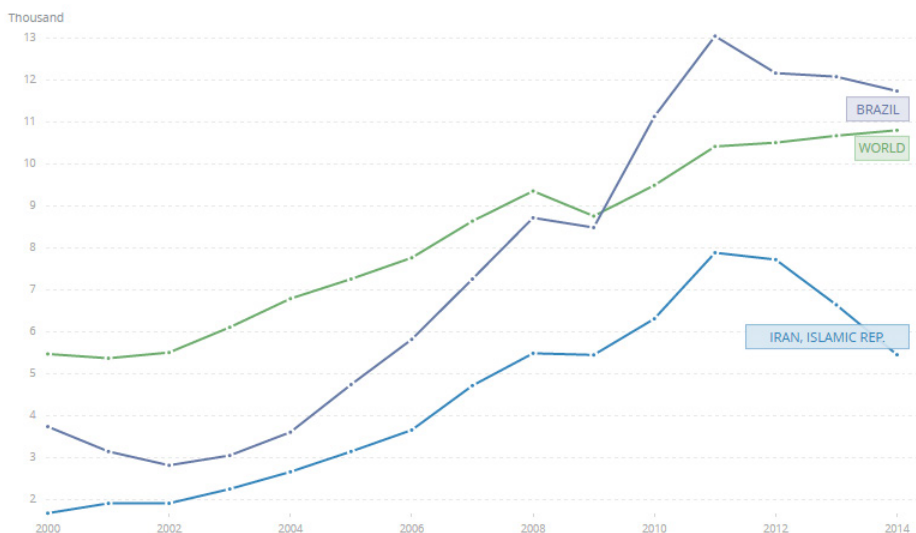

شکل ۱-۳- نمودار رشد تولید ناخالص داخلی برزیل، ایران و جهان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵

بنابر گزارش بانک جهانی (شکل ۱-۴) میزان تولید ناخالص برزیل براساس سرانه جمعیت^۲ در سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ برابر با ۱۱،۷۰۰ دلار (حدود ۴۳ میلیون تومان) و

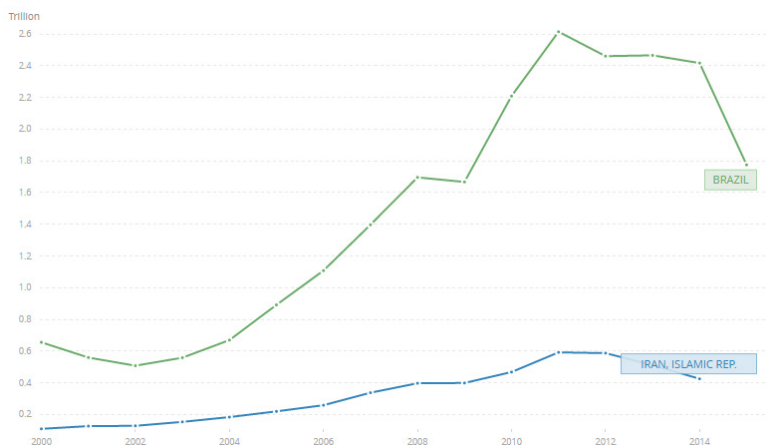
1. GDP Growth
2. GDP Per Capita

۸،۵۰۰ دلار (حدود ۳۲ میلیون تومان) می باشد. میزان تولید ناخالص داخلی ایران به ازای سرانه جمعیت در سال ۲۰۱۵ در سایت بانک جهانی اعلام نشده است. بنابراین جهت مقایسه سه نمودار، سال ۲۰۱۴ مورد بررسی قرار گرفته است. در سال ۲۰۱۴، میزان تولید ناخالص داخلی آلمان بر اساس سرانه جمعیت، تقریباً معادل ۱٫۱ برابر جهان و ۲ برابر ایران است [۵].

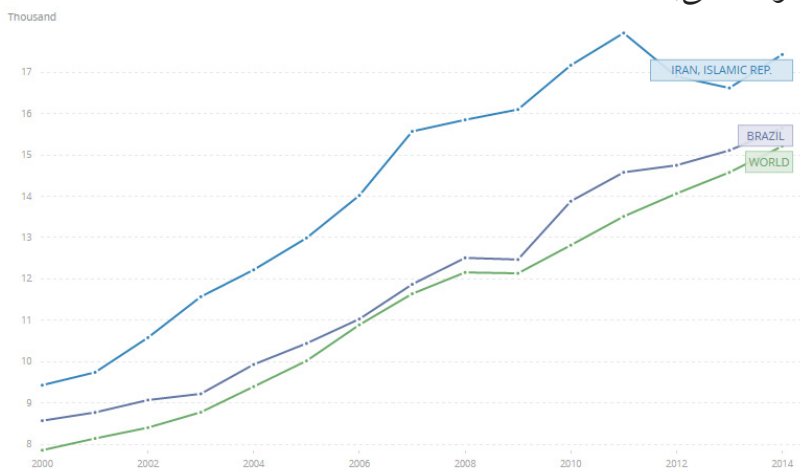

شکل ۱-۴- نمودار تولید ناخالص داخلی برزیل، ایران و جهان به ازای سرانه جمعیت از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵

میزان تولید ناخالص داخلی برزیل بر اساس قیمت بازار در سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۴ در شکل (۱-۵) آورده شده است. بنا بر گزارش بانک جهانی، میزان تولید ناخالص داخلی برزیل در سال ۲۰۱۴، برابر با ۱۷۷۵ میلیارد دلار (۶ میلیون میلیارد تومان) و تولید ناخالص داخلی ایران در این سال برابر ۴۲۵ میلیارد دلار (۱/۳ میلیون میلیارد تومان) می باشد و همان طور که در شکل نمایان است، تولید ناخالص داخلی برزیل بیش از ۴ برابر ایران می باشد [۶].

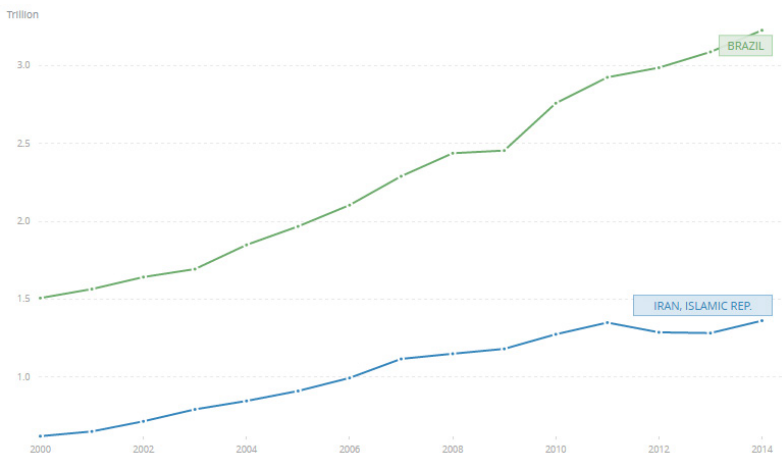

شکل ۱-۵- نمودار تولید ناخالص داخلی کشورهای برزیل و ایران به قیمت بازار (دلار آمریکا) از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ بنا بر گزارش بانک جهانی (شکل ۱-۶)، درآمد ناخالص ملی براساس سرانه جمعیت^۱ کشور برزیل در سال‌های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ برابر با ۱۵,۱۱۰ دلار (حدود ۵۶ میلیون تومان) و ۱۵,۶۵۰ دلار (حدود ۵۸ میلیون تومان) می‌باشد. همچنین میزان متوسط درآمد ناخالص ملی براساس سرانه جمعیت در جهان در سال ۲۰۱۴، معادل ۱۵,۰۱۱ دلار (حدود ۴۶ میلیون تومان) و این شاخص برای ایران به میزان ۱۷,۴۰۰ دلار (حدود ۵۷ میلیون تومان) می‌باشد [۷].

شکل ۱-۶- نمودار درآمد ناخالص ملی براساس سرانه جمعیت برزیل، ایران و جهان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۴

میزان درآمد ناخالص ملی^۱ در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ در شکل ۱-۷ آورده شده است. بنا بر گزارش بانک جهانی، میزان درآمد ناخالص ملی برزیل در سال ۲۰۱۴، برابر با ۳۲۲۵ میلیارد دلار (حدود ۱۱ میلیون میلیارد تومان) می‌باشد و درآمد ناخالص ملی ایران در این سال، ۱۳۶۰ میلیارد دلار (۴/۲ میلیون میلیارد تومان) می‌باشد [۸].

شکل ۱-۷- نمودار درآمد ناخالص ملی آلمان و ایران از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۴

۴-۱- اطلاعات سیاسی اجتماعی

کشور برزیل یکی از مستعمرات پرتغالی‌ها از سال ۱۵۱۹ تا زمان استقلال به شمار می‌رفت. طی آن دوره، برزیل به بخش‌های مجزا تقسیم شده و هر یک از بخش‌ها در اختیار یکی از شاهزادگان پرتغالی بود. کشمکش‌های کشورهای قدرتمند آن زمان با یکدیگر زمینه‌ساز استقلال برزیل در سال ۱۸۲۲ از پرتغال شد. در همان سال کشور پرتغال به‌طور رسمی استقلال برزیل را اعلام و حکومت پادشاهی آن را به رسمیت شناخت. با خروج اولین پادشاه برزیل از قدرت، این کشور از سال ۱۸۳۱ تا ۱۸۴۰ میلادی توسط نایب السلطنه هدایت شد. طی سال‌های ۱۸۴۰ تا ۱۸۷۰ برزیل به قطب خرید و فروش برده‌ها و صادرات قهوه بدل شد. از سال ۱۸۷۰ نبرد میان جمهوری خواهان و دولت آغاز شد. در سال ۱۸۸۹ و با استعفای پادشاه وقت، حکومت جمهوری در برزیل برپا شد.

1. GNI, PPP

کشور برزیل از آن سال تاکنون با تغییر دولت‌های متعدد روبه‌رو شده است. به‌رغم تفاوت دولت‌ها، تمامی آن‌ها بر رشد کشاورزی و صنایع پافشاری کردند. مطالعه و بازنگری در قانون اساسی برزیل طی سال ۱۹۸۸ میلادی راه را برای استقرار و استحکام جمهوری فدرال هموار کرد. در حال حاضر این کشور دارای ۲۶ استان و یک بخش فدرال است [۱].

۱-۴-۱- حکومت فدرالی

کشور برزیل دارای حکومت جمهوری فدرال است. حکومت کشور دارای سه بخش قوه مجریه با ۱۵ عضو، قوه مقننه (کنگره ملی و اتاق نمایندگان) با ۵۹۴ عضو و قوه قضائیه (دادگاه‌های عالی فدرال و نظامی) است [۱].

۱-۴-۲- قانون اساسی

برزیل تا قبل از سال ۱۸۲۲ میلادی فاقد قانون اساسی بود و حکام این کشور برپایه قوانین و مقررات پرتغال، دستورات و احکام خود را صادر می‌کردند. نشیب و فرازهای متعدد در عرصه حکومت برزیل موجب شد تا قانون یادشده دچار تغییرات متعدد شود. قانون اساسی نهایی این کشور پس از بازنگری در تاریخ پنج اکتبر ۱۹۸۸ به تصویب رسید. این قانون دربرگیرنده ۲۵۰ اصل است. قانون اساسی بر پایه برابری اقوام ساکن در آن کشور و یکسان بودن حقوق آن‌ها از دیدگاه قانون بنا شده است.

در بند اول آن چنین آمده است: «جمهوری فدرال برزیل بر پایه تمامیت ارضی و اتحاد ناگسستنی بخش‌های کشور و در قالب دولتی دموکراتیک شکل‌گرفته است. اساس وجود این دولت همکاری و تلاش جمعی شهروندان درزمینه‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و غیره است. دولت با مراجعه به آرای مردم تعیین شده و مشروعیت می‌یابد.»

بر طبق قانون اساسی کشور برزیل، قوای دولت بر سه قوه استوار است: قوه قضائیه، قوه اجرایی و قوه قانون‌گذاری. این سه قوه درانجام وظایف خود بر مبنای این قانون و دیگر قوانین، هماهنگی به عمل می‌آورند و ریاست جمهوری مرجع تمام این قوا است [۱].

۱-۴-۳ - قوه مقننه

اولین جلسه مجلس سنا و اتاق نمایندگان کشور برزیل در سال ۱۸۲۶ تشکیل شد. هدف از تأسیس مجلس سنا و اتاق نمایندگان، ایجاد بستر مناسب به منظور نقد و بررسی کارشناسی قوانین و لوایح تدوین شده و جلوگیری از تصویب قوانین مشکل آفرین برای مردم بوده است. نمایندگان یادشده با مراجعه به آرای عمومی و برای دوره چهارساله انتخاب می شوند. انتخابات مجلس سنا و اتاق نمایندگان به صورت مرتب برگزار می شود. قوه مقننه کشور برزیل از دو بخش کنگره ملی و اتاق نمایندگان تشکیل شده است. اتاق نمایندگان مکانی جهت گردهمایی نمایندگان مردم برزیل است. بر اساس قانون، هر استان و بخش فدرال، مجاز به داشتن نمایندگانی در این اتاق هستند. تعداد نمایندگان هر استان بر اساس تعداد شهروندان مقیم آن ها تعیین می شوند. تعداد نمایندگان استان ها بین ۸ تا ۷۰ متغیر است. درحالی که تعداد نمایندگان استان ها در مجلس سنا مساوی است. بدون توجه به شرایط استان ها، هر استان دارای سه نماینده در این مجلس است. ازاین رو مجلس سنا نماد آشکار حکومت فدرال در کشور محسوب می شود.

مجلس سنا و اتاق نمایندگان دارای ارزش و جایگاهی مشابه هستند، اما مجلس سنا از قدرت بیشتری در زمان اخذ آرا برخوردار است. همه قوانین باید در مجلس سنا و اتاق نمایندگان به تصویب نمایندگان برسند.

تمام حقوق اعضا و وظایف آنان در تمام زمینه ها مطابق قانون تعیین می شود. بر اساس این قانون تعیین رئیس مجلس، معاون و سایر اعضای هیئت رئیسه مجلس سنا و اتاق نمایندگان با استناد به آرای نمایندگان آن ها و کسب اکثریت آرا انجام می شود. [۱].

۱-۴-۴ - قوه مجریه

در کشور برزیل، رئیس جمهور، مقام رئیس قوه مجریه را دارد. رئیس جمهور و معاون وی از طریق مراجعه به آرای مردم و برای دوره چهار ساله برگزیده می شوند. اعضای کابینه بر اساس پیشنهاد رئیس جمهور و آرای نمایندگان مجلس مشخص می شوند. در کابینه رئیس جمهور ۲۳ وزارت خانه تعریف شده است که به شرح زیر هستند:

۱. وزارت امور اقتصادی^۱
۲. وزارت هوانوردی^۲
۳. وزارت ارتباطات^۳
۴. وزارت فرهنگ^۴
۵. وزارت آموزش و ورزش^۵
۶. وزارت محیط‌زیست، منابع آب و منطقه قانونمند آمازون^۶
۷. وزارت مدیریت فدرال و تغییرات استانی-دریایی^۷
۸. وزارت روابط خارجی^۸
۹. وزارت بهداشت^۹
۱۰. وزارت صنعت، تجارت و گردشگری^{۱۰}
۱۱. وزارت دادگستری^{۱۱}
۱۲. وزارت کار^{۱۲}
۱۳. وزارت ترابری^{۱۳}
۱۴. وزارت معادن و انرژی^{۱۴}
۱۵. وزارت نیروی دریایی^{۱۵}
۱۶. وزارت بودجه و برنامه ریزی^{۱۶}

---

1. www.fazenda.gov.br
2. www.emaer.fab.mil.br
3. www.mc.gov.br
4. www.minc.gov.br
5. www.mec.gov.br
6. www.mma.gov.br
7. www.seap.gov.br
8. www.mre.gov.br
9. www.saude.gov.br
10. www.mdic.gov.br
11. www.mj.gov.br
12. www.mtb.gov.br
13. www.transportes.gov.br
14. www.mme.gov.br
15. www.mar.br
16. www.mpo.gov.br

۱۷. وزارت همکاری و بیمه اجتماعی^۱

۱۸. وزارت علوم و فناوری^۲

۱۹. وزارت ارتش^۳

۲۰. وزارت کشاورزی^۴

۲۱. وزارت توسعه، صنعت و تجارت^۵

۲۲. وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی^۶

۲۳. وزارت حمل و نقل^۷ [۱]

۱-۴-۵- قوه قضائیه

سیستم قضایی این کشور بر پایه قوانین قضایی ایتالیا بناشده است. از این رو قوه قضائیه در بررسی شکایات و دعاوی مطرح شده از قوانین قضایی ایتالیا بهره‌برداری می‌کند، اما اجباری به تبعیت کامل از آن ندارد. این سیستم دربرگیرنده دادگاه عالی فدرال، دادگاه عالی عدالت، دادگاه فدرال منطقه‌ای و دادگاه‌های شهری است. معمولاً اختلافات و دعوای ابتدا در دادگاه‌های شهری بررسی می‌شوند. افزون بر دادگاه‌های فوق، این کشور از دادگاه‌های تخصصی در زمینه‌های کار، انتخابات و امور نظامی نیز استفاده می‌کند.

در این کشور قضات در سن ۷۰ سالگی به اجبار بازنشسته می‌شوند [۱].

۱-۴-۶- دادگاه عالی فدرال

این دادگاه مسئولیت بررسی و اظهارنظر در خصوص مسائل مربوطه به امور سیاسی را بر عهده دارد. از این رو اعضای دادگاه فوق با آرای قانون‌گذاران تعیین می‌شوند [۱].

---

1. www.mpas.gov.br

2. www.met.gov.br

3. www.eme.mil.br

4. www.agricultura.gov.br

5. www.desenvolvimento.gov.br

6. www.mds.gov.br

7. www.transportes.gov.br

۱-۴-۷- دادگاه عالی عدالت

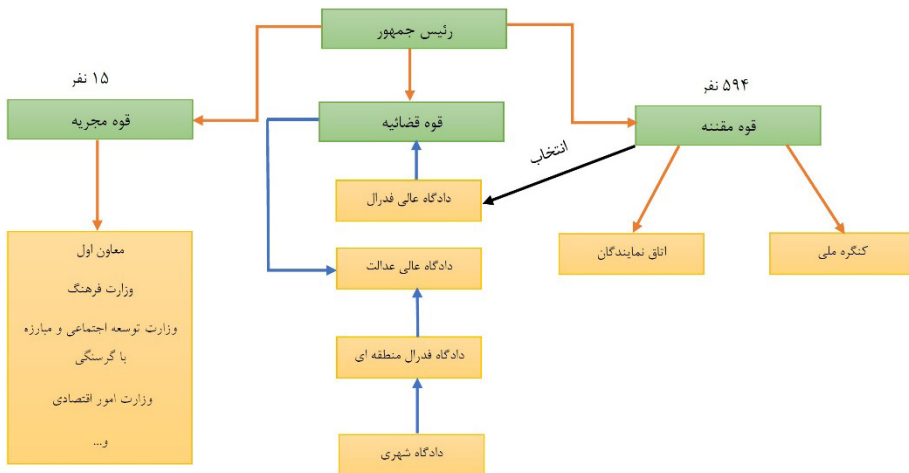
این دادگاه مرجع بررسی و اظهارنظر در خصوص تقاضاهای استیناف صادره از سوی مراجع قضایی است. این دادگاه از اعمال تغییر در دادگاه‌های استیناف به وجود آمده است [۱].

۱-۴-۸- دادگاه فدرال منطقه‌ای

این دادگاه، دادگاه میانی بین دادگاه شهری و دادگاه‌های عالی است. از این رو دادگاه یادشده مسئولیت بررسی پرونده‌ها و اظهارنظر در خصوص آن‌ها قبل از ارسال به دادگاه‌های عالی را بر عهده دارد [۱].

۱-۴-۹- دادگاه شهری

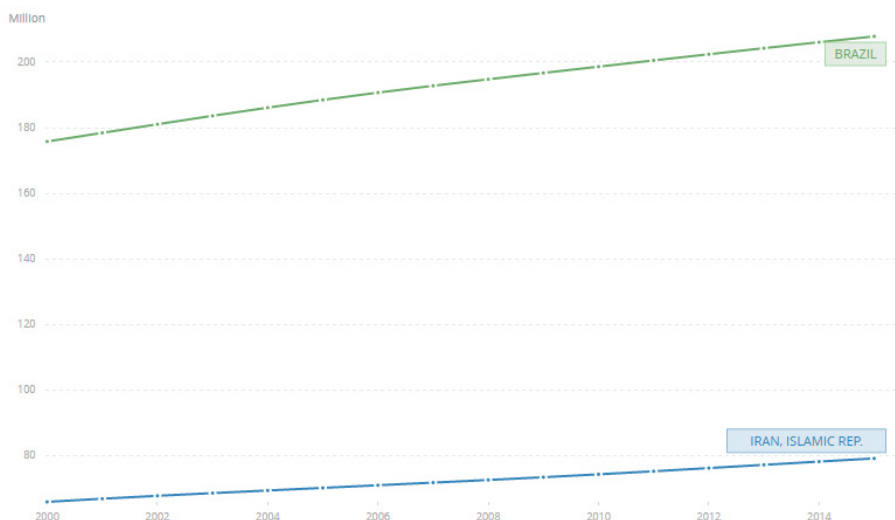
این دادگاه اولین مرجع بررسی اختلافات و مشاجرات کوچک در برزیل است. دادگاه بخش مسئولیت بررسی اختلافات خانوادگی را نیز دارد [۱].

شکل ۱-۸- ساختار حکومتی و سیاسی کشور برزیل

۱-۵- جمعیت و پراکندگی سنی

بر اساس گزارش بانک جهانی، رشد جمعیت کشور برزیل از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ مطابق شکل (۱۱-۱) هست.

شکل ۱-۹- نمودار رشد جمعیت برزیل و ایران از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵

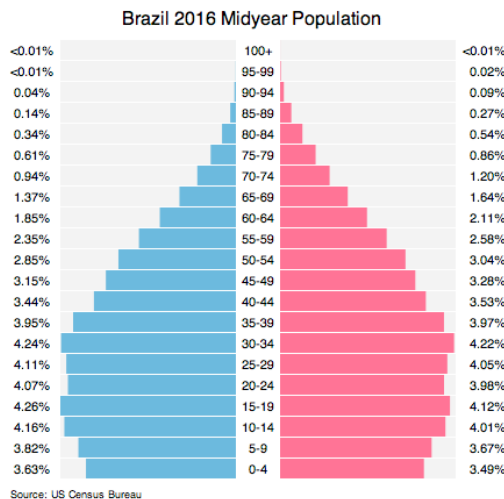
همان طور که ملاحظه می شود روند تغییر جمعیت کشور برزیل با شیب یکنواختی افزایش یافته است. جمعیت کشور برزیل در سال ۲۰۱۵ معادل ۲۰۷،۸۰۰،۰۰۰ نفر می باشد که از جمعیت کشور ایران در همین سال (۷۹،۱۰۰،۰۰۰) حدود ۱۲۵ میلیون نفر بیشتر است [۹]. سن افراد می تواند در میزان کمک های خیریه مذهبی تأثیرگذار باشد اما رابطه مشخصی بین سن افراد و کمک های غیرمذهبی مشاهده نشده است. از جمله عواملی که سبب می شود میزان کمک های خیریه در میان افراد با سن بالاتر افزایش یابد، بالاتر بودن گرایش های مذهبی این افراد نسبت به افراد جوان تر است، از سوی دیگر افراد در سنین بالا کمتر نگران آینده مالی فرزندان خود هستند و راحت تر می توانند از اندوخته خود به دیگران کمک نمایند. همچنین مطالعات نشان می دهد که افراد با نزدیک شدن به پایان زندگی و یاد مرگ بیشتر به دیگران فکر می کنند و به کمک به آن ها می اندیشند [۱۰]. در برخی مطالعات، مشاهده شده است که زنان به دلیل حس همدلی و تمایلات مذهبی و اجتماعی، تمایل بیشتری به کمک های خیریه نشان می دهند و در عین حال مردان با وجود اینکه تمایل کمتری به کمک کردن ابراز می کنند، در عمل کمک های بیشتری می کنند؛ علی رغم این مسائل جنسیت نمی تواند به عنوان یک متغیر مستقل

و منفرد در میزان بخشندگی افراد سنجیده شود بلکه متغیرهایی نظیر درآمد افراد، نظر سایر افراد خانواده نسبت به کمک کردن و سایر متغیرهای عنوان شده در این فصل نیز تأثیرگذار می‌باشند.

درصد گروه‌های سنی مختلف در کشور برزیل در سال ۲۰۱۶ مطابق جدول (۱-۳) بوده است [۱۱].

جدول ۱-۳- درصد گروه‌های مختلف سنی برحسب جنسیت

ردیف	گروه سنی (سال)	درصد	نسبت مرد به زن
۱	۱۴-۰	۲۲,۷۸	۱,۰۳۹
۲	۲۴-۱۵	۱۶,۴۳	۱,۰۲۸
۳	۵۴-۲۵	۴۳,۸۳	۰,۹۸۴
۴	۶۴-۵۵	۸,۸۹	۰,۸۹۵
۵	۶۵ و بالاتر	۸,۰۹	۰,۷۴۷
۶	جمعیت کل	۱۰۰	۰,۹۷۳

شکل ۱-۱- نمودار ساختار سنی شهروندان آلمان در سال ۲۰۱۵

همان طور که ملاحظه می شود بیشترین جمعیت در کشور برزیل مربوط به گروه سنی ۲۵ تا ۵۴ سال است و نسبت مردان به زنان در این گروه سنی برابر ۹۸۴/۰ است.

۱-۶-۱- اطلاعات فرهنگی - مذهبی

۱-۶-۱- فرهنگ

مردم برزیل به دلیل ویژگی های خاص فرهنگی و اجتماعی و تنوع نژادی خود، از علایق و الگوی زندگی و مصرف خاصی برخوردارند. در زیر به برخی از این ویژگی ها اشاره شده است:

استفاده از انگشتان برای برداشتن غذا یا میوه در جمع موجب تنزل جایگاه اجتماعی فرد می شود.

برزیلی ها توجه زیادی به نحوه صرف غذا و میوه دارند. در این زمینه تبعیت از قواعد صرف غذا بسیار مهم است. مواد غذایی باید به اشتراک گذاشته شود. این امر در زمانی که میزان مواد غذایی کم باشد، نیز ضروری است. قهوه فقط هنگام صرف صبحانه سرو می شود. سایر زمان ها قهوه پس از صرف غذا نوشیده می شود. حفظ احترام به جایگاه افراد در کلیه اماکن و موقعیت ها ضروری است

۱-۶-۲- مذهب

دین اکثر شهروندان برزیل، مسیحیت هست که نسبت گرایش کاتولیک از پروتستان بیشتر است. نسبت پیروان ادیان مختلف در این کشور در جدول (۱-۴) ارائه شده است [۱۲ و ۱۳].

جدول ۱-۴- پراکندگی ادیان در کشور برزیل

ردیف	دین	پیروان (درصد)
۱	مسیحیت- پروتستان	۲۳
۲	مسیحیت- کاتولیک	۶۵

ردیف	دین	پیروان (درصد)
۳	روح‌گرایی	۲,۲
۴	یهودیت	۰,۰۲
۵	اسلام	۰,۰۱
۶	سایرادیان یا بدون دین	۹,۳۷
۷	نامشخص	۰,۴

باوجود چنین دامنه گسترده‌ای از اعتقادات مذهبی، مردم به همه اعتقادات مذهبی احترام گذاشته و در اکثر مراسم مذهبی شرکت می‌کنند.

• مسلمانان در برزیل

در سال ۱۵۰۰ میلادی، پرتغال برزیل را به اشغال خود درآورد و مهاجرت شهروندان آندلسی به این کشور را ممنوع نمود اما باین حال، بسیاری از مسلمانان خود را به برزیل رسانده، جماعتی از مسلمانان را تشکیل دادند. تا اواخر قرن شانزدهم میلادی، رقم مسلمانان کاملاً افزایش یافت. بعضی اسناد مؤید آن است که مسلمانان از ابتدای کشف برزیل، همراه با پرتغالی‌ها به عنوان دریانورد و تعدادی نیز به عنوان برده از آفریقا وارد برزیل شدند.

تاریخ مسلمانان برزیل از زمان استعمار پرتغالی برزیل در قرن ۱۶ آغاز می‌شود. بسیاری از پرتغالی‌هایی که به برزیل آمدند، مورهای مسلمان بودند که از ترس دادگاه‌های تفتیش عقاید آن زمان مجبور به تغییر مذهب به مسیحیت شده بودند.

مورها سازمان‌دهی اجتماعی مجزایی تشکیل ندادند، بنابراین حضور اسلام در برزیل را باید بعد از واردات برده‌های آفریقای غربی به برزیل در قرن ۱۸ دانست. برده‌ها از قومیت‌های مختلف بوده‌اند، ولی آن‌ها را مالس می‌خوانده‌اند به معنی مسلمان اهل مالی.

اولین مسجد برزیل، سال ۱۹۵۶ در سائوپائولورسمأ افتتاح شد. در سال ۱۹۷۷، سفرای هفده کشور اسلامی اقدام به ایجاد یک مرکز اسلامی در برزیل کردند. جمعیت‌های اسلامی در سال ۱۹۷۹، با همکاری یکدیگر «فدراسیون اسلامی» را تأسیس نمودند.

در سال ۱۹۸۱، شعبه‌ای از جمعیت «اسلام و غرب» که مرکز آن در ژنو است، در شهر برازیلیا تأسیس شد. به دنبال فعالیت‌های مذکور، دانشگاه برازیلیا در آوریل ۱۹۸۱ اقدام به برگزاری سمینار بین‌المللی «تمدن اسلامی» کرد.

در حال حاضر بیش از ۸۰ انجمن اسلامی و نزدیک به ۵۰ مسجد و نمازخانه در نقاط مختلف این کشور وجود دارد. از ۴۰ سال گذشته تاکنون تغییرات و پیشرفت‌های بسیاری در اوضاع فرهنگی مسلمانان برزیل رخ داده به طوری که طی سه دهه گذشته حدود ۴۰ مسجد ساخته شده است.

امروزه جمعیت مسلمانان برزیل به یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر می‌رسد که اکثر آن‌ها عرب و از کشورهای سوریه، لبنان و عده کمی نیز از مصر، مراکش و دیگر ملیت‌ها هستند. طبق برخی آمار قریب به ۱۲ میلیون عرب تبار در برزیل مقیم هستند. تا ۱/۵ میلیون مسلمان وجود دارد و ۴۰ درصد مسلمانان شیعه‌اند و تعداد ایرانیان زیر ۵ هزار نفر است. شیعیان برزیل از سال ۱۹۸۵ تاکنون انجمن‌ها، مراکز و مؤسسات اسلامی فراوانی را در این کشور تأسیس کردند که مسلمانان، اعم از شیعه و سنی در آن نماز می‌گزارند [۱۳].

مراکز شیعی در برزیل

انجمن خیریه اسلامی برزیل: این انجمن که در شهر سائوپائولو قرار دارد، یک مؤسسه خصوصی با محوریت ارائه خدمات فرهنگی، پژوهشی و رسانه‌ای است که برای انتشار و گسترش معارف اسلامی و سیره اهل بیت اطهار (ع) فعالیت می‌کند و شامل یک حسینیه با ظرفیت ۶۰۰ نفر، مسجد محمد رسول الله (ص)، کتابخانه، سالن جلسات، دفتر انجمن، آشپزخانه و منزل عالم دین است. این انجمن، مدیریت یک مدرسه را نیز به فعالیت‌های خود اضافه کرده است. این مدرسه در مرکز شهر سائوپائولو قرار دارد و مشغول به فعالیت است. پربیننده‌ترین سایت اینترنتی شیعه در برزیل، با عنوان سایت «الرساله» نیز متعلق به این مرکز است. این سایت، در مدت فعالیت خود به ۵ زبان عربی، فارسی، پرتغالی، اسپانیولی و انگلیسی، در راستای اطلاع‌رسانی اسلامی و پاسخگویی به مسائل مختلف اسلامی و پوشش برخی اخبار مهم برزیل و جهان اسلام ارائه خدمات کرده است. شیخ طالب خزرچی، از جمله کسانی است که نقش

برجسته‌ای در موفقیت این مرکز داشته است.

انجمن خیریه شهر فوز دوایگوتسو در ایالت پارانا: دومین مرکز شیعه در برزیل انجمن خیریه شهر فوز دوایگواسواست که حسینیه امام خمینی این شهر، وابسته به آن می‌باشد و در سال ۱۹۸۵ تأسیس شد. این انجمن، مدرسه لبنانی-برزیلی این شهر را مدیریت می‌کند که امروز با تعداد ۷۰۰ دانش آموز از جمله مهم‌ترین و معتبرترین مدارس شهر فوز است. سید محسن طباطبایی تیریزی به مدت ۱۰ سال در ابتدای تأسیس، حسینیه و مسجد را مدیریت کرده است. منطقه استراتژیک فوز یکی از محل‌های تجمع شیعیان لبنانی‌تبار در برزیل است.

انجمن خیریه پارانا: این انجمن خیریه در سال ۱۹۷۲ در شهر کوریتیبایا تأسیس شد و شامل «مسجد امام علی (ع)»، حسینیه، کتابخانه و یک سالن به ظرفیت ۵۰۰ نفر است [۱۳].

افصل دوم |

مفهوم وقف و امور خیریه در کشور برزیل

۲- مفهوم وقف و امور خیریه در کشور برزیل

۲-۱- مقدمه

هرگونه تلاش برای طبقه‌بندی سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل با دشواری‌هایی همراه خواهد بود. نخست، اصطلاح «بخش غیرانتفاعی» به خودی خود، در هیچ متن جامعه‌شناختی و اقتصادی و حتی در زبان روزمره نیز تعریف نشده است. دوم، تحقیقات انجام شده در خصوص آن در مقایسه با سایر کشورها کم است. اگرچه می‌توان، سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل را به پنج دسته مطابق زیر طبقه‌بندی نمود:

– سازمان‌های غیرانتفاعی و جوامع مدنی

– انجمن‌ها

– سازمان‌های بشردوستانه یا خیریه

– سازمان‌های غیردولتی (NGO)

– بنیادها

بسیار مهم است که این نکته را در نظر داشت که این تقسیم‌بندی جنبه توصیفی دارد و قاعدتاً تقسیم‌بندی منحصر به فردی نیست؛ بنابراین، برخی از سازمان‌ها در بیش از یک طبقه‌بندی گنجانده می‌شوند.

۲-۲- انواع سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل

۲-۲-۱- سازمان‌های غیرانتفاعی و جوامع مدنی

اصطلاح سازمان‌های غیرانتفاعی و جوامع مدنی به‌تازگی در برزیل شناخت عمومی بهتری یافته است و در میان دسته‌بندی‌های ذکرشده عمومی‌ترین و بی‌طرف‌ترین نوع شناخته می‌شود. این سازمان‌ها به‌عنوان سازمان‌های خصوصی که اهداف و عملکرد غیرتجاری دارند، شناخته می‌شوند. این تعریف نوعی تعریف حقوقی است و اغلب در متون تخصصی زمانی که جنبه قانونی سازمان موردنظر باشد، مورداستفاده قرار می‌گیرد.

در برزیل قانون مدنی سازمان‌های حقوقی را به‌صورت زیر متمایز می‌نماید:

سازمان‌های دولتی داخلی (فدرال، دولت فدرال، شهرداری، نواحی فدرال و حکومت مستقل) و سازمان‌های دولتی خارجی (مانند سفارت‌خانه‌ها) و سازمان‌های خصوصی. سازمان‌های غیرانتفاعی به‌طور رسمی براساس ماده ۱۶ قانون مدنی برزیل به‌عنوان سازمان خصوصی شناخته می‌شوند. (قانون شماره ۳۱۰۷ مصوب اول ژانویه ۱۹۱۶)

براساس ماده ۱۶ قانون مدنی برزیل، سازمان‌های خصوصی عبارت است از:

– سازمان‌های تجاری

– جوامع مدنی، انجمن‌های خیریه، علمی، مذهبی، ادبی، انجمن‌های عام‌المنفعه و بنیادها.

تمایز بین شرکت‌های تجاری و انواع دیگر شرکت‌های خصوصی براساس اهدافی است که سازمان تعیین می‌کند. سازمان‌های باهدف غیراقتصادی و ایده آل در دسته دوم جای می‌گیرند و سازمان‌هایی که اهداف اقتصادی دنبال می‌کنند تحت عنوان سازمان‌های تجاری طبقه‌بندی می‌شوند که توسط قانون تجارت اداره می‌شوند.

تفاوت میان انجمن‌ها و بنیادها در درجه اول به‌عنوان حقوقی اعضا یا هیئت‌مدیره بازمی‌گردد. اعضا و مدیران انجمن‌ها می‌توانند طیف گسترده‌ای از تصمیم‌گیری‌ها از جمله مواردی که مربوط به اهداف سازمانی و قوانین مربوط به آن هست را اتخاذ کنند. در مقابل فعالیت اداره‌کنندگان بنیادها محدودتر می‌باشد. اهداف و قوانین

سازمانی بنیادها تنها توسط بنیان‌گذاران آن (افراد و یا دولت‌ها) تعیین می‌شود و اعضا و اداره‌کنندگان بنیاد قادر به تغییر آن نخواهند بود.

هریک از سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند توسط دولت با عنوان عام‌المنفعه شناخته شوند.

بر اساس قانون فدرال و مقررات مالیاتی، همه سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند برای اخذ معافیت مالیاتی اقدام کنند. در ماده ۱۵۰ از قانون اساسی فدرال در خصوص محدودیت قدرت در اخذ مالیات از سازمان‌های غیرانتفاعی این‌گونه عنوان شده: «بدون در نظر گرفتن هرگونه تضمین از مالیات‌دهندگان، دولت مرکزی و ایالت‌ها و شهرداری‌ها حق اخذ مالیات از دارایی‌ها و درآمدها و سایر خدمات ارائه شده توسط احزاب سیاسی از جمله بنیادها، اتحادیه‌های کارگری و یا نهادهای آموزشی و رفاهی و اجتماعی غیردولتی، به شرطی که تمام الزامات قانونی را رعایت نمایند، ندارند.» لازم به ذکر است این معافیت مالیاتی تنها مشمول دارایی‌ها، درآمدها و خدماتی که در راستای اهداف سازمان باشد، می‌شود.

با توجه به مفاد ۱۲۶ و ۱۳۰ از قانون مالیات بر درآمد، مؤسسات رفاهی و آموزشی و یا نهادهای اجتماعی و بنیادهای بشردوستانه، خیریه، علمی و فرهنگی و آموزشی و ادبی و یا سرگرمی و ورزشی تا زمانی که شرایط لازم را رعایت نمایند، الزامی برای ارائه اظهارنامه‌های مالیاتی ندارند.

این شرایط در ماده ۱۳۰ آیین‌نامه مالیاتی این چنین بیان شده است:

- عدم پرداخت پاداش به مدیران، عدم توزیع هرگونه سود
  - استفاده از تمامی کمک‌های مادی در جهت حفظ و توسعه اهداف سازمان
  - دارا بودن فرم حسابرسی که تمامی درآمدها و هزینه‌ها را شامل شود
  - در دسترس بودن اطلاعات موردنیاز مأموران مالیاتی
- این سازمان‌ها موظف به ارائه اظهارنامه سالانه معافیت از مالیات بر درآمد به دفاتر مالیات فدرال هستند.

۲-۲-۲- انجمن‌ها

همانند بسیاری از کشورهای دیگر با نظام حقوقی رومی «انجمن» به سازمانی گفته می‌شود که براساس قراردادی آزاد میان افراد برای انجام فعالیت مشترک و یا دفاع از علایق مشترک تشکیل می‌شود. در برزیل اصطلاح انجمن هم معنی «غیرانتفاعی» می‌باشد. فراتر از تعاریف قانونی، انجمن‌ها به طیف وسیعی از فعالیت‌ها از ورزش و سرگرمی تا فرهنگ و هنر و یا اتحادیه‌های کارگری اختصاص می‌یابند.

فعالیت انجمن‌ها با پرکردن بندهای فرم ثبت نام در دفتر ثبت شرکت‌ها آغاز می‌گردد. برای ثبت نام لازم است خلاصه‌ای از اساسنامه، صورت جلسه تشکیل انجمن و لیستی از مدیران سازمان و همچنین لیستی از همکاران مؤسس آن در روزنامه رسمی مطابق با ماده ۱۱۴ قانون ثبت عمومی منتشر شود. (قانون ۷۳/۶۰۱۵)

شرکت‌های خارجی غیرانتفاعی نیز که مایل به کار در کشور برزیل باشند بایستی از روش‌های قانونی که مبتنی بر مفاد ۱۱ بند یک قانون وجود دارد و مبتنی بر قوانین مدنی است فعالیت نمایند که می‌گوید: این سازمان‌ها بایستی منافع عمومی را در نظرگیرند و براساس آن اقدام کنند و درعین حال مانند سایر بنیادها بایستی قوانین کشور را رعایت کنند.

محدودیت‌های قانونی برای تشکیل انجمن در ماده ۵ قانون اساسی فدرال آورده شده است و تشکیل انجمن آزاد توسط گروه‌های شبه نظامی را ممنوع ساخته است. همچنین این قوانین می‌گوید که انجمن‌ها برای تشکیل نیازی به مجوز ندارند و دخالت دولت در عملکرد آن‌ها غیرقانونی هست. قانون اساسی و قانون ثبت عمومی ثبت اساس نامه انجمن‌هایی را که فعالیت آن‌ها غیرقانونی، غیراخلاقی و یا خلاف نظم عمومی و اجتماعی باشد، ممنوع کرده است. همچنین فعالیت چنین انجمن‌هایی می‌تواند از طریق اطلاع شهروندان یا دولت منحل گردد. همچنین فعالیت آن‌ها ممکن است از سوی رئیس جمهور به دلیل انجام فعالیت‌های خلاف نظم عمومی به حالت تعلیق درآید.

در یک دوره خاص که سازمان‌های مهم اجتماعی و گروه‌های ذینفع، مانند احزاب و

اتحادیه‌ها مجاز به فعالیت گردیدند، همواره تحت نظارت دولت بودند در این بین برخی انجمن‌ها و گروه‌های اجتماعی تبدیل به جنبش‌های اجتماعی شدند در جهت افزایش منافع اجتماعی و اقتصادی خاصی فعالیت نمودند. چنین جنبش‌هایی اغلب در مقابل دولت قرار داشتند یا به عنوان بخشی از یک جنبش بزرگ‌تر برای مطالبه از دولت، آن را تحت فشار قرار می‌دادند. تنها در مواردی استثنایی نوعی از همکاری میان دولت و انجمن‌ها شکل می‌گرفت.

یک مثال خوب از این سازمان‌ها که به طور قابل توجهی در جهت اقدامات اجتماعی فعال است انجمن‌های محله‌ای و یا انجمن‌های ساکنان محله که از طریق فقیرترین نواحی شهرستان‌ها در حال گسترش در طول دوره زمانی بوده است را می‌توان نام برد که امروزه به ساختاری در سراسر کشور برزیل تبدیل شده است. این انجمن‌ها در قالب گروه‌های متعدد محلی از جمله گروه فروشندگان و خریداران باشگاه‌ها و یا گروه‌های جوانان و باشگاه مادران و گروه‌های تولید و گروه‌های اجتماعی با اهداف متنوع فعالیت می‌نمایند.

اصطلاحات گروه و باشگاه و هسته در مورد این سازمان‌ها نشان‌دهنده غیررسمی بودن بیشتر آن‌ها است. آن‌ها صرفاً می‌خواهند در قالب انجمن‌های کوچک که به صورت ثبت نشده می‌باشند فعالیت داشته باشند.

داده‌های آماری رسمی اندکی در خصوص انجمن‌ها در برزیل وجود دارد. تحقیقاتی که اخیراً توسط سانتوس انجام شده است به این موضوع اشاره دارد که انجمن‌ها ایجاد شده در بین سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۸۶، بر اساس قوانین ثبت انجمن در شهرستان سائوپائولو نشان می‌دهد که تنوع سازمانی در این سال‌ها در حال رشد بوده است و به عنوان نمونه در طی ۱۶ سال گذشته ۶۸٫۲ درصد سازمان‌ها با زمینه فعالیت‌های جدید رشد نموده‌اند. در این میان نیز انجمن‌هایی با فعالیت‌های متفاوت در حدود ۹۷٫۶ درصد بین سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۶ شروع به کار و فعالیت نموده‌اند. همان‌طور که در بالا ذکر شد فعالیت این انجمن‌ها جنبه محلی داشته است. در طول دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ بسیاری از سازمان‌ها با زمینه ایجاد محبوبیت، با کلیسای ارتباط داشته‌اند. این نوع

از همکاری‌ها استقلال سازمان و جنبه سکولاران را به خطر نمی‌اندازد.

به طور مشابه ۹۰٫۵ درصد از انجمن‌ها نیز در همین دوره ایجاد و تشکیل شده‌اند؛ بنابراین می‌بینیم که دامنه ثبت سازمان‌ها بیشتر بوده است. نتایج مشابهی نیز در خصوص شهرهای ریودوژانیرو بین سال‌ها ۱۹۴۶ تا ۱۹۸۷ به دست آمده است. در این مورد می‌توان گفت ۶۵ درصد سازمان‌ها بین سال‌های ۱۹۷۱ تا ۱۹۸۷ شکل گرفته‌اند. علاوه بر این موارد که ۹۰٫۷ درصد از سازمان‌ها جنبه اجتماعی داشته‌اند در حدود ۸۵٫۳ درصد آن‌ها نیز در دوره‌های جدید شکل گرفته‌اند. اگرچه در مناطقی خاص الگوی ویژه‌ای برای احداث سازمان‌ها وجود داشته است اما این موضوع میان شهرستان‌های بزرگ‌تر تعمیم داده شده است. علاوه بر این در شهر ریودوژانیرو و سائوپائولو نیز میزان ثبت سازمان‌های غیرانتفاعی به صورت کلی افزایش داشته است.

با وجود محدودیت‌هایی که در خصوص ثبت سازمان بوده مطالعه سانتوس نشان می‌دهد که این انجمن‌ها به شکل حرفه‌ای فعالیت می‌نموده‌اند. به عنوان مثال، لیستی از ۱۵ فعالیت انجمن‌ها در سائوپائولو گزارش شده است که شامل انجمن‌هایی برای کارکنان مراکز بهداشتی و وکلا و معلمان و هنرمندان و پزشکان و کارگران غیرفنی و فنی و کارمندان دولت بوده است. بر اساس آنچه سانتوس گزارش نموده است در یک دوره خاص استبدادی در کشور برزیل و فضای سیاسی موجود نگرانی‌هایی در خصوص فعالیت‌های این سازمان‌ها وجود داشته است؛ اما مرز میان سیاست و اقتصاد در برزیل در یک دوره خاص بسیار نزدیک بوده و جنبه متحرک داشته است. این مشاهدات همچنین نشان می‌دهد که تقاضاهایی برای ثبت سازمان‌ها در قالب انجمن‌های کلاسی، مانند اتحادیه‌ها در دهه اخیر بوده است که این سازمان‌ها بیشتر جنبه فعالیت‌های سیاسی و دفاع از استمرار عملکرد خود داشته‌اند. طبق قانون دادگستری از سال ۱۹۳۰ سازمان‌ها ساختارشان تغییر کرده است و پس از آن در قانون اساسی سال ۱۹۸۸ نیز این تغییرات اعمال شده است.

۲-۲-۳- سازمان‌های خیریه یا بشردوستانه

این سازمان‌ها غالباً به ارائه کمک‌های اجتماعی (پناهگاه‌ها، یتیم‌خانه‌ها، مراکزی

برای مستضعفان و توزیع لباس و غذا و...) و یا به ارائه خدمات اجتماعی در زمینه سلامت و آموزش می پردازند.

سازمان‌ها و انجمن‌های بشردوستانه دارای عنوان قانونی یکسانی است. بر اساس قانون مدنی هر دو این‌ها به عنوان سازمان یا انجمن غیرانتفاعی شناخته می‌شوند و از طریق ثبت نام در اداره ثبت شرکت‌ها تشکیل می‌شوند. با این حال، سازمان‌های بشردوستانه، بیشتر شایسته دریافت تسهیلات خاص نسبت به انجمن‌ها شناخته می‌شوند. به علاوه، قانون اساسی فدرال سازمان‌های فعال در زمینه آموزش را واجد شرایط دریافت حمایت‌های دولتی می‌داند.

جدای از مسائل حقوقی، تمایز میان سازمان‌های بشردوستانه و دیگر انجمن‌ها بسته به میزان توانایی آن‌ها در ارائه خدمات عام‌المنفعه و اجتماعی است. این ارزش‌ها موجب سیاسی نبودن سازمان‌های بشردوستانه برخلاف برخی انجمن‌ها می‌شود که به تقویت روابط آن‌ها با کلیساها و گروه‌های مذهبی کمک می‌کند.

همه مؤسسات خصوصی آموزش عالی در برزیل به‌طور قانونی به عنوان سازمان‌های غیرانتفاعی تعریف شده‌اند. اکثر مدارس متوسطه نیز مذهبی هستند. متأسفانه امکان دسترسی به اطلاعات دقیق در مورد این مؤسسات امکان‌پذیر نیست زیرا این مؤسسات به صورت مجزا شناخته نمی‌شوند.

روند مشابهی نیز در سازمان‌های بهداشتی و درمانی مشاهده می‌شود که در حال حاضر به‌طور فزاینده‌ای در حال گسترش می‌باشد. در نهایت اینکه امرانسان‌دوستی و مشارکت در این سازمان‌ها و ارزیابی نقش مؤثر آن‌ها در کشور برزیل کاری دشوار به نظر می‌رسد.

۲-۲-۴- سازمان‌های غیردولتی

تا سال‌های اخیر، مفهوم NGO به ندرت در برزیل مورد استفاده قرار می‌گرفت. با این حال در پنج- شش سال گذشته، کاربرد اصطلاح سازمان‌های غیردولتی در برزیل به‌طور فزاینده‌ای افزایش داشته است. این سازمان‌ها در سال‌های اخیر به تیترو روزنامه‌ها و موضوع مباحث دانشگاهی به عنوان کنشگران شناخته شده در عرصه سیاسی و

اجتماعی، تبدیل شده‌اند.

سازمان‌های غیردولتی به لحاظ کمی و کیفی فضای زیادی را در میان گفتمان عمومی در جامعه برزیل کسب کرده‌اند. در مدت ۱۵ الی ۲۰ سال گذشته، سازمان‌های غیردولتی بسیاری در برزیل پا به عرصه وجود نهاده‌اند که بدون دارا بودن عنوان حزب سیاسی، کلیسا، نهاد شبه‌دولتی و یا دانشگاه، به انجام فعالیت‌های سیاسی می‌پردازند. فعالان این سازمان‌ها عمدتاً از طبقه متوسط و مذهبی و یا غیرمذهبی می‌باشند و گروه‌های روشنفکری نیز در آن‌ها فعالیت می‌نمایند که در واقع جایگزین‌های مناسبی برای انجمن‌های دانشجویی در قالب گروه‌های سنتی چپ‌گرا محسوب می‌شوند. این سازمان‌ها مجموعه متنوعی از فعالیت‌ها را بر مبنای ایدئولوژی مشارکت اقشار فقیر جامعه انجام می‌دهند.

با روند دموکراسی در سال‌های اخیر تنوع این سازمان‌ها و جنبه سکولار آن‌ها بیشتر شده است. این سازمان‌ها در سال‌های اخیر جنبه غیردولتی تری یافته‌اند. ابهام و ابهام در خصوص مفهومان جی او با ابتکارات عملی که در این خصوص شکل گرفته است تا حد زیادی رفع شده است. این سازمان‌ها به مسائل مختلفی از جمله جنبش‌های مردمی، زنان و کودکان خیابانی و مسائل بومی و محیط زیستی و ایدز مبادرت می‌ورزند. سازمان‌های غیردولتی، به عنوان یک انجمن، معرف یک تعهد سازمانی به جامعه مدنی، جنبش‌های اجتماعی و تحول اجتماعی می‌باشند. از سوی دیگر سازمان‌های غیردولتی نسبت به سایر سازمان‌ها دارای تمایزاتی می‌باشند که مربوط به نحوه عضوگیری در این سازمان‌ها هست. تمایز در انجام فعالیت‌های بشردوستانه نیز در این انجمن‌ها مشاهده می‌شود که در واقع نقطه افتخار این انجمن‌ها می‌باشد و همچنین ساختارها و سازوکار مشارکت در آن‌ها نیز متفاوت می‌باشد.

۲-۲-۵- بنیادها

بنیاد در اصل نوعی نهاد است که در اثر وقف یا اختصاص یک مال توسط یک شخص برای هدفی خاص ایجاد می‌شود. طبق قانون مدنی (مواد ۲۴ و ذیل آن) یک بنیاد توسط یک شخص مؤسس از طریق اختصاص یک دارایی برای هدفی خاص

به وسیله تنظیم یک سند عمومی یا وصیت نامه شکل می گیرد و در صورت تمایل شخص مؤسس می تواند نحوه اداره آن را نیز قید نماید. مسئولیت نظارت بر بنیادها بر عهده وزارت کشور برزیل است.

تعداد قابل توجهی بنیاد توسط سازمان های دولتی در سطح فدرال یا شهری در برزیل فعالیت می نمایند. این نوع بنیادها نوعی نهاد شبه دولتی محسوب می شود و از بخش غیرانتفاعی مجزا هستند.

۲-۳- نیات خیرخواهانه

بر اساس تعریف، در برزیل بنیادها باید در راستای تحقق منافع عمومی فعالیت کنند یا در اصطلاح عام المنفعه باشند. بر طبق قانون مدنی، این اهداف باید در یکی از حوزه های زیر باشند: کمک های اجتماعی؛ فرهنگ، دفاع از میراث تاریخی و هنری و حفظ آن ها؛ آموزش؛ سلامت؛ امنیت غذایی و تغذیه؛ حفاظت از محیط زیست و توسعه پایدار؛ تحقیقات علمی، توسعه فن آوری های جایگزین، نوسازی سیستم های مدیریت، تولید و انتشار اطلاعات و دانش فنی و علمی؛ ترویج اخلاق، شهروندی، دموکراسی و حقوق بشر؛ و فعالیت های مذهبی (قانون ۱۳,۱۵۱ / ۲۰۱۵ ماده ۱).

در برزیل، سازمان های غیرانتفاعی می توانند یک یا چند عنوان در حوزه های مذکور از جانب دولت دریافت کنند که مزایای مالیاتی خاص برای سازمان یا بخشندگان به آن به همراه خواهد داشت.

این عناوین در سه سطح فدرال، ایالتی و محلی تعریف می شوند و به شرح زیر می باشند:

۱. جامعه مدنی عام المنفعه (مخفف OSCIP)

۲. سازمان اجتماعی (مخفف OS)

۳. نهادهای تأمین اجتماعی (مخفف CEBAS)

الف) سازمان های جامعه مدنی در راستای منافع عمومی ممکن است برنامه های

زیرا انجام دهند:

- ترویج برنامه ها و کمک های اجتماعی

- ارتقا سطح فرهنگی و حفظ و نگهداری از میراث تاریخی و هنری

- ترویج و گسترش آموزش رایگان
- ترویج بهداشت
- کمک‌های غذایی و آموزشی‌های مرتبط با تغذیه
- ترویج توسعه پایدار و برنامه‌های حفاظت از محیط زیست
- ترویج برنامه‌های داوطلبانه
- ترویج و توسعه برنامه‌های اجتماعی و اقتصادی و مبارزه با فقر
- فعالیت‌های اجتماعی و تولید و تجارت و اشتغال و سیستم‌های اعتباری
- ترویج مسائل حقوقی
- بهبود خدمات حقوقی
- ترویج مسائل اخلاقی و صلح و شهروندی و دموکراسی و حقوق بشر و دیگر ارزش‌های جهانی و مطالعه و پژوهش و توسعه فن‌آوری‌های جدید و انتشار مطالب علمی و سایر فعالیت‌ها در این زمینه
- ب) فعالیت سازمان‌های اجتماعی شامل موارد ذیل است:
  - ترویج آموزش و پرورش
  - ترویج پژوهش‌های علمی
  - ترویج و توسعه فن‌آوری
  - ترویج حفاظت از محیط زیست
  - ارتقاء فعالیت‌های فرهنگی و مراقبت‌های بهداشتی
- ج) حوزه فعالیت نهادهای تأمین اجتماعی به قرار ذیل است:
  - ارائه کمک‌های اجتماعی به خانواده‌های نیازمند، مادران، کودکان، جوانان، افراد معلول و سالمندان
  - ترویج، کشف و شناسایی مسائل حقوقی
  - ارتقاء حقوق شهروندی
  - مبارزه با نابرابری‌های اجتماعی
  - پیشرفت جنبش‌های اجتماعی و مردمی

– ارتقاء ظرفیت رهبری

۲-۴- فعالیت‌های اقتصادی

به‌طورکلی سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل می‌توانند فعالیت اقتصادی داشته باشند، برای مثال آن‌ها می‌توانند در بازار بورس سرمایه‌گذاری کنند و یا در ادغام شرکت‌ها سهام باشند؛ اما نکته حائز اهمیت آن است که فعالیت اقتصادی نباید به‌عنوان هدف غالب سازمان درآید و سود حاصل از این فعالیت‌ها نباید میان کارمندان و اعضا و مدیران و مؤسسان سازمان تقسیم گردد و باید در راستای اهداف اجتماعی سازمان مصرف گردد.

۲-۵- فعالیت‌های سیاسی

قانون برزیل هیچ محدودیتی برای انجام فعالیت‌های سیاسی برای بنیادها و انجمن‌ها در نظر نگرفته است. این سازمان‌ها می‌توانند آزادانه از نامزدهای انتخاباتی برای تصویب یا لغو یک قانون حمایت کنند. هرگونه محدودیت در انجام فعالیت سیاسی می‌تواند در سند اداره سازمان ذکر شود. تنها محدودیت قانونی صریح در خصوص فعالیت‌های سیاسی در مورد سازمان‌های جامعه مدنی عام‌المنفعه عنوان شده است و این سازمان‌دهی از احزاب سیاسی یا شرکت در کمپین‌های سیاسی را برای این دسته از سازمان‌ها ممنوع می‌نماید. این محدودیت در قالب پوشش فعالیت سیاسی احزاب برای نامزدهای خاص در انتخابات مجلس و سایر بخش‌های دولتی می‌باشد. این قانون به‌صراحت بنیادها و انجمن‌ها را از فعالیت‌های سیاسی منع نمی‌کند با این حال ماهیت و اهداف تعیین شده برای این نهادها آن‌ها را از فعالیت سیاسی جدا می‌دارد.

۲-۶- مراحل شکل‌گیری سازمان‌های غیردولتی (غیرانتفاعی)

پس از اجرای قانون بخش سوم در برزیل، روند بوروکراتیک تشکیل یک سازمان غیردولتی بسیار کمتر گردید، اما این بدین معنا نیست که تأسیس چنین سازمان‌هایی آسان است. در واقع، روند تشکیل یک سازمان غیردولتی در برزیل را می‌تواند در ۵ مرحله به شرح زیر خلاصه نمود:

مرحله ۱: فراخوان

اولین گام، جمع‌آوری گروهی از مردم با اهداف و ایده‌های مشترک برای ایجاد یک سازمان غیردولتی است.

هیچ تعداد حداقل یا حداکثری به منظور تشکیل یک سازمان غیردولتی وجود ندارد، با این حال، توصیه می‌شود که تعداد اعضای حداقل به اندازه تعداد سمت‌های موجود در هیئت‌مدیره و یا پست‌های مدیریتی باشد. در مورد تعاونی‌ها، قانون مدنی ذکر می‌کند که تعاونی‌ها حداقل باید دارای ۷ عضو باشند.

مرحله ۲: مجمع‌اعضاء

این جلسه یک جلسه‌گردهمایی میان تمام اعضای آتی سازمان و اعضای مؤسس آن است. در این جلسه، نکات مهمی اعم از عنوان، مأموریت، هدف، دفتر مرکزی و مدیریت سازمان غیردولتی به تصویب خواهد رسید. این اطلاعات در پیش‌نویس اساسنامه سازمان آورده شده است و در طول این جلسه به بحث گذاشته می‌شود و در صورت لزوم اصلاح شده و پس از آن در مجمع به تصویب می‌رسد.

قبل از شروع جلسه، یک عضو باید به عنوان رئیس جلسه و یک عضو به عنوان منشی انتخاب شوند و از تمام مسائل مورد بحث صورت جلسه تهیه کنند.

مرحله ۳: اساسنامه

موارد ضروری که باید در اساسنامه سازمان‌های غیردولتی گنجانده شوند، به قرار ذیلند:

- نام سازمان و شکل مخفف آن
- دفتر مرکزی و ناحیه قضایی
- اهداف و مقاصد
- آیا شرکا مسئولیتی در قبال تعهدات شرکت دارند؟
- چه کسی مسئول نهاد است
- اعضاء و انواع آن‌ها، ورودی و خروجی، حقوق و وظایف
- مجمع، هیئت‌مدیره و هیئت نظارت

- مدت زمان فعالیت
- چگونگی اصلاح اساسنامه
- نحوه انحلال سازمان
- سرنوشت دارایی‌ها در صورت انحلال سازمان

مرحله ۴: اطلاعیه هیئت مدیره

انتخاب هیئت مدیره باید طبق آنچه در اساسنامه سازمان‌های غیردولتی به تصویب رسیده است باشد.

مرحله ۵: ثبت حقوقی

به منظور ثبت سازمان غیردولتی، اعضا باید آمادگی تقبل هزینه‌های ثبت نام و قرارداد با اشخاص ثالث همچون وکیل و حسابدار را داشته باشند. این هزینه‌ها اغلب از طریق کمک‌های مالی تأمین می‌شوند. پس از تصویب اساسنامه و امضای آن توسط حاضرین در مجمع، سازمان باید یک وکیل برای مشروعیت بخشیدن به اسناد مصوب در این جلسه و ارسال آن‌ها به اداره ثبت محلی همراه با دیگر اسناد، استخدام کند.

اسناد مورد نیاز عبارت‌اند از:

- سه نسخه از اساسنامه سازمان‌های غیردولتی در سربرگ سازمان غیردولتی
  - سه نسخه از صورت جلسه مجمع مؤسسان که به امضای رئیس سازمان غیردولتی و دیگر اعضا رسیده است
  - دفترچه اقدامات اصلی
  - پرداخت هزینه‌های اداره ثبت
  - کپی از مشخصات مدیر دارای صلاحیت (نام، وضعیت تأهل، تولد، آدرس، شغل، هویت و...)
  - سه نسخه از لیست اعضا
- پس از این مرحله، سازمان غیردولتی در وزارت دادگستری به ثبت می‌رسد. با این حال، ضروری است که در اداره درآمدهای فدرال نیز به ثبت برسد. در این زمان است که

توصیه می‌شود سازمان‌های غیردولتی یک حسابدار یا شرکت حسابداری واجد شرایط داشته باشند که پرونده مالیاتی را ارائه دهد و خواهان ثبت اسناد به منظور دست‌یابی به CNPJ (ثبت ملی نهادهای حقوقی) باشند.

با داشتن عنوان شخصیت حقوقی، سازمان غیردولتی می‌تواند به یک حساب بانکی دسترسی داشته باشد، شرایط مشارکت و قرارداد را تعیین کند، کارکنان را استخدام کند، به منابع مالی دست‌یابد و رسید صادر کند.

به علاوه، ممکن است لازم باشد که سازمان غیردولتی در یک نهاد نظارتی دیگر بسته به هدف و نوع فعالیت اجتماعی خود ثبت شود، همچون سازمان‌های فعال در زمینه آموزش، امور کودکان و نوجوانان و کمک‌های اجتماعی.

۲-۷- نحوه انحلال سازمان‌های غیرانتفاعی

– انجمن‌ها: یک انجمن ممکن است در اثر تصمیم اعضای یا بر طبق آیین‌نامه انجمن یا به شکل غیر داوطلبانه و با دستور قضایی، با توجه به طی مراحل قانونی (ماده ۵ قانون اساسی فدرال برزیل) منحل شود.

– آیین‌نامه این انجمن ممکن است مشخص کرده باشد که در صورت انحلال، تمام اعضای آن را می‌توان با بودجه تخصیص داده شده به سازمان باز خرید نمود. با توجه به ماده ۶۱ قانون مدنی، هرگونه دارایی اضافی باقی مانده از انحلال باید به یک سازمان غیرانتفاعی نامبرده شده در آیین‌نامه انتقال یابد و در غیر این صورت، به یک شهرداری، نهاد دولتی، یا موسسه فدرال با اهداف مشابه انتقال یابد.

– بنیادها: یک بنیاد ممکن است منحل شود اگر اهداف آن غیرقانونی شمرده شود و یا دست‌یابی به این اهداف ناممکن باشد و یا مدت زمان تعیین شده برای فعالیت آن به پایان رسیده باشد. هر دارایی‌های حاصله از انحلال باید به یک سازمان غیرانتفاعی با اهداف مشابه و یا به یک نهاد دولتی (قانون مدنی ماده ۶۹) منتقل شود.

– سازمان‌های دیگر: سازمان‌های اجتماعی دیگر با عناوین خاص در صورت انحلال باید تمام کمک‌ها و اعتبارات دریافتی از دولت را به یک سازمان دیگر با اهداف مشابه منتقل کند.

افصل سوم |

تاریخچه و وضعیت موجود
سازمان‌های غیرانتفاعی در کشور برزیل

۳- تاریخچه و وضعیت موجود سازمان‌های غیرانتفاعی در کشور برزیل

۳-۱- مقدمه

پس از بررسی وضعیت عمومی کشور برزیل و آشکار شدن مفهوم وقف و امور خیریه و همچنین قوانین مربوط به آن در این کشور، در این فصل به بررسی روند تاریخی توسعه و تکامل وقف و امور خیریه و به خصوص سازمان‌های غیرانتفاعی در کشور برزیل پرداخته می‌شود و پس از آن به بررسی وضعیت موجود و آمارهای مربوط به نهادها و درآمدهای آن‌ها پرداخته خواهد شد.

۳-۲- تاریخچه سازمان‌های غیرانتفاعی در کشور برزیل

سازمان‌های غیردولتی کار خود را از دهه ۱۹۷۰، در شرایط دیکتاتوری نظامی، در داخل کشور برزیل آغاز کردند. با این حال، در آن زمان، سازمان‌ها و موسسات به صورت مخفف به عنوان NGO یا ONG در زبان پرتغالی تعریف نمی‌شدند. این سازمان‌ها در آن زمان به منظور توسعه فعالیت‌های مشاوره‌ای جهت جنبش‌های اجتماعی و با تمرکز سیاسی شدید به کار گرفته می‌شدند.

از سال ۱۹۹۰، ویژگی‌ها و مشخصات این نهادها و سازمان‌های مدنی به طور چشمگیری تغییر یافت. این سازمان‌ها توسعه‌ی همکاری با شرکت‌های دولتی و خصوصی، برقراری و ایجاد مفهوم نوع دوستی و بشردوستی کارآفرینانه در برزیل و برگزاری سخنرانی در مورد توسعه پایدار را آغاز کردند. مدلی که این سازمان‌ها از آن پیروی می‌کردند از ایالات متحده آمریکا کپی برداری شده بود.

در کنار توسعه سازمان‌های غیردولتی در اوایل دهه ۱۹۹۰، واژه دیگری که از ایالات متحده وارد برزیل شده بود گسترش یافت و توسط بسیاری از دانشمندان و فعالان سازمان‌های غیردولتی NGO ثبت شد، این واژه، بخش سوم نامیده شد. بخش سوم به عنوان راه و روشی از سوی جامعه مدنی برای پرکردن شکاف ایجاد شده توسط دولت در برآورده ساختن تقاضای اجتماعی ارائه شد. این دیدگاه محبوبیت زیادی به دست آورد و به طور گسترده از طریق رسانه‌های علمی تکرار و منتشر شد و در افزایش تعداد سازمان‌های غیردولتی تأسیس شده نقش مهمی داشت. زمانی که تعداد سازمان‌های غیردولتی افزایش یافت، فشار برای ایجاد قوانین و مقررات خاص برای آن‌ها به وجود آمد تا این که در سال ۱۹۹۹، قانون بخش سوم ایجاد شد.

تاریخچه‌ی انجمن‌های داوطلبانه در برزیل به ریشه‌های استعماری دولت برزیل مربوط می‌شود. دو ستون استعمار پرتغالی، سیستم و نهاد کشت و زرع و رابطه نزدیک بین دولت استعماری و کلیسای کاتولیک روم بود.

موسسه‌ی کشت و زرع - محل بردگان، نمازخانه، مزارع نیشکر، کارخانه‌ها قند و محل اقامت برای خدمتکاران و ساکنان دیگر- تحت حکومت دولت بود. تحت این سیستم، موقعیت اجتماعی و اقتصادی افراد به رابطه‌ی نزدیک با مالک بستگی داشت. این وابستگی یک سیستم حامی (وابسته به روابط) را ایجاد کرد. چنین سیستمی زمینه مساعدی را برای ظهور انجمن‌های داوطلبانه مستقل، مانند انجمن‌هایی که در مستعمرات شمالی امریکا پدید آمده اند، جهت تأمین خدمات عمومی فراهم نمی‌کرد. در این شرایط، کلیسای کاتولیک روم که با دولت یکپارچه شده بود و رابطه نزدیک با آن داشت، نقش بسیار مهمی در سازمان‌دهی جامعه مدنی ایفا می‌کرد. نقش برجسته و بلامنزاع آن به مدت ۴ قرن و تا زمان اعلام جمهوری در سال ۱۸۸۹ به طول انجامید. کاتولیک، مذهب رسمی دولت و کشور بود. سیستم حاکمیت با قدرت سیاسی به کشیش‌های مسیحی (به زبان پرتغالی padroado نامیده می‌شوند) واگذار شد و قدرت کامل در اختیار داشتند که به واسطه آن کنترل مستقیم بر کلیسا در برزیل به پاپ واگذار

شد. آیین های مذهبی مانند غسل تعمید، ازدواج و مجالس ترحیم، پیش شرطی برای شناخت اجتماعی افراد بودند. کلیسا و نهادهای آن، انجمن ها، نمازخانه های کوچک نزدیک کلیسا، سازمان های مذهبی، ناحیه قلمروی کشیش کلیسا، انجمن های عمومی را برای زندگی اجتماعی تشکیل دادند. آن ها به عنوان « دفاتر و مکان های مدنی، مکاتب و نمونه هایی از حل تضاد و تعارض بین افراد و خانواده ها، به عنوان مراکزی برای احزاب و اوقات فراغت و حتی به عنوان جوامع کمکی متقابل و جوامع کمک های اجتماعی و پزشکی» عمل می کنند.

با این حال، کلیسای کاتولیک توسط سیستم تحت الحمايه دولت (کشوری که تحت حمایت کشورهای دیگر باشد) تضعیف شد، این کلیسا یک کلیسای کاتولیک مردمی بود که از حمایت شبه جزیره ایبری در قرون وسطی و وقف و جوامع مذهبی مردم غیرروحانی به وجود آمده بود که نقش بسیار مهمی را در توسعه و پیشرفت انسان دوستی و انجمن های داوطلبانه ایفا می کرد. این جوامع مذهبی به طور کلی اقدامات جمعی محلی را شکل دادند و گاهی اوقات با وجود ممنوعیت دولت، خدمات اجتماعی مهمی از جمله کمک های مالی و پزشکی در زمان بحران و ارائه ساختاری برای اوقات فراغت و خدماتی برای مراسم های ترحیم یا پناهگاهی برای فقرا را برای جوامع فراهم می کردند. این انجمن ها توسط قانون مدنی و قانون کلیسا به رسمیت شناخته شدند. اساسنامه آن ها می بایست دارای تأییدیه و تصویب کلیسا و سلطنت باشد که آن ها را به عنوان سازمان های قانونی به رسمیت می شناسند که برای حاکمیت داخلی یا کسب و کار خود به مقامات کلیسا وابسته نیستند. برادری و اخوت در بین اعضای این جوامع مذهبی وجود داشت و بیمارستان ها، خوابگاه ها و تیمارستان های برزیل را به عنوان مکان های مقدس در نظر می گرفتند. این مؤسسات از طریق کمک های مالی از اعضای جامعه استعماری مورد حمایت قرار گرفتند.

در طول قرن نوزدهم، همزیستی بین کلیسای کاتولیک و دولت تضعیف شد. دولت، موضع به شدت سکولار را اتخاذ کرد و نظارت بیش از پیش بر ارائه خدمات عمومی از سوی کلیسا را آغاز کرد. پس از اعلام جمهوری، جدایی کلیسا از دولت به صورت

قطعی در قانون اساسی ۱۸۹۱ نهادینه شد. در بین اقدامات دیگر، قانون اساسی دولت را از تأمین کمک‌های مالی به فرقه‌های مذهبی منع کرد. در نتیجه، کلیسای کاتولیک، به‌طور ناگهانی و بدون حمایت سیاسی در قانون اساسی، خود را به‌عنوان یک نهاد روحانی در همکاری مستقیم با رم قرار داده و ارتباطات جدیدی را با مردم و نهادهای مختلفی که بخشی از منابع خود را از آن‌ها دریافت می‌کند، ایجاد کرد. در این مرحله، ایجاد و تأسیس مدارس، بیمارستان‌ها و انواع مختلف خیریه‌ها، یک حرکت استراتژیک از سوی کلیسا برای افزایش دسترسی به مردم بود.

تضمین آزادی مذهبی و مهاجرت در قانون اساسی، نفوذ سایر مذاهب و فرقه‌ها را در طول آن بازه زمانی تسهیل می‌کرد. فرقه‌هایی مانند آنگیلیکانس، لوتران، مشایخی، متدیست‌ها، باپتیست‌ها و پنطیکاستی، ابزاری در تأسیس مدارس و دانشگاه‌هایی بودند که اساساً برای طبقه اجتماعی متوسط طراحی شده بودند. این مؤسسات آموزشی مانند هم‌تایان کاتولیک خود، به‌عنوان نهادهای غیرانتفاعی ثبت شدند. سایر گروه‌های مذهبی مانند ادیان و فرقه‌های افریقایی-برزیلی که غالباً از سوی مقامات مورد اذیت و آزار قرار می‌گرفتند نیز در آن زمان توسعه یافتند. آن‌ها روابط مهم و قابل توجهی را با گروه‌های شهری فقیر و سایر گروه‌ها برقرار کردند که این گروه‌ها در بخش رسمی اقتصاد شرکت نمی‌کردند. اگرچه این شبکه‌ها و گروه‌های حاشیه‌ای اغلب پروژه‌های کاری اجتماعی را آغاز می‌کردند، نقش و ابعاد و عضویت آن‌ها کمتر شناخته شده است.

نوع دیگری از انجمن‌های داوطلبانه که در اوایل قرن نوزدهم توسعه یافتند، محل‌ها و لژهای فراماسونی متعددی بود که بسیاری از آن‌ها مخفی بودند. آن‌ها که تحت سلطه بریتانیا بودند، نخبگان اجتماعی را جذب کرده و نقش‌های مختلفی را اعم از نقش‌های ادبی، علمی و سیاسی ایفا می‌کردند، این سازمان‌ها غالباً به‌عنوان ابزاری جهت آغاز شورش‌های منطقه‌ای بودند. این شکل سازمانی، مکانیسم‌های نهادی را برای نخبگان فراهم می‌کرد که آن‌ها از طریق این مکانیسم‌ها مراکز اروپایی را شناسایی می‌کردند. جنبش ضد برده‌داری در اواخر قرن نوزدهم که در انجمن‌های مختلفی انجام شد، طیف گسترده‌ای از طبقات شهری مانند دانشجویان، دانشگاهیان، متخصصان، کارگران

صنعتی، تجار و معامله گران، افراد کسب و کار و نظامیان را به خود جذب کرد. نمونه های برجسته از این موضوع عبارتند از: راه اندازی کمپین های فسخ و لغو کمک های مالی، کلوب ها و نهادها، سازمان دهی راهپیمایی و تظاهرات و حمایت و پشتیبانی از برده های فراری.

در پایان قرن نوزدهم، انجمن های داوطلبانه شهرت قابل توجهی در برزیل به دست آوردند. در آن زمان، جوامع کمکی متقابل در مراکز صنعتی شهری افزایش یافتند. ورود اروپاییان از طریق موجی از مهاجرانی صورت گرفت که اولین منبع نیروی کاری را در صنایع در حال ظهور برزیل تشکیل می دادند. پس از ورود مهاجرین اروپا، اولین جوامع کمکی متقابل توسط شهروندان شکل گرفت اما این روند به زودی منجر به شکل گیری گروه های کم درآمدی در قالب اتحادیه های کارگری شد. بیشتر بخش های جمعیت شهری به تدریج در اطراف گروه های ذی نفع سازمان دهی شدند. در سال ۱۸۷۸، نماینده ای از ریودوژانیرو به اولین کنگره رفاه بین المللی در پاریس فرستاده شد. در آن زمان، جوامع کمکی جدید (که برخلاف گروه های سنتی، خدمات خود را تنها به اعضای خود ارائه می دادند) نوعی از انجمن های داوطلبانه در حال رشد را تشکیل دادند. آن ها مراقبت های پزشکی و دارویی و کمک های مورد نیاز در زمان بیماری، بیکاری، معلولیت یا مرگ را برای اعضای خود فراهم می کردند. زمانی که این سازمان ها شروع به جذب کارگران بیشتر کردند، تحت رهبری مهاجران اروپا جنبه سیاسی پیدا کردند که این مهاجرین اروپایی عمدتاً از آنارکوسندیکالیست هایی از ایتالیا و اسپانیا بودند. گروه های وابسته به طبقه متوسط نیز توسعه یافتند، مانند انجمن مطبوعات برزیل که در سال ۱۹۰۸ تأسیس شد و انجمن مرکزی جراحان دندان پزشکی برزیل که در سال ۱۹۱۱ و انجمن کارفرمایانی که نمونه ای از انجمن تجاری در ریودوژانیرو پیروی می کردند در سال ۱۸۳۴ تأسیس شدند.

به طور خلاصه، از دهه پایانی قرن نوزدهم به بعد، انجمن های داوطلبانه در شهرهای بزرگ در سراسر کشور گسترش یافتند. ویژگی و مشخصات آن ها به تدریج از مذهبی بودن به گروه های محلی سازمان یافته برای منافع سیاسی و حرفه ای گسترده در سطوح

ملی و منطقه‌ای تغییر یافت. زمانی که ستیزه‌جویی و نزاع طلبی اتحادیه‌های کارگری افزایش یافت، اقدامات آن‌ها توسط دولت سرکوب شد. نگرش دولت نسبت به اتحادیه‌ها با پیروی از بیانات رئیس‌جمهور متمرکز شد، او بیان کرد که مسائل اجتماعی مسائلی است که باید توسط پلیس پیگیری شود. برای مقابله با «مسأله اتحادیه» در طول دهه ۱۹۳۰، دولت سیاست‌های استبدادی طراحی شده برای تأمین امنیت اجتماعی جهانی و تنظیم و کنترل اتحادیه‌های کارگری را پیاده‌سازی کرد. امنیت اجتماعی بر اساس طبقه‌ی شغلی سازمان‌دهی شده بود و توسط چندین نهاد و موسسه‌ی مستمری و بازنشستگی اداره و مدیریت می‌شد، این سازمان‌ها و نهادها اگرچه به‌طور رسمی جزء سازمان‌های دولتی نبودند اما به دولت وابسته بودند و توسط مقامات دولتی و تحت قوانین وزارت کار، صنعت و تجارت اداره می‌شدند.

ترتیبات امنیت اجتماعی خصوصی مانند پس‌اندازها بازنشستگی و مستمری جایگزین طرح‌های بازنشستگی شدند که به لحاظ سیاسی و مدیریتی توسط دولت کنترل می‌شدند. از آنجایی که این سازمان‌ها بودجه‌ی قابل توجهی دارند، به‌نوعی ابزار قدرت و کانالی برای تبادل مساعدت و کمک بین دولت و اتحادیه‌های صنفی و کارگری تبدیل شدند.

باوجود تسلط زندگی عمومی مردم توسط دولت، فضایی برای بخش غیرانتفاعی در نظر گرفته شده است که هم‌راستایی نزدیکی با دولت دارند. مبنای قانونی همکاری آن‌ها، قانون ۱۹۳۵ بود که حق ریاست جمهوری را به سازمان‌های غیردولتی جهت تعیین و تضمین منافع عمومی اعطا کرد. دولت در سال ۱۹۳۸، شورای ملی امنیت اجتماعی را تحت وزارت کار تأسیس کرد. سازمان‌های ثبت شده در شورای ملی امنیت اجتماعی مجاز به دریافت یارانه‌های دولتی هستند. معیارهای واجد شرایط بودن برای تعیین و تضمین منافع عمومی شامل فعالیت‌های گسترده‌ای از خدمات رفاهی و اجتماعی و خدمات پزشکی و بهداشتی تا مراقبت از کودکان و آموزش و ارتقای ایمنی شغلی است. هم‌چنین در طول آن زمان (پیمان و اتحادیه برزیل برای کمک‌های اجتماعی) تأسیس شد که مسئولیت آن، تأمین مراقبت‌های ویژه برای گروه‌های آسیب‌پذیر مانند

کودکان خردسال، زنان باردار و شیرده و افراد مسن می‌باشد. موقعیت رئیس اتحادیه توسط قانون محفوظ است. میراث آن شامل منافع خصوصی و عمومی است. برای اطمینان از همکاری خصوصی و عمومی، این اتحادیه از ارائه‌ی خدماتی که منحصر به سازمان‌های غیرانتفاعی اختصاص داده می‌شود، منع شده است. باین حال، در عمل، این اتحادیه همواره خدمات را به‌طور مستقیم ارائه می‌دهد. هم‌چنین غالباً به‌عنوان کانالی برای سیاست‌های مرکزی دولت به‌کاررفته و وسیله‌ای را برای انجام امور خیریه توسط بانوان و همسران فرمانداران دولت فراهم می‌کند.

این دوره‌ی زمانی از طریق اتحاد جدید کلیسای کاتولیک روم و دولت شناخته می‌شود، سازمان‌های مذهبی به‌عنوان ابزار مهمی در حفظ نظم اجتماعی در نظر گرفته می‌شوند. مدارس مذهبی، بیمارستان‌ها و دیگر پروژه‌های اجتماعی، معافیت‌های مالیاتی و بودجه‌ی دولتی را دریافت می‌کنند. یکی دیگر از گروه‌های مهم، سازمان‌های خارجی و مهاجرین هستند، مانند مدارس آلمان، فرانسه و امریکای شمالی یا بیمارستان‌های بزرگ

باین حال، سیاست کلی دولت در آن دوره‌ی زمانی، حمایت و پشتیبانی انتخابی از سازمان‌های مربوط به دستگاه‌های تولیدی یا مذاهب سازمان‌یافته بود، درحالی‌که اکثر جنبش‌های انجمنی را تحریم می‌کرد. اگرچه تعدادی زیادی از انجمن‌های مدنی، جناح‌های راست و چپ، در طول دهه‌ی ۱۹۳۰ اقداماتی را انجام دادند، اما بیشترین اقدامات توسط رژیم استبدادی در سال ۱۹۳۷ سرکوب شد. نمونه‌هایی از این انجمن‌ها عبارتند از: ۱۸۰۰۰۰ عضو قوی فاشیستی، ۷۰۰۰۰ عضو دموکراتیک و ضد امپریالیستی اتحاد ملی آزادی، اتحادیه‌ی دفاع از فرهنگ عامه، اتحادیه‌ی بانوان برزیل، کمیته‌ی مبارزه با جنگ‌های امپریالیستی و واکنش‌های فاشیستی و اتحادیه‌ی دوستان جامعه‌ی روسیه.

جنبش انجمنی نیز یک نیروی مهم برای مقابله با تمایلات اقتدارگرایانه در دولت برزیل است. اتحادیه‌ی ملی دانشجویی (NSU) که در سال ۱۹۳۷ راه‌اندازی شد، به‌عنوان بخش تحت کنترل نیروهای وفادار به رئیس‌جمهور Vargas مطرح شده و به یکی از مهم‌ترین سازمان‌های مبارزه با دموکراسی و اصلاحات تبدیل شد. در اواخر سال ۱۹۵۰،

اتحادیه ملی دانشجویی NSU، مراکز فرهنگ عامه را راه اندازی کرد که در تئاتر، سینما، شعر و آموزش های سوادآموزی شرکت می کردند. تأمین مالی و بودجه فعالیت های آنها توسط وزارت آموزش و پرورش و فرهنگ انجام می شد.

سازمان های مبتنی بر کلیسا، مانند سازمان خدمات رسانی روستایی و سازمان جهت گیری روستایی، از طریق نهادهای توسعه در امریکای شمالی برای مقابله بانفوذ گروه های مارکسیستی که در پروژه های آموزش رهبری و توسعه جامعه فعال بودند، مورد حمایت قرار می گرفتند. در آن زمان، جنبش غیرروحانی مربوط به کاتولیک ها، گروه های چپگرا و مترقی را در کلیسای کاتولیک روم تشکیل دادند.

بنابراین، ساختار قدرتی که در دهه ۱۹۳۰ ایجاد شد، توسط حمایت دولت از اصلاحات اجتماعی و فعالیت شدید در بخشی از جامعه مدنی که منجر به نقش سازمان های غیرانتفاعی شد، شناخته می شد. هدف این سازمان ها از اقدامات سیاسی و اقتصادی تا ارتقای حقوق مدنی و توسعه اجتماعی و فرهنگ و پژوهش و آموزش متنوع و متغیر است. مباحث ایدئولوژیک و نیروهای سیاسی در آن زمان وارد این سازمان ها شد، اما به طور کلی از طریق همکاری با نهادهای دولتی اقدامات خود را انجام می دادند. در سال ۱۹۶۴ کودتای نظامی در واکنش به «جمهوری اتحادیه های کارگری» و انقلاب اجتماعی، پیمان پوپولیست و ساختار قدرت ایجاد شده در دهه ۱۹۳۰ را از بین برد. دوران استبدادی جدید تحت حکومت و دولت نظامی آغاز شد، کشور را به حوزه کنترل پایتخت بین المللی هدایت کرد. دولت جدید بر آموزش، بهداشت و سلامت، رفاه اجتماعی، امنیت اجتماعی و خدمات مسکن تمرکز کرده و آنها را اصلاح نمود و همه این خدمات را تحت مدیریت و اداره مالی و سیاسی واحد قرارداد. برای پایان دادن به مشارکت اتحادیه های کارگری در سیستم امنیت اجتماعی، دولت خصوصی سازی فراگیر را نهادینه ساخته و از منطق بازار برای قرار دادن بودجه های عمومی استفاده کرد. در دوره خصوصی سازی، بخش کسب و کار رشد کرد، در حالی که بخش های غیرانتفاعی ثابت باقی ماندند. این به ویژه در زمینه بهداشت و درمان نیز صحت دارد که سیستم امنیت اجتماعی ارائه خدمات به سازمان های خصوصی، تشویق و ترغیب

رشد بیمارستان های انتفاعی و سازمان های دیگر و توسعه صنایع دارویی و تجهیزات را فراهم نمود. علاوه بر این، وزارت آموزش و فرهنگ بر خصوصی سازی آموزش تأکید کرد. خصوصی سازی، مؤسسات آموزشی را در تمام سطوح تحت تأثیر قرار می دهد اما تاثیر بسزایی در آموزش دارد. با این حال، نظارت ناکافی دولت و عدم وجود مکانیسم های کنترل عمومی منجر به سوء مدیریت قابل توجهی در این مؤسسات غیرانتفاعی شده است که همانند کسب و کار عمل کرده و فرصت های قابل توجهی برای مدیران خود ایجاد می کنند. در حقیقت، در برخی موارد، موقعیت و وضعیت غیرانتفاعی به صورت مصنوعی در می آید.

به طور کلی، سیاست های استبدادی دولت و حکومت نظامی، جنبش های انجمنی کانال های سنتی خود در حوزه عمومی، احزاب سیاسی، اتحادیه های تجاری، نهادها و سازمان های دولتی را محروم می کند. تنها چارچوب سازمانی چپ گرا که نسبتاً دست نخورده و ثابت باقی ماند، کلیسای کاتولیک بود. اگرچه سلسله مراتب کاتولیک از کودتای نظامی سال ۱۹۳۴ حمایت کردند، این وضعیت حدود سه سال بعد کاملاً تغییر یافت و به عنوان عواقب بعدی، فعالان مذهبی تحت آزار و اذیت و شکنجه های سیاسی قرار گرفتند. در آغاز دهه ۱۹۷۰، بانفوذترین اسقف کنفرانس ملی اسقف های برزیل CNBB، به صورت آشکار حمایت خود از حقوق بشر و آزادی های مدنی را بیان کرد. کلیسا نیز پشتیبانی و حمایت خود از مبارزات کارگران و کشاورزان را از طریق ایجاد سازمان های کارگری جدید و ارائه امکانات -مدارس، کلیساها، مکان های عمومی و غیره- برای ایجاد و عملکرد اقدامات اساسی و سازمان های مردمی ابراز نمود. حمایت کلیسا از جنبش های اجتماعی بسیار مهم بود، زیرا تنها موسسه و نهادی بود که پس از کودتای نظامی توانست ساختار خود را دست نخورده و ثابت حفظ کند، در زمانی که دانشگاه ها، اتحادیه ها، احزاب سیاسی و دیگر سازمان های مدنی توسط رژیم نظامی محدود شده بودند.

در این بازه زمانی که « کلیسای مردم » نامیده شد، یک جناح رادیکال از کلیسا و منطق رهایی بخش امریکای لاتین الهام گرفته و به حزب فعال در بین جمعیت شهری

و روستایی تبدیل شد. شاید مشهودترین نتیجه این فعالیت‌ها، جوامع و انجمن‌های مسیحی CEB بودند که در سراسر کشور گسترش یافتند. تعداد آن‌ها بین ۸۰۰۰۰ و ۱۰۰۰۰۰ برآورد شده است. CEB (انجمن‌های مسیحی) یک پایگاه اجتماعی برای ظهور رهبران سیاسی، جنبش‌های اجتماعی و سازمان‌های مختلف شکل دادند.

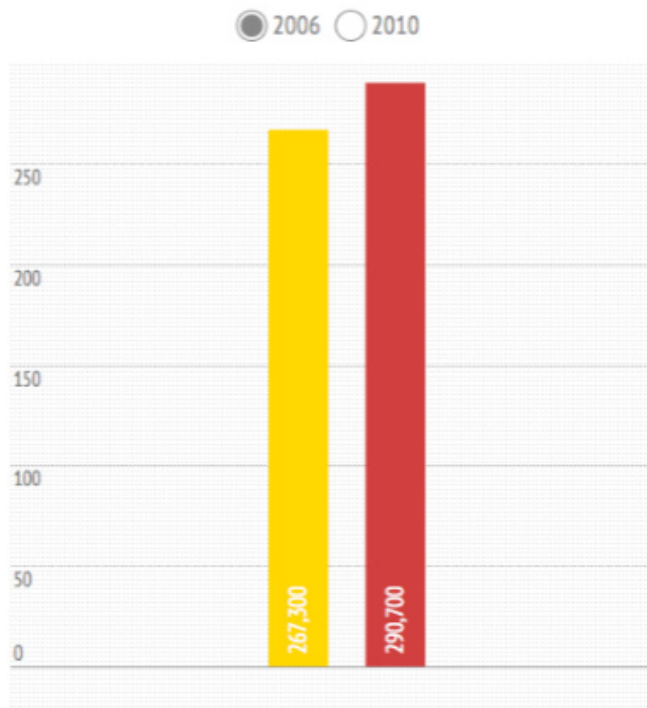
پس از پایان حکومت و دولت نظامی، برزیل شاهد رونق انجمن‌های مدنی بود. اگرچه آمار رسمی این فرایند در دسترس نیست، رشد قابل توجهی در فعالیت‌های حیطه‌های جدید و سنتی فعالان داوطلب وجود داشته است. این انجمن‌هایی که تحت رژیم نظامی رشد یافتند، از دولت فاصله داشته و مخالف دولت هستند و رابطه نزدیکی با کلیسا و پوپولیس‌م چپ‌گرا دارند. آن‌ها غالباً از کسب و کار و حمایت دولت پرهیز می‌کنند و به دنبال حمایت در بین منابع بین‌المللی غیردولتی هستند که عمدتاً سازمان‌های غیردولتی NGO نامیده می‌شوند.

سازمان‌های غیردولتی، طبقه مجزا و بسیار متنوعی را در بخش غیرانتفاعی برزیل شکل می‌دهند، مسیحیت و مارکسیسم و ستیزه‌جویی و حرفه‌ای‌گری را درمی‌آمیزند. حیطه فعالیت‌های این سازمان‌ها عبارت است از: جنبش‌های مردمی، پروژه‌های مربوط به AIDS، حفاظت از محیط‌زیست و مسائلی در مورد بانوان، اقلیت‌های قومی و کودکان خیابانی و غیره. ارزیابی اندازه این بخش تازه توسعه یافته به دلیل مرزهای انعطاف‌پذیر آن بسیار دشوار است، اما طبق یکی از برآوردها، این بخش شامل حدود ۳۰۰۰ سازمان است.

به‌طور خلاصه، جهان غیرانتفاعی در برزیل بسیار متنوع‌تر از نیروهای مذهبی، اجتماعی و سیاسی است که منجر به شکل‌گیری آن‌ها شده است. با این حال، دو موضوع وجود دارد که زیربنای این توسعه و تحول هستند. موضوع اول، نقش برجسته مذهب کاتولیک در تعمیم ایده انسان‌دوستی و تأمین چارچوب سازمانی برای انجمن‌های سنتی و معاصر است. موضوع دوم، سیاسی بودن بسیاری از انجمن‌هایی است که منافع متنوعی را در بسیاری از بخش‌های مختلف جامعه برزیل منعکس می‌کنند.

۳-۳- نگاهی گذرا به وضعیت موجود سازمان های غیرانتفاعی در کشور برزیل
در کشور برزیل بخش سوم در کنار بخش خصوصی و دولتی به صورت فعالانه در حال فعالیت است. در سال ۲۰۱۰ در این کشور در حدود ۳۰۰۰۰۰ سازمان غیرانتفاعی به صورت فعال مشغول به کار بوده اند.

Number of NGOs in Brazil

Brazilian Institute of Geography and Statistics (IBGE), 2013

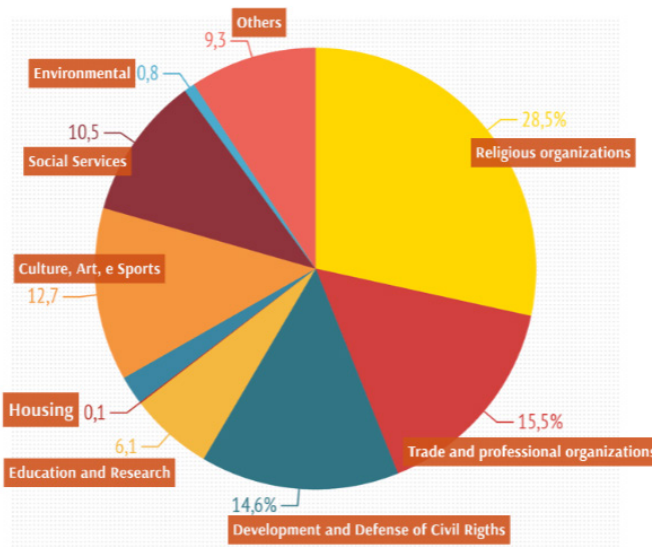
شکل ۳-۱- تعداد سازمان های غیردولتی در برزیل در سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۱۰

همان طور که در نمودار نیز مشخص است در سال ۲۰۰۶ تعداد سازمان های غیردولتی و غیرانتفاعی ثبت شده در کشور برزیل در حدود ۲۶۷۰۰۰ مورد بوده است که این تعداد در سال ۲۰۱۰ با ۲۳ هزار مورد افزایش به حدود ۳۰۰۰۰۰ سازمان غیرانتفاعی و غیردولتی

رسیده است.

سازمان‌های غیرانتفاعی مذکور براساس مجموعه‌ای از نیات در برزیل در حال فعالیت هستند. اهم نیات وقف و امور خیریه در این کشور عبارت است از:

- سازمان‌های مذهبی
- سازمان‌های تجاری و حرفه‌ای
- توسعه و دفاع از حقوق مدنی
- آموزش و پژوهش
- مسکن، فرهنگ و هنر و ورزش
- خدمات اجتماعی
- محیط زیست
- سایر نیات

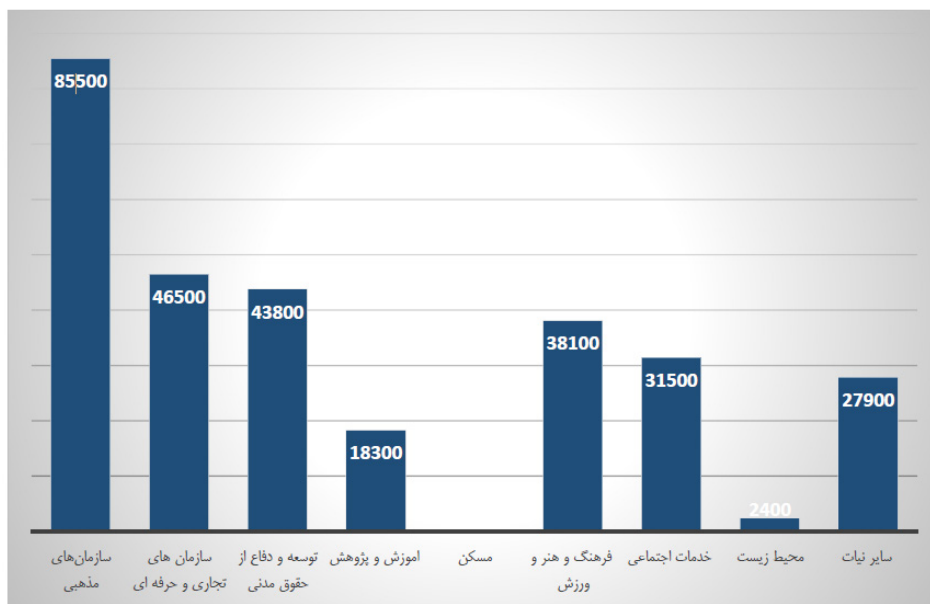

شکل ۳-۲- درصد فعالیت‌های سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل با توجه به نیات خیریه

همان‌طور که در شکل نیز نشان داده شده است سازمان‌های مذهبی در حدود ۲۸٪ سازمان‌های غیرانتفاعی برزیل را شامل می‌شود که از این حیث در رتبه ابتدایی نیات

واقفین و خیرین در برزیل قرار دارد. بعد از سازمان های مذهبی، سازمان های تجاری و حرفه ای و توسعه و دفاع از حقوق مدنی به ترتیب با ۱۵٪ و ۱۴٪ در رتبه های بعدی قرار دارند.

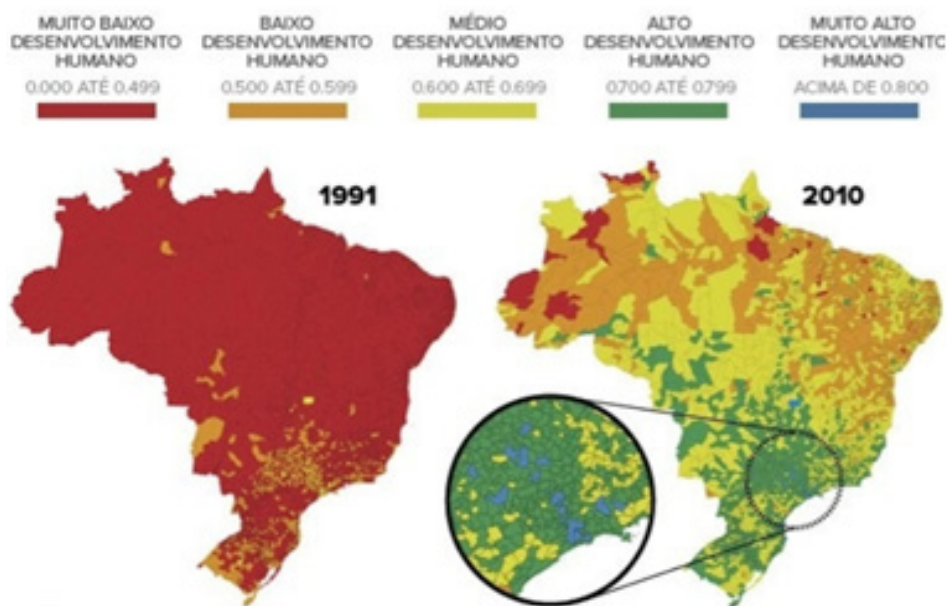
تعداد سازمان های غیرانتفاعی در برزیل برحسب نیات و موضوعاتی که در حال فعالیت هستند در نمودار نشان داده شده است. سازمان های غیرانتفاعی با موضوع مذهبی با ۸۵۵۰۰ سازمان در رأس سازمان های غیرانتفاعی قرار دارند و در رتبه های بعدی سازمان های تجاری و حرفه ای و توسعه و دفاع از حقوق مدنی با ۴۶۵۰۰ و ۴۳۸۰۰ سازمان در رتبه بعدی قرار دارند.

شکل ۳-۳- تعداد سازمان های غیرانتفاعی در برزیل با توجه به نیات خیریه

پراکندگی جغرافیای انواع سازمان های غیرانتفاعی در برزیل برای سال های ۱۹۹۱ و ۲۰۱۰ در شکل زیر نشان داده شده است همان طور که در شکل بارنگ های مختلف نشان داده شده است رنگ قرمز نشان دهنده پراکندگی پایین و تعداد بسیار اندک سازمان های غیرانتفاعی در کشور برزیل هست و رنگ آبی نشان دهنده تعداد بالای سازمان های غیرانتفاعی در کشور برزیل است. براین اساس در بین سال های ۱۹۹۱ تا ۲۰۱۰ تعداد

مؤسسات خیریه در مناطق مختلف برزیل با رشد بالایی مواجه بوده است که مناطق جنوب و جنوب شرقی با بیشترین تراکم سازمان‌های غیرانتفاعی بیشترین سهم در این موضوع به خود اختصاص داده است. به صورت کلی در حدود ۴۴ درصد سازمان‌های غیرانتفاعی در جنوب شرقی برزیل، ۲۱٪ در جنوب برزیل، ۲۳٪ در شمال شرقی، ۷٪ در غرب میانه و در حدود ۵٪ سازمان‌های غیرانتفاعی در شمال برزیل مستقر هستند.

شکل ۳-۴- پراکندگی سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل بین سال‌های ۱۹۹۱ تا ۲۰۱۰

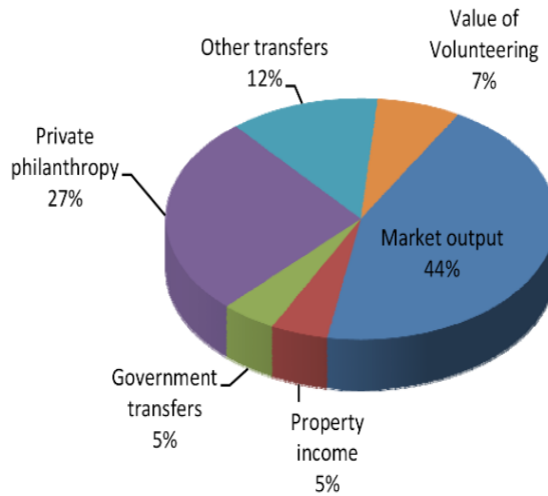
در برزیل ترکیب منابع مالی سازمان‌های غیرانتفاعی از شش حوزه اصلی زیر تشکیل شده است:

- محصولات بازار
- ارزش فعالیت‌های داوطلبانه
- فعالیت‌های بشردوستانه
- انتقال‌های دولتی
- درآمد دارایی‌ها
- سایر انتقال‌ها

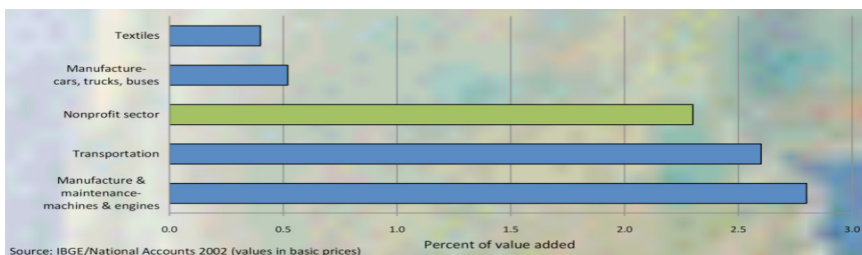
فصل سوم- تاریخچه و وضعیت موجود سازمان‌های غیرانتفاعی در کشور برزیل / ۷۳

در شکل زیر درصد هریک از منابع مالی سازمان‌های غیرانتفاعی نشان داده شده است. براین اساس محصولات بازاری با درصدی معادل ۴۴ درصد بالاترین منبع مالی سازمان‌های غیرانتفاعی به حساب می‌آید.

شکل ۳-۵- ترکیب منابع مالی سازمان‌های غیرانتفاعی

بخش‌های اقتصادی مختلفی در برزیل موجب رشد و ارزش افزوده در این کشور می‌گردند که بخش غیرانتفاعی با ۲/۲ درصد در رتبه سوم قرار دارد. تولید و نگهداری ماشین‌آلات و موتورها در برزیل با ۲/۸ درصد در رتبه اول قرار دارد. در شکل زیر نقش هریک از بخش‌های منتخب اقتصادی برزیل که بیشترین تأثیر را بر رشد اقتصادی و ارزش افزوده داشته‌اند نشان داده شده است.

شکل ۳-۶- نقش هریک از بخش‌های منتخب اقتصادی برزیل با بیشترین تأثیر بر رشد اقتصادی و ارزش افزوده

۳-۴- رتبه برزیل در زمینه وقف و امور خیریه در دنیا

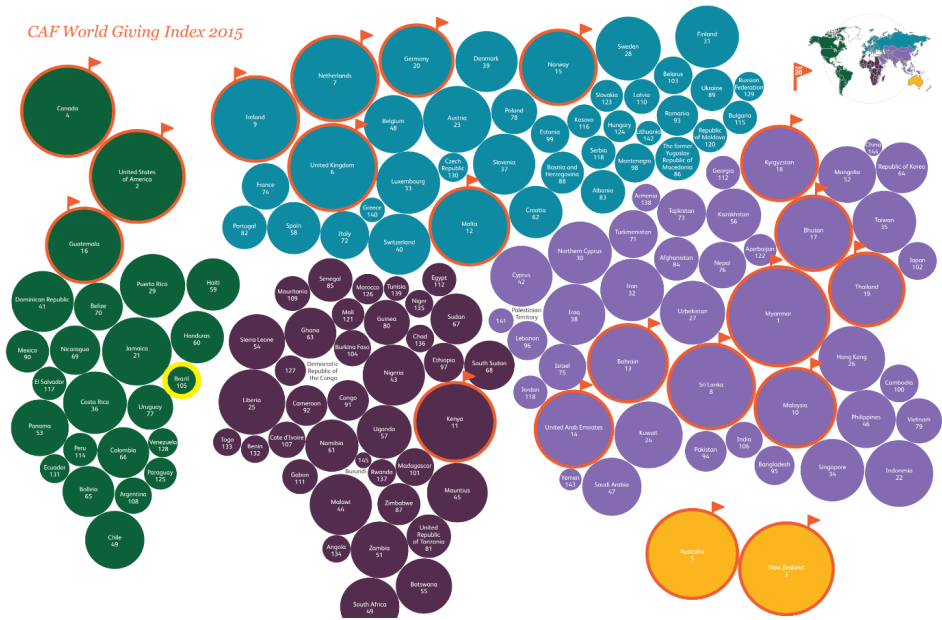
شاخص بخشندگی در دنیا (World Giving Index) یک گزارش سالانه است که توسط بنیاد امور خیریه (CAF) با استفاده از داده‌های جمع‌آوری شده توسط شرکت تحقیقاتی گالوپ، منتشر می‌شود و به رتبه‌بندی بیش از ۱۴۰ کشور دنیا از نظر میزان بخشندگی مردم می‌پردازد. اطلاعات تحقیقات این گزارش بر اساس ۳ معیار مورد بررسی قرار گرفته‌اند. این ۳ معیار کمک به خارجی‌ان، کمک مالی به خیریه‌ها و کارهای داوطلبانه می‌باشد. در جدول زیر جایگاه کشور برزیل به عنوان صد و پنجمین کشور دنیا با توجه به شاخص بخشندگی بین‌المللی در کنار دیگر کشورهای این رتبه‌بندی قرار دارد.

جدول ۳-۱- جایگاه کشورها بر اساس شاخص بخشندگی در دنیا

Country	Ranking & Score (%)		Ranking & Score (%)		Ranking & Score (%)		Ranking & Score (%)	
	Ranking	Score (%)	Ranking	Score (%)	Ranking	Score (%)	Ranking	Score (%)
Cambodia	100	26	141	25	35	45	126	9
Madagascar	101	26	132	32	120	13	25	34
Japan	102	26	137	28	83	24	44	26
Belarus	103	26	126	34	73	28	86	16
Burkina Faso	104	25	79	48	109	16	110	11
Brazil	105	25	99	41	97	20	99	13
India	106	25	116	37	96	20	82	17
Cote d'Ivoire	107	25	62	52	114	14	130	8
Argentina	108	25	92	43	104	18	105	12
Mauritania	109	24	127	33	103	18	61	22
Latvia	110	24	128	33	61	31	125	9
Gabon	111	24	65	51	122	12	119	10
Egypt	112	23	80	47	111	16	135	7
Georgia	112	23	96	42	140	7	65	21
Peru	114	23	109	38	110	16	87	16
Bulgaria	115	23	111	38	75	27	143	4
Kosovo	116	23	136	28	67	29	107	12

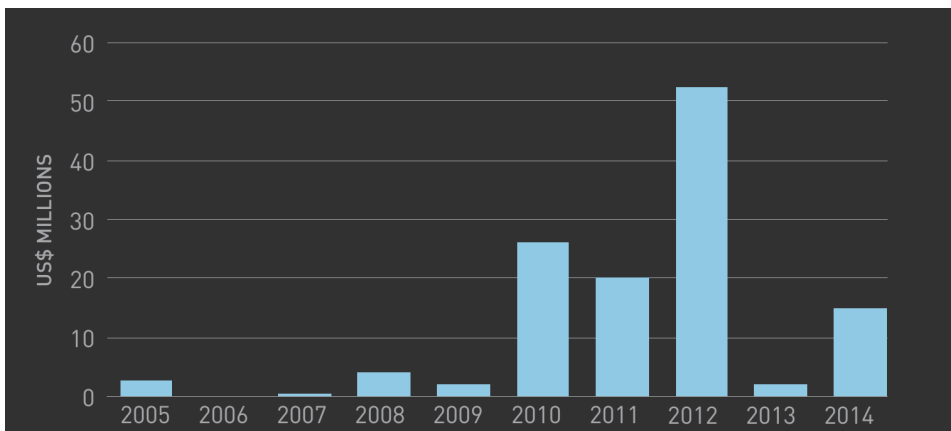
همچنین در شکل زیر جایگاه برزیل در کنار ۱۴۰ در مقایسه با سایر کشورها نشان داده شده است.

فصل سوم- تاریخچه و وضعیت موجود سازمان های غیرانتفاعی در کشور برزیل / ۷۵

شکل ۳-۷- رتبه کشورها بر اساس شاخص بخشنده در دنیا

در شکل زیر کمک های بین المللی بشردوستانه برزیل به سایر کشورها بین سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۴ قرار دارد که در سال ۲۰۱۲ با حدود ۵۰ میلیون دلار بیشترین کمک ها صورت گرفته است.

شکل ۳-۸- کمک های بشردوستانه بین المللی برزیل در سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۴

افصل چهارم |

**نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف
وامور خیریه در کشور برزیل**

۴- نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل

۴-۱- مقدمه

یکی از موضوعات مهم برای شناخت وضعیت وقف و امور خیریه در کشورهای مختلف شناخت ساختار و بازیگران فعال در این حوزه است. این موضوع از آن جهت مورد اهمیت است که با شناخت انواع بازیگران فعال در زمینه‌های مختلف و بررسی و تحلیل نوع فعالیت‌هایی که انجام می‌دهند، می‌توان از دستاوردهای هر یک از این بازیگران استفاده کرد و از تجربیات ناموفق آن‌ها دوری جست.

در این فصل در ابتدا پس از معرفی انواع کنشگران فعال در بخش وقف و امور خیریه به شناسایی و تحلیل بازیگران مختلف با توجه به نقشی که در وقف و امور خیریه کشور برزیل ایفا می‌کنند، پرداخته شده است. سپس نگاشت نهادی تمامی این بازیگران به همراه نوع ارتباطات آن ترسیم شده است و پس از آن، هر یک از این بازیگران و مجموعه فعالیت‌ها، اهداف، مأموریت، چشم‌انداز، ساختار و... آن‌ها مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

۴-۲- انواع کنشگران فعال در حوزه وقف و امور خیریه

کنشگر، عبارت است از فرد، گروه و یا سازمانی که می‌تواند بر ورودی‌ها (منابع) و یا برون‌دادهای یک سیستم تأثیر بگذارد و یا از خروجی‌ها و برون‌دادهای آن (خدمات، محصولات، پیامدها و...) تأثیرپذیرد. در این گزارش کنشگران به چهار دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

۴-۲-۱- سیاست‌گذار

یک سیاست‌گذار نهادی است که برنامه‌هایی که باید توسط دولت، کسب‌وکارها و غیره دنبال شود را تعیین می‌کند.

سیاست‌گذاری به صورت فرآیندی تعریف شده است که به واسطه آن دولت به منظور ارائه پیامد (تغییرات مطلوب در دنیای واقعی)، چشم‌انداز سیاسی خود را به برنامه و عمل تبدیل می‌کند. لذا سیاست‌گذاری، کارکرد اصلی هر دولت می‌باشد. به طور کل، سیاست می‌تواند شکل‌های مختلفی به خود بگیرد مانند سیاست‌های غیرمداخله‌ای، تنظیم، تشویق تغییرات داوطلبانه (مانند کمک‌های مالی) و ارائه خدمات عمومی.

براین اساس نهادهای سیاست‌گذار در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل

شامل:

- **کنگره ملی:** در کشور برزیل قدرت قانون‌گذاری در اختیار کنگره ملی برزیل قرار دارد که از مجلس نمایندگان و مجلس سنا تشکیل شده است. تعداد نمایندگان مجلس نمایندگان برزیل ۵۱۳ نفر است که هر چهار سال یک بار از طریق برگزاری انتخابات قانون‌گذاری در سراسر کشور به این سمت منصوب می‌شوند.
- **دادگاه عالی فدرال:** این دادگاه عالی‌ترین بخش قضایی است و مسئول حمایت از قانون اساسی فدرال است و به بررسی سوابق نهادهای غیرانتفاعی می‌پردازد تا مشخص سازد آیا مقررات آن‌ها با قانون اساسی انطباق دارد یا خیر.
- **وزارت دادگستری:** وزارت دادگستری نهاد مجری و برقرارکننده ارتباط میان قوه مجریه و قوه قضائیه می‌باشد و در کشور برزیل سازمان‌هایی با بیش از یک ساله تجربه می‌توانند به عنوان واجد شرایط OSCIP به وزارت دادگستری درخواست دهند و صلاحیت آن‌ها برای دریافت عنوان OSCIP از طریق این وزارتخانه مورد بررسی قرار می‌گیرد.
- **وزارت بهداشت:** مأموریت این وزارت به صورت «ارتقاء سلامت عموم مردم از طریق یکپارچه‌سازی و ایجاد مشارکت با سازمان‌ها و واحدهای فدرال، شهرداری‌ها، بخش خصوصی و جامعه و کمک در بهبود کیفیت زندگی شهروندان» تعریف شده است و طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲/۱۰۱ وزارت بهداشت درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که

در حوزه سلامت فعالیت می‌نمایند را بررسی و ارزیابی می‌نماید و در صورت تأیید مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می‌کند. وزارت بهداشت به صورت مداوم بر مؤسسات غیرانتفاعی فعال در این حوزه نظارت می‌نماید و کنترل می‌کند که این مؤسسات مطابق با استانداردهای موجود فعالیت نماید. این وزارتخانه می‌تواند در هر زمان از نهاد مربوطه اسناد و مدارک موردنیاز را درخواست نماید و در صورتی که نهادی برخلاف قوانین فعالیت کند، مجوز آن را لغو نماید.

- وزارت آموزش: این وزارتخانه مسئول گسترش سیاست‌های آموزشی ملی برای سنین و مقاطع مختلف و همچنین آموزش‌های حرفه‌ای می‌باشد و علاوه بر این طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲/۱۰۱ وزارت آموزش درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه آموزش فعالیت می‌نمایند را بررسی و ارزیابی می‌نماید و در صورتی که تأیید، مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می‌کند.

- وزارت اقتصاد: وزارت اقتصاد یکی از وزارتخانه‌های فدرال کشور برزیل است و مسئول اجرایی امور مالی این کشور است، با توجه به نقش به‌سزای این وزارتخانه در تدوین بودجه و وضع قوانین مالیاتی این وزارتخانه در جایگاه سیاست‌گذار در قوانین مالیاتی می‌باشد.

- وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با فقر: مأموریت این وزارت به صورت «اشاعه توسعه اجتماعی از طریق هماهنگ‌سازی و اجرای سیاست‌های اجتماعی دولت فدرال باهدف حل معضل گرسنگی و محرومیت‌های اجتماعی و همچنین تأمین امنیت غذایی و کمک‌های اجتماعی» تعریف شده است و از جمله وظایف اصلی آن، ارزیابی اثرسیاست‌های اجتماعی و تأثیر آن‌ها بر سناریوهای اقتصادی اجتماعی و برقراری ارتباط و همکاری مستمر با سایر واحدهای دولتی می‌باشد. علاوه بر این، طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲/۱۰۱ وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه‌های اجتماعی فعالیت می‌نمایند را بررسی و ارزیابی می‌نماید و در صورت تأیید، مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می‌کند.

۴-۲-۲- تنظیم‌کننده

تنظیم مجموعه گوناگونی از ابزارهاست که به واسطه آن دولت نیازمندی‌های شرکت‌ها و مردم را تنظیم می‌کند. کارکردهای تنظیم‌کننده بنا به دلایل گوناگونی به وجود آمده‌اند از جمله:

– تعیین حقوق و مسئولیت‌های هریک از موجودیت‌های جامعه به منظور تحقق اهداف توسعه پایدار

– تنظیم استانداردهای صنعتی

– جمع‌آوری مالیات‌ها و دیگر درآمدها و ...

به منظور درک بهتر کارکردهای تنظیم‌کننده، بررسی انواع روش‌های تنظیمی مفید خواهد بود. به صورت کلی انواع تنظیمات عبارت‌اند از:

– فرمان و کنترل^۱: تنظیم دستور و کنترل نوعاً وضع / تحمیل استانداردهای حمایت‌شده توسط مصوبات قانونی است، هرگاه استانداردها سازگار نباشند. بنابراین، قانون به عنوان منع یا اجبار فعالیت‌های معینی به کار می‌رود. استانداردها می‌تواند از طریق قانون‌گذاری یا تنظیم‌کنندگانی که به واسطه فرآیند تنظیم برای تعریف قانون مشروعیت دارند، تنظیم شود.

– خود-تنظیمی^۲: این رویکرد می‌تواند به عنوان نوعی از نسخه خودانجامی^۳ رویکرد دستور و کنترل تلقی شود. در این مورد، اغلب انجمن‌های تجاری یا کسب‌وکار تشکیل شده که قوانین عملکرد را ایجاد، کنترل و اجرا می‌کنند. به عنوان یک قانون، خودتنظیمی اغلب به عنوان یک روش کسب‌وکار دیده می‌شود که اقدام انحصاری به منظور جلوگیری از مداخله دولت انجام می‌دهد. مزایای این رویکرد شامل سطح بالایی تعهد کسب‌وکارها و ماهیت جامع قوانین تنظیم‌شده می‌باشد. به علاوه، این رویکرد منعطف‌تر از رویکرد دستور و کنترل بوده چراکه به قانون‌گذاری نیازی ندارد. از سویی دیگر، خودتنظیمی می‌تواند به صورت یک رویکرد غیردموکراتیک، محدود به

1. command and control

2. self-regulation

3. do-it-yourself

بررسی دقیق بیرونی و در معرض سوء استفاده توسط کسانی که با اهداف مختلف قوانین را تنظیم می کنند، دیده شود. در کمترین سطح، خودتنظیمی همواره در معرض چالش های منتج شده از علاقه های بیرونی کسانی که فکر می کنند استانداردها و قوانین به سمت کاهش تأثیر فعالیت های غیر مطلوب تنظیم نشده است، قرار دارد.

— تنظیم مبتنی بر تشویق: یک تشویق، سیاست، قانون، مکانیسم قیمت، یا رویه ای است که به دنبال تعدیل رفتار افراد یا شرکت ها به واسطه تغییر در هزینه ها یا سودهای حاشیه ای مرتبط با تصمیم یا فعالیت خاص می باشد. از یک سو، می توان گفت که تمامی تنظیمات بر مبنای تشویق است چراکه تنظیم از طریق مفهوم پایه جریمه برای رفتارهای «بد» و پاداش برای رفتارهای «خوب» عمل می کند. تنظیم مبتنی بر تشویق سعی دارد به منظور کاهش هزینه ها و بهبود خدمات، برنامه سودمند با سودهای زیاد را پاداش دهد. هدف عمده این است که تنظیم شده فعالیت های غیر مطلوب خود را از طریق تحمیل / وضع مالیات و کمک های مالی محدود یا متوقف کند. برای به کارگیری این رویکرد، گام های اصلی شامل انتخاب واحدهای اندازه گیری، تعیین خط مبنا، انتخاب اهداف برای بهبود و / یا نگهداری و سپس اجرای تشویق ها و جریمه ها می باشد. یکی از انواع تنظیمات مبتنی بر تشویق، تنظیم مبتنی بر عملکرد^۱ (PBR) است که تشویق ها ملزم به بهبود در عملکرد مطلوب، کاهش قیمت و بهبود در کیفیت خدمات می باشد. به علاوه، PBR بیشتر به استانداردهای عملکرد خارجی متکی است و کمتر به فعالیت های خاص شرکت حساس است. مزایای PBR این است که به بهبود در بهره برداری شرکت ها، کاهش هزینه های نگهداری و عملیات و بهبود در پایایی سیستم کمک می کند. طرح تنبیه و تشویق به صورت مکانیکی عمل می کند. بنابراین کاهش در حوزه صلاح دید تنظیمی، در مقابل امکان تسخیر در فرآیند تنظیم را کاهش می دهد. به علاوه این رویکرد، انعطاف پذیری در تصمیم گیری شرکت، که آیا از قانون تبعیت کند یا جریمه بپردازد، را فراهم می کند. اگرچه به عنوان یکی از معایب این روش، می توان به ایجاد قوانین بسیار پیچیده و غیر منعطف که

1. incentive-based regulation

2. Performance-based regulation

واقعیت‌های بازار در آن لحاظ نشده است، اشاره کرد. از مفروضات اصلی این رویکرد، عقلانیت اقتصادی است که لزوماً در همه موارد یافت نمی‌شود. همچنین، گاهی اوقات پیش‌بینی تأثیر این نوع رویکرد مشکل است. به عنوان مثال، رفتار "بد"، مانند آلودگی، می‌تواند پاداش بگیرد اگر که قوانین به طور صحیح تنظیم نشده باشند.

براین اساس نهادهای تنظیم‌کننده، در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل

شامل:

- **دادگاه‌های حسابرسی:** دادگاه‌های حسابرسی، نهادهای کنترل خارجی حکومت می‌باشند و از کنگره ملی پشتیبانی می‌نمایند. مأموریت این نهادها نظارت بر بودجه و امور مالی کشور و همچنین مشارکت در بهبود مدیریت عمومی منافع اجتماعی می‌باشد. علاوه بر این طبق ماده ۷۱ قانون اساسی برزیل، کنگره ملی با کمک دادگاه حسابرسی (TCU) مسئولیت کنترل بیرونی تمام نهادها را بر عهده دارد.
- **دفتر مدعی‌العموم (دادستانی):** این دفتر ذیل وزارت دادگستری دولت برزیل قرار دارد و وظیفه آن مشاوره دادن به بازوی اجرایی و نمایندگی حکومت فدرال برزیل در اقدامات قانونی آن است. علاوه بر این بنیادهای خصوصی تحت نظارت این نهاد قرار می‌گیرند.
- **دبیرخانه درآمد فدرال:** این بخش در ذیل وزارت اقتصاد برزیل تعریف شده است و مسئولیت مدیریت و جمع‌آوری مالیات و دریافت حق گمرک و همچنین کنترل سرپیچی از قوانین، قاچاق کالا، دزدی دریایی و قاچاق دارو را بر عهده دارد.

۴-۲-۳- تسهیل‌کننده

سازمان‌های محلی یا بین‌المللی هستند که معمولاً توسط دولت سرمایه‌گذاری می‌شوند و هدف آن توسعه و بهبود بازار خدمات می‌باشد. یک تسهیل‌کننده، تأمین‌کنندگان خدمات را از طریق انجام فعالیت‌های خدماتی جدید، ارتقاء تجارب مفید و ایجاد ظرفیت حمایت می‌کند. کارکردهای دیگر یک تسهیل‌کننده شامل ارزیابی خارجی تأثیر تأمین‌کنندگان خدمات، تضمین خدمات و حمایت برای محیط سیاسی بهتر می‌باشد. عمل تسهیل، کارکردی است که به طور معمول توسط سازمان‌های توسعه‌گرا انجام شده و می‌تواند شامل سازمان‌های غیردولتی و کارفرمایان و عامل‌های

دولتی باشد. علاوه بر موارد مذکور در حوزه وقف و امور خیریه فراهم آوردن دیتابیس از مجموعه خیریه‌ها و یا انجام خدمات مشاوره‌ای برای مؤسسات خیریه نیز می‌تواند به‌عنوان کارکردهای تسهیل‌کنندگان در نظر گرفت.

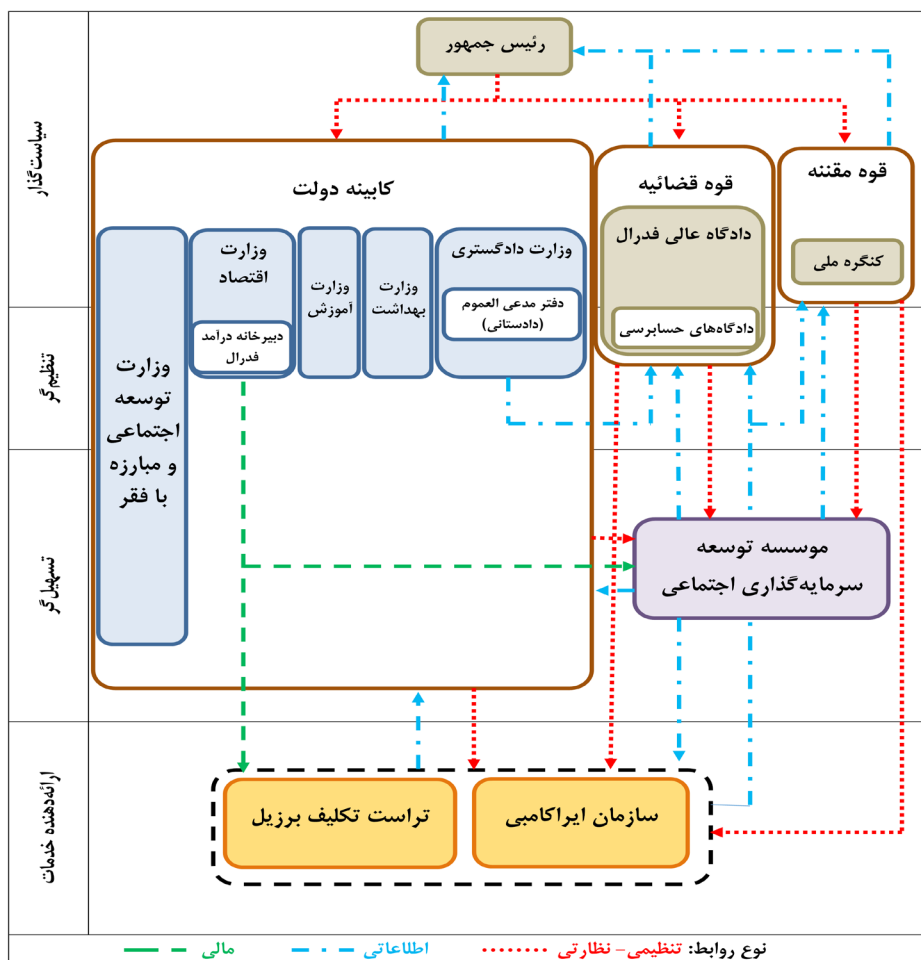
- براین اساس نهاد تسهیل‌کننده، در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل شامل:
- موسسه توسعه سرمایه‌گذاری اجتماعی: این موسسه یک سازمان غیرانتفاعی دارای عنوان OSCIP می‌باشد و به سرمایه‌گذاران اجتماعی و افراد نیکوکار از طریق ارائه پشتیبانی‌های فنی و گسترش دانش در ارتباط با موارد مصرف این سرمایه‌ها اطلاعاتی ارائه می‌نماید و در واقع محل تلاقی سرمایه‌گذاران با بخش‌های نیازمند جذب سرمایه‌های نیکوکارانه می‌باشد.

۴-۲-۴- ارائه‌دهنده خدمات

- تأمین‌کننده خدمات آموزشی و پژوهشی شامل دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها و مؤسساتی هستند که در زمینه آموزش و پژوهش در حوزه وقف و امور خیریه فعالیت می‌کنند. ضمناً مؤسسات خیریه‌ای که وظیفه جمع‌آوری کمک‌های مردمی و صرف این کمک‌ها در میان افراد هدف را دارند نیز به‌عنوان ارائه‌کنندگان خدمات شناخته می‌شوند [۳۶].
- سازمان ایراکامبی: یک سازمان غیرانتفاعی ثبت‌شده در کشور برزیل و همچنین ایالات متحده آمریکا است و هدف این سازمان خیریه کشف راه‌های بهتر برای مراقبت از جنگل و حفاظت از تنوع زیستی فوق‌العاده جنگل آتلانتیک برزیل و بهبود زندگی در مناطق روستایی و حومه شهر می‌باشد.
  - تراست تکلیف برزیل: تراست تکلیف برزیل باهدف فراهم نمودن محل اقامت برای کودکان و جوانان خیابانی تأسیس گردید. این تراست توسط یک ستاره موسیقی راک تأسیس گردید و هزینه‌های خرید مکانی در ریودوژانیرو برزیل برای ایجاد محلی امن برای ۵۰۰ کودک و جوان محروم از زندگی در خانواده محروم می‌باشند، توسط وی تأمین گردید.

۳-۴- نگاهت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه

همان طور که در بخش پیشین اشاره شد، نهادهای مختلفی با نقش های متفاوت در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل فعالیت می نمایند؛ در این بخش، ابتدا نگاهت نهادی مربوط به این کنشگران در شکل ۴-۱ نشان داده شده است و در ادامه نهادهای سیاست گذار، ناظر، تسهیل گرو ارائه دهندگان خدمات که نام آنها آورده شده به تفصیل توضیح داده خواهد شد.

شکل ۴-۱- نگاهت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل

۴-۳-۱- کنگره ملی

قدرت قانون‌گذاری در اختیار کنگره ملی برزیل قرار دارد که از مجلس نمایندگان و مجلس سنا تشکیل شده است. نمایندگان مجلس نمایندگان برزیل ۵۱۳ نفر است که به طور نسبی هر چهار سال یک بار از طریق برگزاری انتخابات قانون‌گذاری در سراسر کشور به این سمت منصوب می‌شوند. مجلس سنای فدرال برزیل دارای ۸۱ سناتور است که هر ایالت به طور مساوی ۳ سناتور را در این مجلس دارد. سناتورها برای دوره‌های هشت ساله به این سمت منصوب می‌شوند و در هر انتخابات سراسری همیشه نیمی از این افراد جایجا و یا مجدداً انتخاب می‌گردند. بر اساس روند معمول حقوقی قوه مجریه باید در قانون‌گذاری دخیل باشد، قوه مجریه می‌تواند قانون جدید را توکند و از حق انحصاری ابتکار قانون‌گذاری در مسائلی خاص نیز برخوردار است. علاوه بر این، در صورت بروز شرایط اضطراری، قوه مجریه ممکن است اقدام به اتخاذ «تدابیر احتیاطی» کند که دارای قدرت قانون بوده و باید بلافاصله به اجرا گذاشته شود. «تدابیر احتیاطی» برای ۱۲۰ روز به قدرت خود باقی بوده، مگر آنکه چنین تدابیری توسط کنگره لغو شود.

[۳۹]

۴-۳-۲- قوه قضائیه

قوه قضائیه کاملاً مستقل بوده و متشکل از سیستم قضائی فدرال برزیل و سپس در سطح هر ایالت نیز یک سیستم قضائی وجود دارد که از الگوی فدرال پیروی می‌کنند. عالی‌ترین مرجع قضایی در برزیل دیوان عالی فدرال است که متشکل از ۱۱ قاضی عالی‌رتبه که با تائید مجلس سنا و حکم رئیس‌جمهور به طور مادام‌العمر تا رسیدن به سن اجباری بازنشستگی بر این سمت منصوب می‌گردند. در صورتی که قضات دیوان عالی فدرال مرتکب جرمی شوند مجلس سنا به جرائم آن‌ها رسیدگی خواهد کرد. از جمله وظائف مهم دیوان عالی فدرال رسیدگی به جرائم وزراء و رئیس‌جمهور و همچنین اعلام نظر در خصوص تطابق قوانین با قانون اساسی می‌باشد.

۴-۳-۳- وزارت اقتصاد

وزارت اقتصاد یکی از وزارتخانه‌های فدرال کشور برزیل است و مسئول اجرایی امور مالی این کشور است، با توجه به نقش به سزای این وزارتخانه در تدوین بودجه و وضع قوانین مالیاتی این وزارتخانه در جایگاه سیاست‌گذار در قوانین مالیاتی می‌باشد و همچنین به نظارت بر روی مالیات‌ها و معافیت‌های مالیاتی می‌پردازد. یکی از بخش‌های این وزارتخانه دبیرخانه درآمد فدرال می‌باشد که وظیفه مدیریت، جمع‌آوری و نظارت بر مالیات‌ها و معافیت‌ها و کسورات مالیاتی را بر عهده دارد.

۴-۳-۴- وزارت دادگستری

وزارت دادگستری و امنیت عمومی یک وزارتخانه در سطح کابینه فدرال در برزیل است. این وزارتخانه مسئول اهدا مجوز سازمان جامعه مدنی با منافع عمومی^۱ و سازمان خارجی^۲ می‌باشد. لازم به ذکر است این وزارتخانه با دو نام وزارت دادگستری و امنیت عمومی و وزارت عدالت و شهروندی خوانده می‌شود.

Ministério da
Justiça e Segurança Pública
GOVERNO FEDERAL

ACESSIBILIDADE ALTO CONTRASTE MAPA DO PORTAL

Buscar no portal

Institucional | Central de atendimento | Consulte seu processo | Dados | Área de imprensa | Planos e programas | Ouvidoria

VOCÊ ESTÁ AQUI: PÁGINA INICIAL

SEUS DIREITOS

- Anistia Política
- Arquivo Nacional
- Classificação
- Indicativa
- Consumidor
- Elaboração
- Legislativa
- Entidades Sociais
- FUNAI
- Migrações

PLANO NACIONAL DE SEGURANÇA PÚBLICA
Integração | Cooperação | Colaboração
Confira a proposta

BRASIL
SEGURANÇA PÚBLICA

dia from this página

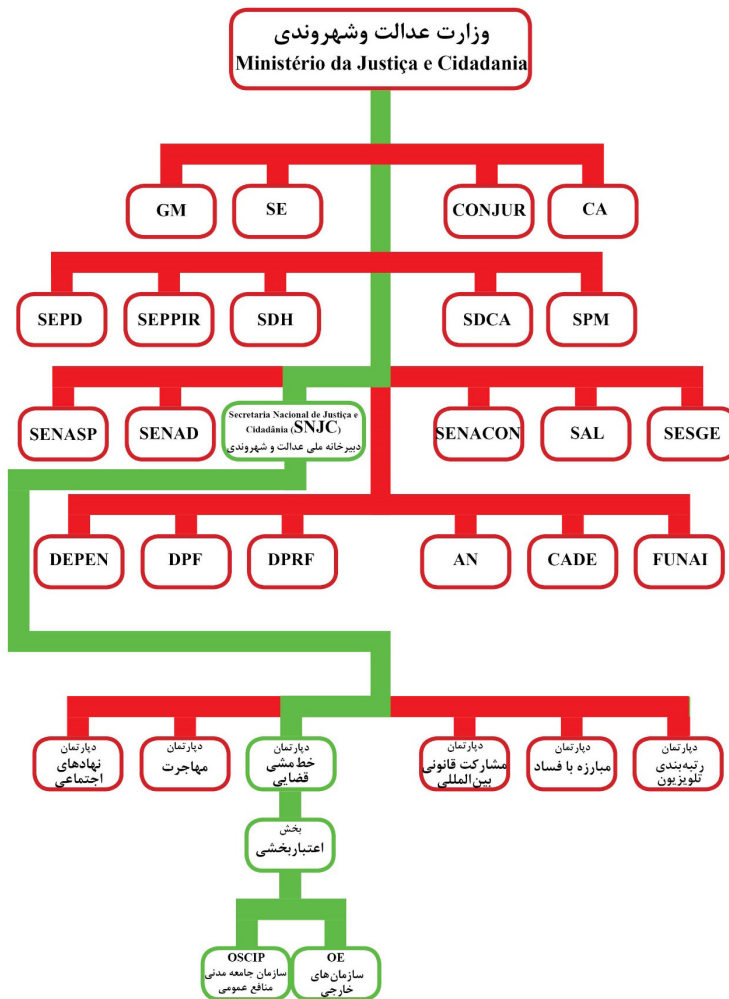
شکل ۴-۲- صفحه ابتدایی سایت وزارت دادگستری و امنیت عمومی

1. Organização da Sociedade Civil de Interesse Público (OSCIP)
2. Organização Estrangeira (OE)

برنامه‌های وزارت دادگستری، ابزار اصلی دولت است جهت دستیابی به سیاست‌های عمومی و بهینه‌سازی منابع با استفاده از منابع مالی، انسانی و مواد اولیه مورد استفاده قرار می‌گیرد [۳].

اقدامات، مجموعه‌ای از عملیاتی است که به دولت در دستیابی به برنامه‌هایش کمک می‌کند. اقدامات می‌تواند شامل یک پروژه خاص، یک فعالیت و یا یک عملیات باشد [۳].

شکل ۴-۳- ساختار سازمانی وزارت دادگستری و امنیت عمومی

ذیل وزارت دادگستری، دبیرخانه ملی عدالت و شهروندی (SNJC) فعالیت می‌کند. زیر نظر این دبیرخانه، شش دپارتمان به نام‌های دپارتمان نهادهای اجتماعی، دپارتمان مهاجرت، دپارتمان خط‌مشی قضایی، دپارتمان مشارکت قانونی بین‌المللی، دپارتمان مبارزه با فساد و دپارتمان رتبه‌بندی تلویزیون فعالیت می‌کنند که در ذیل دپارتمان خط‌مشی قضایی، بخش اعتباربخشی قرار دارد که زیر نظر آن دو سازمان جامعه مدنی با منافع عمومی (OSCIP) و سازمان‌های خارجی که به سازمان‌های خیریه مجوز می‌دهند، فعالیت می‌کنند.

۴-۳-۴-۱- دفتر ملی ثبت نهادهای واجد شرایط در وزارت دادگستری (CNES / MJ)

CNES که سرواژه Cadastro Nacional de Entidades Sociais است، سامانه ملی نهادهای واجد شرایط وزارت دادگستری (CNES / MJ) است که طی حکمی دولتی در سال ۲۰۰۷ ایجاد شد. طبق این حکم، همه سازمان‌ها که واجد شرایط OSCIP هستند یا از وضعیت تأسیسات زیربنایی شهری (همچون آب و برق و حمل‌ونقل و...) برخوردار هستند و همچنین کلیه سازمان‌های خارجی که مجوز انجام فعالیت در برزیل را دریافت کرده‌اند، می‌بایست که در وزارت دادگستری ثبت شوند و گزارش‌های سالانه مالی و فعالیت‌هایشان را ارائه کنند. CNES / MJ به این منظور در نظر گرفته شده است تا حساب‌های مالی نهادها و همچنین گزارش فعالیت‌های انجام‌گرفته توسط آن‌ها در یک سال گذشته را به اطلاع عموم برساند. این گزارش‌ها می‌توانند به صورت الکترونیکی ارائه و انتشار یابند. OSCIP‌هایی که هر سال به صورت صادقانه حساب‌هایشان را در اختیار این بخش قرار می‌دهند، ممکن است به دریافت "گواهی نظم" نائل شوند. این گواهی برای اجرای "Termos de Parceria" الزامی است و برای بهره‌بردن از مشوق‌های مالی نیز مورد نیاز است.

CNES هم‌اینک به‌طور کامل غیرفعال شده است، علت غیرفعال شدن این دفتر، لغو قانونی است که به دولت فدرال اجازه می‌داد تا به انجمن‌ها و بنیادها مجوز امکانات رفاهی عمومی فدرال (UPF یا Federal Public Utility) بدهد. به عبارتی دیگر پس از لغو قانون یادشده دیگر کاربردی برای این دفتر وجود نداشت، چراکه طبق قانون تنها نهادهایی

که گواهی UPF را دریافت کرده بودند، ملزم بودند که به طور سالیانه برای فعالیت‌های خود حساب پس دهند. هدف اصلی CNES این بود که گزارش فعالیت‌های UPF را دریافت کند و به ازای آن، آنچه را که اصطلاحاً گواهی نظارتی "پاسخگویی" نامیده می‌شود را صادر کند.

وزارت دادگستری مسئول اعطای مجوز سازمان جامعه مدنی منافع عمومی (OSC) و سازمان خارجی (Organização Estrangeira, OE) است

برای اینکه سازمان‌ها مجوز OSCIP را از وزارت دادگستری دریافت کنند، این نهاد غیرانتفاعی نباید کارمندان دولتی در بدنه-های مدیریتی خود داشته باشد، باید یک کمیته حسابرسی داشته باشد و باید به مقررات محدودکننده‌ای تن دهد که این مقررات، شفافیت، پاسخگویی و تضاد منافع را در نظر داشته باشد (قانون شماره ۱۹۹۹/۹۷۹۰). مجوز OS اخیراً بسیار محدود شده است و با احتیاط زیاد از سوی دولت فدرال و به توصیه وزارت دادگستری بسته به زمینه فعالیت سازمان غیرانتفاعی به آن اعطا می‌گردد (طبق قانون شماره ۱۹۹۸/۹۶۳۷). برای دریافت چنین مجوزی، نهاد مربوطه باید مقام‌هایی دولتی در بدنه مدیریتی خود داشته باشد.

یک نهاد قانونی غیرانتفاعی که دارای مجوز امکانات رفاهی عمومی است، باید سالانه گزارشی از فعالیت‌های خود را به وزارت دادگستری ارائه کند. در صورتی که این نهاد در رسیدن به مقاصد خود ناکام بماند یا به توزیع درآمد و دارایی خود پردازد و یا برای سه سال متوالی از گزارش فعالیت‌هایش بازماند، این مجوز ممکن است توسط وزارت دادگستری باطل گردد (حکم ۶۱/۵۰۵۱۷ ماده ۶)

مجوز امکانات رفاهی عمومی (Public Utility) طبق قانون ۹۱/۱۹۳۵ توسط وزارت دادگستری اعطا می‌شود. برای واجد شرایط بودن، آن نهاد باید ثابت کند که در سه سال گذشته کار مؤثری انجام داده است.

قانون مرتبط با اعطای مجوز UPF (امکانات رفاهی عمومی) بعداً توسط کارگروه نهادهای اجتماعی وزارت دادگستری، ملغی شد، این کارگروه در سال ۲۰۱۱ تأسیس شده بود.

مجوز CEBAS تنها مجوزی است که یک نهاد می‌تواند در کنار مجوزهای پیشین آن را به دست آورد. این مجوز به سازمان‌هایی تعلق می‌گیرد که فعالیت‌هایی در زمینه‌های بهداشت، آموزش و کمک‌های اجتماعی داشته باشند و وزارتخانه مربوطه نیز آن فعالیت را به تائید برساند.

۴-۳-۴-۲- سازمان‌های جامعه مدنی با منافع عمومی (OSCIP)

سازمان‌های جامعه مدنی با منافع عمومی، یکی از سازمان‌هایی است که در وزارت دادگستری فعالیت می‌کند و وظیفه اعطای مجوز به خیریه را برعهده دارد [۲].

یک سازمان زمانی به عنوان یک خیریه به رسمیت شناخته می‌شود که از سوی مراجع دولتی مجوزی رسمی دریافت کند. یکی از مراکزی که به اعطا مجوز می‌پردازد، سازمان جامعه مدنی با منافع عمومی (OSCIP) می‌باشد [۱]. به منظور درخواست مجوز OSCIP، نهادهای منتفع باید با الزامات قانون ۹۹/۹،۷۹۰ که توسط فرمان شماره ۹۹/۳،۱۰۰ تنظیم شده است، سازگار باشند [۲].

مجوز OSCIP توسط وزارت دادگستری به سازمان‌های قانونی غیرانتفاعی ای داده می‌شود که به دنبال آن دسته از مقاصد منفعت عمومی هستند که صرفاً در راستای منافع گروه خاصی از مردم نیست. برای اینکه سازمان‌ها مجوز OSCIP دریافت کنند، این نهاد غیرانتفاعی نباید کارمندان دولتی در بدنه‌های مدیریتی خود داشته باشد، باید یک کمیته حسابرسی داشته باشد و باید به مقررات محدودکننده‌ای تن دهد که این مقررات، شفافیت، پاسخگویی و تضاد منافع را در نظر داشته باشد (قانون شماره ۹۹/۱۹۹۹). افزون بر این، این سازمان باید دست‌کم در یکی از زمینه‌های زیر دست به فعالیت بزند:

– ترویج رفاه اجتماعی

– ترویج فرهنگ، حفظ و نگه‌داری میراث تاریخی و هنری

– ترویج رایگان آموزش

– ترویج رایگان بهداشت

– ترویج امنیت غذایی و تغذیه

- حفظ و نگه‌داری محیط زیست و ترویج توسعه پایدار
- ترویج فعالیت‌های داوطلبانه
- ترویج توسعه اقتصادی و اجتماعی و کاهش فقر
- آزمون بخش‌های جدید مولد اجتماعی و دستگاه‌های جایگزین تولید، فروش، استخدام و اعتبار البته به روشی غیرانتفاعی.
- ترویج حقوق موجود و ایجاد حقوق جدید و دسترسی به خدمات قانونی رایگان
- ترویج اخلاق، صلح، حقوق بشر، دموکراسی و دیگر ارزش‌های جهانی.
- ترویج انجام مطالعات و پژوهش و همچنین توسعه فناوری‌های جایگزین، تولید و انتشار اطلاعات و دانش علمی و فنی مرتبط با این فعالیت‌ها
- مطالعات و پژوهش برای توسعه، فراهم‌آوری و پیاده‌سازی فناوری‌های مربوط به جابه‌جایی افراد، با هروسیله ترابری.
- مجوز OSCIP فقط به سازمان‌های غیرانتفاعی قانونی داده می‌شود که دست‌کم سه سال پیش از ارائه درخواست نامه، به ثبت حقوقی رسیده باشد^[۱]. مستندات می‌توانند توسط پست ارسال شوند و یا اینکه از طریق پروتکل عمومی وزارت دادگستری در اختیار افراد قرار گیرند^[۲].
- برای تنظیم درخواست گواهی مجوز، خیریه‌ها می‌توانند از طریق پروتکل <http://protocoloeletronico.mj.gov.br> اقدام نمایند^[۴].

۴-۳-۵- دادگاه عالی فدرال

دادگاه عالی فدرال^۲، بلندمرتبه‌ترین قدرت قضایی در برزیل است که در سال ۱۸۲۹ تأسیس شده است و رئیس کنونی آن ریکاردو لواندوسکی می‌باشد. دادگاه فدرال عالی برای اجرای قانون اساسی نظارت می‌کند و تنها مسئول نگهداشت قانون اساسی در برزیل می‌باشد و همچنین امکان تجدیدنظر در تصمیم‌های آن وجود ندارد و پیش

---

۱. قانون فدرال شماره ۱۳,۰۱۹/۲۰۱۴، با اصلاح قانون شماره ۹,۷۹۰/۱۹۹۹ (قانون شماره ۹,۷۹۰/۱۹۹۹: به تنظیم الزامات و روندهای انتخاب آن سازمان به عنوان یک سازمان جامعه مدنی با منافع عمومی (OSCIP) می‌پردازد).

از هر چیز به عنوان دادگاه قانون اساسی این کشور عمل می‌کند. یازده قاضی دادگاه عالی توسط رئیس جمهور معرفی و توسط مجلس سنا تأیید می‌شوند، این افراد همگی وزیر (Ministro) نامیده می‌شوند هر چند هیچ شباهتی با وزیران کابینه ندارند. آن‌ها می‌توانند تا ۷۵ سالگی در سمت خود باقی بمانند و در این سن مشمول بازنشستگی اجباری می‌شوند. مقر دادگاه فدرال عالی در شهر برازیلیا واقع شده است [۱۵]

ESPAÇO DO SERVIDOR | ENGLISH | ESPAÑOL
MAPA DO PORTAL

SUPREMO TRIBUNAL FEDERAL
Brasília, 16 de abril de 2017 - 06:41

Principal | Sobre | Estatística | Processos | Repercussão Geral | Jurisprudência | Publicações | Biblioteca | Imprensa | Legislação | Transparência

TAMANHO A Favoritos:

PROCESSO ELETRÔNICO

QUERO PETICIONAR
ou visualizar as peças

ACOMPANHAMENTO PROCESSUAL
Pesquisa de Processos:
Número do STF
PESQUISAR

DIÁRIO DA JUSTIÇA ELETRÔNICO
Edições mais recentes:
DJ N. 76 - 11/04/2017

Notícias STF

STF vai decidir se apuração de falta grave de condenado exige instauração prévia de PAD
Recurso com repercussão geral reconhecida, a ser julgado pelo Plenário, discute se oitiva de condenado em audiência perante o juízo da execução penal, realizada na presença do Ministério Público e do defensor, dispensa a realização prévia de PAD.

Quadro Saiba Mais traz entrevista sobre o Dia Mundial da Saúde
13/04/2017 - 14:30
Confira os destaques da TV Justiça para o fim de semana

Funcionamento do STF no feriado de Páscoa
13/04/2017 - 10:05
Aplicação das Súmulas Vinculantes é tema de livro publicado pelo STF

Mais Notícias

شکل ۴-۴- نمایی از سایت دادگاه عالی فدرال

از سال ۲۰۰۲، همه نشست‌های قضایی و اجرایی دادگاه عالی به صورت زنده از تلویزیون پخش می‌شود. این دادگاه عالی‌ترین بخش قضایی است و مسئول حمایت از قانون اساسی فدرال است و به بررسی سوابق نهادهای غیرانتفاعی می‌پردازد تا مشخص سازد آیا مقررات آن‌ها با قانون اساسی انطباق دارد یا خیر.

۴-۳-۶- دفتر مدعی العموم (دادستانی کل)

دادستانی کل برزیل در ذیل دولت برزیل قرار دارد و وظیفه آن مشاوره دادن به بازوی اجرایی و نمایندگی حکومت فدرال برزیل در اقدامات قانونی آن است. دادستانی تحت ماده ۱۳۱ قانون اساسی برزیل شکل گرفته است و یکی از عملکردهای حیاتی دستگاه

قضایی برزیل را برعهده دارد.

دادستان کل توسط ریاست جمهوری برزیل منصوب می‌شود و به تایید سنا می‌رسد. تمامی دادستان‌ها باید عضو کانون وکلای برزیل باشند.

دادستانی کل برزیل مسئولیت رصد و نظارت بر سازمان‌های خیریه را برعهده دارد تا به اهدافی که برایشان مشخص شده بود دست یابند و ظرفیت آن‌ها به طور کامل محقق شود.

بنیادهای خصوصی برای تأسیس باید به دفاتر دادستانی کل مراجعه نمایند و مدارکی از قبیل پیش نویس سند شرکت، صورت وضعیت و اطلاعات مربوط به دارایی یا موقوفه بنیاد را تحویل دهند. پس از تأیید دادستانی کل، مؤسس بنیاد باید در یکی از دفاتر دولت ثبت نام کند. پس از ثبت نام مسئولیت نظارت و بازرسی بر نحوه اداره بنیادها برعهده دادستانی‌های کل ایالتی یا فدرال است.

برخلاف بنیادهای خصوصی، بنیادهای عمومی که توسط دولت یا به منظور انجام مسئولیت‌های دولت تأسیس می‌شوند، تحت نظارت دادستانی کل قرار نمی‌گیرند.

مدعی‌العموم موقعیتی در سطح کابینه دولت برزیل دارد و وظیفه آن مشاوره دادن به بازروی اجرایی و نمایندگی کردن حکومت فدرال برزیل در اقدامات قانونی آن است. مدعی‌العموم تحت ماده ۱۳۱ قانون اساسی برزیل تعریف شده است و در این ماده قانونی یکی از عملکردهای حیاتی دستگاه قضایی برزیل را برعهده دارد. نقش این نهاد در دستگاه قضایی در کنار عملکرد شعبه قضایی، دفاتر دادستانی، مدافعان عمومی و وکلای شخصی، اعمال بسیار مهم صورت گرفته در دستگاه قضایی به شمار می‌روند. مدعی‌العموم توسط ریاست جمهوری برزیل منصوب می‌شود و به تایید سنا می‌رسد. همه مدعی‌العموم‌ها باید عضو کانون وکلای برزیل باشند. مدعی‌العموم عضوی از کابینه برزیل و رئیس اتحادیه مدعی‌العموم (Advocacia – Geral da União (AGU)) است که کارکردی ضروری و شعبه‌ای از دولت فدرال است و توسط دادستان‌های فدرال خودش شکل می‌گیرد.

۴-۳-۷- دادگاه‌های حسابرسی (فدرال و دولتی)

دادگاه فدرال حسابرسی، نهاد کنترل خارجی حکومت فدرال است که از کنگره ملی پشتیبانی می‌کند و مأموریت آن نظارت بر بودجه و امور مالی کشور و همچنین مشارکت در بهبود مدیریت عمومی منافع اجتماعی است.

هدف دادگاه فدرال حسابرسی این است که مرجعی برای ترویج یک مدیریت مؤثر، اخلاق مدار، پاسخگو و مسئول باشد. این نهاد مسئول حسابداری، امور مالی، بودجه، عملکرد و نظارت بردارایی بدنه عمومی و نهادهای کشور است و به همین ترتیب قانون‌مندی آن‌ها را می‌سنجد.

طبق ماده ۷۱ قانون اساسی برزیل، کنگره ملی با کمک دادگاه فدرال حسابرسی (TCU) مسئولیت کنترل بیرونی تمام نهادها را برعهده دارد. دادگاه فدرال حسابرسی مسئول ارزیابی حساب‌های مدیران و دیگر اشخاصی است که مدیریت اموال عمومی را برعهده دارند. این نهاد همچنین کسانی را که سبب بروز خسارت‌ها، سوءاستفاده یا دیگری نظم‌ها شده‌اند و از این طریق به اموال عمومی خسارت زده‌اند را مورد رسیدگی قرار می‌دهد. در ایالت‌های سائوپائولو و ریودوژانیرو، دادگاه‌های حسابرسی ایالتی نیز وجود دارد.

The Federal Court of Accounts (TCU - Brazil)

Inside TCU

The Court

- History
- Ministers
- Substitute Ministers
- Members of the Public Prosecution Office
- Structure
- Auditing
- Government Accounts
- The Fiscal Responsibility Act
- The Court and Society

The Court

شکل ۴-۵- نمایی از دادگاه‌های حسابرسی

این نهاد فعالیت های افراد و آژانس ها را بررسی می کند تا از مقررات از پیش تعیین شده تخطی نکنند. کنترل این نهاد صرفاً به معنای اعمال مجازات نیست بلکه سعی می شود از طریق راهنمایی، ارزیابی و ارائه پیشنهادهایی در راستای بهبود عملکرد، از اعمال غیرقانونی پیشگیری شود.

احکام که مطابق قانون اساسی و به طور اختصاصی به دادگاه فدرال حسابرسی (TCU) مرتبط هستند در ماده ۳۳، پاراگراف ۲، ماده ۷۱، ۷۰، ۷۲، پاراگراف ۱، ماده ۷۴ پاراگراف ۲ و در تنها پاراگراف ماده ۱۶۱ قانون اساسی برزیل آمده است.

مسئولیت حسابرسی و نظارت بر اموال، بودجه و عملکرد سازمان های غیردولتی از نظر قانونی بودن، مشروعیت و مصرف کمک های دولتی، بر عهده کنگره است که در سطح فدرال توسط دادگاه های حسابرسی فدرال و در سطح ایالتی توسط دادگاه های حسابرسی ایالتی یا شهرداری ها اجرا می شود.

سازمان های غیرانتفاعی باید در قبال مصرف صحیح کمک های دولتی پاسخگو باشند و مسئولیت دستیابی به اهداف و عملکرد مورد انتظار سازمان دولتی که حامی مالی آن بوده است را بر عهده بگیرد. نهادهایی که عنوان سازمان اجتماعی داشته باشند باید گزارش حسابرسی سالانه خود را به دادگاه های حسابرسی فدرال ارسال کنند.

دادگاه ها حسابرسی در دو قالب به نظارت بر سازمان های غیرانتفاعی می پردازند: الزام به ارائه حساب های ویژه و بازرسی کلی.

بازرسی کلی یک فرآیند متداول است که در آن دادگاه حسابرسی به تحلیل و بررسی نظم در اجرا و عمل به تعهدات یک سازمان غیرانتفاعی بر اساس گزارشات مدیریت و بازرسی تهیه شده توسط ناظر داخلی می پردازند. ناظر داخلی وظیفه گزارش دهی در صورت مشاهده هرگونه خطایا بی نظمی و یا اقدامات صورت گرفته در جهت اصلاح آن ها را دارد.

در صورت دریافت گزارش و یا شکایتی مبنی بر تخلف و سوءاستفاده مالی یک سازمان غیرانتفاعی، دادگاه حسابرسی آن سازمان را ملزم به ارائه یک گزارش حسابرسی ویژه می کند.

۴-۳-۸- دبیرخانه درآمد فدرال

اداره درآمدهای فدرال برزیل در ذیل وزارت اقتصاد برزیل قرار دارد. این اداره مسئولیت مدیریت و جمع‌آوری مالیات و گمرک برزیل را برعهده دارد. این نهاد همچنین مسئول کنترل سرپیچی از قوانین، قاچاق کالا، دزدی دریایی و قاچاق دارو است. دفتر ثبت مالیات‌دهندگان^۱ در این اداره قرار دارد که سه مسئولیت زیر را برعهده دارد:

• صدور و دریافت فرم ثبت مالیات‌دهندگان

• پیگیری درخواست مالیات‌دهندگان

سازمان‌های غیرانتفاعی ملزم به ثبت نام در سرویس درآمدهای فدرال هستند. پس از ثبت نام سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند شخصیت حقوقی کسب کنند و از این طریق یک حسابی بانکی مخصوص به خود داشته باشند، شرایط قرارداد و مشارکت تعیین نمایند، کارمند استخدام کنند، منابع مالی دریافت کنند، رسید صادر کنند و غیره.

تمام سازمان‌های غیرانتفاعی ملزم به ارائه گزارشات سالیانه به اداره درآمدهای فدرال برزیل هستند.

۴-۳-۹- وزارت بهداشت

این وزارتخانه در تاریخ ۲۵ جولای سال ۱۹۵۳ شکل گرفته است و بودجه سالیانه آن در سال ۲۰۱۵ معادل ۱۰۹/۵ میلیارد دلار بوده است. [۱۷]

مأموریت این وزارت به صورت «ارتقاء سلامت عموم مردم از طریق یکپارچه‌سازی و ایجاد مشارکت با سازمان‌ها و واحدهای فدرال، شهرداری‌ها، بخش خصوصی و جامعه و کمک در بهبود کیفیت زندگی شهروندان» تعریف شده است. [۱۸]

شکل ۴-۶- نمایی از سایت وزارت بهداشت

وزارت بهداشت فعالیت‌های متعددی در راستای ارتقا سلامت جامعه، کاهش بیماری‌ها، کنترل بیماری‌ها و نظارت بر بهبود کیفیت زندگی شهروندان برزیلی انجام می‌دهد. این فعالیت‌ها عبارت‌اند از:

- سیاست‌گذاری بهداشت ملی
- هماهنگی و نظارت بر سیستم بهداشت و درمان یکپارچه
- انجام اقداماتی جهت بهبود بهداشت محیطی شامل ترویج، حفاظت و بهبود از سلامت فردی و جمعی از جمله سلامت کارگران
- جمع‌آوری اطلاعات پیرامون میزان سلامت جامعه
- اقدامات پیشگیرانه و نظارت بر سلامتی و کنترل مرزها، دریاها، رودخانه‌ها و مرزهای هوایی
- نظارت بر مواد غذایی، داروها و مواد مخدر
- انجام تحقیقات علمی و فناوری در حوزه بهداشت و درمان [۱۹]

علاوه بر این، طبق ماده ۲۱ قانون ۱۲,۱۰۱/۰۹ وزارت بهداشت درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه سلامت فعالیت می‌نمایند را بررسی و ارزیابی می‌نماید و در صورتی که تائید مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می‌کند. وزارت بهداشت به صورت مداوم بر مؤسسات غیرانتفاعی فعال در این حوزه نظارت می‌نماید و کنترل

می‌کند که این مؤسسات مطابق با استانداردهای موجود فعالیت نماید. این وزارتخانه می‌تواند در هر زمان از نهاد مربوطه اسناد و مدارک مورد نیاز را درخواست نماید و در صورتی که نهادی برخلاف قوانین فعالیت کند، مجوز آن را لغو نماید. [۲۰]

این وزارتخانه به منظور انجام فعالیت‌های فوق، به ۷ بخش تقسیم شده است:

۱. بخش علم، فناوری و برنامه‌ریزی استراتژیک

این بخش مسئولیت تدوین سیاست‌گذاری ملی علم و فناوری در حوزه بهداشت و درمان را بر عهده دارد. ایجاد ارتباط جهت همکاری‌های فنی با ایالت‌ها، شهرداری‌ها و سایر مناطق و همچنین برقراری ارتباط با نهادهای دولتی و غیردولتی جهت انجام فعالیت‌های توسعه‌ای علم و فناوری در زمینه بهداشت و درمان در حیطه مسئولیت‌های این بخش می‌باشد. از دیگر فعالیت‌های این بخش تدوین، اجرا و ارزیابی سیاست‌های داروسازی و درمانی شامل محصولات خونی، واکسن‌ها و... می‌باشد.

۲. بخش بهداشت و درمان

این بخش مسئول قانون‌گذاری، ارزیابی و کنترل برنامه‌های استراتژیک وزارت بهداشت است.

۳. بخش اجرایی

این بخش در زمینه هماهنگی و نظارت بر فعالیت‌های مربوط به سیستم‌های برنامه‌ریزی و بودجه‌ریزی فدرال، سازمان‌دهی و نوسازی اداری، حسابداری، مدیریت مالی و منابع انسانی، جمع‌آوری اطلاعات و سایر خدمات پشتیبانی فعالیت می‌نماید. از دیگر فعالیت‌های بخش اجرایی، تدوین استراتژی جهت همکاری با سازمان‌های بین‌المللی و همچنین نظارت بر فعالیت‌های مربوط به سیستم‌های اطلاعاتی مربوط به سیستم متحد بهداشت و درمان می‌باشد.

۴. بخش مدیریت مشارکتی و استراتژیک

این بخش مسئول تنظیم و اجرای سیاست‌های مدیریت مشارکتی سیستم متحد بهداشت و درمان و همچنین تقویت مشارکت اجتماعی می‌باشد. این بخش همچنین

در فرآیند کنترل اجتماعی از طریق تقویت شوراهای سلامت، ترویج و مشارکت با شورای ملی سلامت، همایش بهداشت و جلسات عمومی شوراهای بهداشت مشارکت می‌نماید.

۵. بخش آموزش علمی و کاربردی بهداشت

هدف این بخش تضمین آموزش‌های فنی، برگزاری دوره‌های تخصصی برای همه افراد فعال در حوزه سلامت و برای بخش‌های مختلف جامعه هست.

۶. بخش ویژه بهداشت بومی

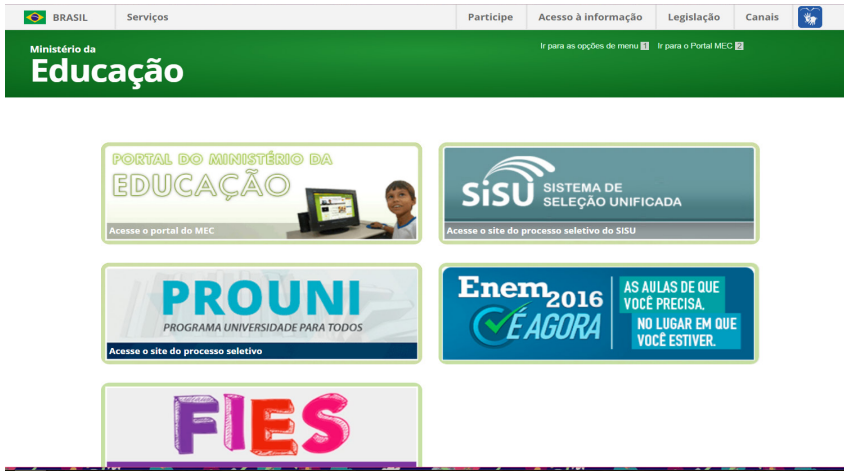
این بخش در سال ۲۰۱۰ ایجاد گردید و هدف آن مدیریت مستقیم مراقبت‌های بهداشتی مردم بومی با توجه به جنبه‌های فرهنگی، قومی و محیطی برزیل می‌باشد.

۷. بخش نظارت بر بهداشت و درمان

این بخش در سال ۲۰۰۳ ایجاد گردید و اقدامات آن شامل برنامه‌های ملی مبارزه با تب دانگ، مالاریا، سل، جذام، هیپاتیت، ایدز و سایر بیماری‌های واگیردار و همچنین اجرای برنامه واکسیناسیون ملی می‌باشد. [۲۱]

۴-۳-۱۰- وزارت آموزش

وزارت آموزش و فرهنگ در تاریخ ۱۴ نوامبر سال ۱۹۳۰ تأسیس گردید و بودجه سالیانه آن در سال ۲۰۱۵ معادل ۱۰۱/۳ میلیارد دلار بوده است. این وزارتخانه مسئول گسترش سیاست‌های آموزشی ملی برای سنین و مقاطع مختلف و همچنین آموزش‌های حرفه‌ای هست. در سال ۱۹۸۵ این وزارتخانه به دو وزارتخانه آموزش و وزارتخانه فرهنگ تقسیم شدند. [۲۲]

شکل ۴-۷- نمایی از سایت وزارت آموزش

از جمله فعالیت‌های اصلی وزارت آموزش، ترویج سیاست‌های ملی آموزش عالی هست. دبیرخانه آموزش عالی، مسئول برنامه‌ریزی، هدایت، هماهنگی و نظارت بر روند اجرای ضوابط و سیاست‌های ملی آموزش و پرورش می‌باشد. برخی از این مسئولیت‌ها عبارت‌اند از:

- تعمیر، نگهداری، نظارت و توسعه ۵۸ موسسه آموزش عالی دولت فدرال.
- ترویج و اشاعه مطالعات در مورد آموزش عالی و ارتباط آن با جامعه.
- برقراری ارتباط با نهادهای ملی، بین‌المللی و خارجی. [۲۳]
- علاوه بر این، طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲/۰۱ وزارت آموزش درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه آموزش فعالیت می‌نمایند را بررسی و ارزیابی می‌نماید و در صورتی که تأیید مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می‌کند. وزارت آموزش به صورت مداوم بر مؤسسات غیرانتفاعی فعال در این حوزه نظارت می‌نماید و کنترل می‌کند که این مؤسسات مطابق با استانداردهای موجود فعالیت نمایند. این وزارتخانه می‌تواند در هر زمان از نهاد مربوطه اسناد و مدارک مورد نیاز را درخواست نماید و در صورتی که نهادی برخلاف قوانین فعالیت کند، مجوز آن را لغو نماید. [۲۴]

۴-۳-۱۱- وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی

شعار "دولت و جامعه؛ همکاری دوجانبه" یکی از موضوعاتی است که همواره مورد توجه دولت برزیل بوده است و گام‌های عملیاتی تحقق این شعار در سال ۲۰۰۴ با تشکیل وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی برداشته شد. این وزارت از ترکیب وزارت همکاری‌های اجتماعی^۱، وزارت ویژه غذا و امنیت تغذیه^۲ و دبیرخانه اجرایی شورای مدیران میان وزارتخانه‌ای بولسا فامیلا^۳ تشکیل گردیده است. [۲۵]

Filtros de Pesquisa

#MosquitoNão

ASSUNTOS

Cadastro Único

Bolsa Família

Assistência Social

Criança Feliz

Segurança

شکل ۴-۸- نمایی از سایت وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی

مأموریت این وزارت به صورت "اشاعه توسعه اجتماعی از طریق هماهنگ‌سازی و اجرای سیاست‌های اجتماعی دولت فدرال با هدف حل معضل گرسنگی و محرومیت‌های اجتماعی و همچنین تأمین امنیت غذایی و کمک‌های اجتماعی" تعریف شده است و از جمله وظایف اصلی آن، ارزیابی اثر سیاست‌های اجتماعی و تأثیر آن‌ها بر سناریوهای اقتصادی اجتماعی و برقراری ارتباط و همکاری مستمر با سایر واحدهای دولتی می‌باشد.

مبارزه با گرسنگی و برخورداری اجتماعی از جمله چالش‌هایی است که تمام ارکان

1. Ministry of Social Assistance

2. Special Ministry of Food and Nutritional Security

3. Executive Secretariat of the Interministerial Manager Council of Bolsa Família

جامعه درگیر آن می‌باشند. بر همین اساس ضروری است که فعالیت‌های دولت فدرال، دولت‌های ایالتی، شهرداری‌ها و همه شهروندان به صورت یکپارچه و به هم پیوسته انجام گیرد. در راستای عملیاتی سازی این یکپارچگی وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی به همکاری‌های مشترک با جوامع و نهادهای مردم‌نهاد و همچنین نهادهای بخش خصوصی که جهت بهبود زندگی میلیون‌ها برزیلی فعالیت می‌کنند، می‌پردازد. کنترل اجتماعی و شفافیت فعالیت‌های دولت زمانی که جامعه در ساخت آینده خود درگیر باشد، افزایش می‌یابد. در مسئله مبارزه با گرسنگی نیز تعامل و مشارکت نهادی سبب ایجاد فرصت‌هایی برای افزایش عملکرد بخش‌ها و افرادی که در راستای اهداف وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی فعالیت می‌نمایند، می‌گردد. ذیل این فعالیت‌ها با مؤسسات مختلفی مشارکت می‌نماید: [۲۶]

- شرکت نفتی دولتی برزیل
- اتاق صنعت ساخت‌وسازهای عمرانی برزیل
- وزارت توسعه، صنعت و تجارت
- بانک ملی توسعه اقتصادی و اجتماعی
- بانک شمال شرق برزیل
- این استراتژی با ایجاد فروم‌های دائمی هماهنگی مشارکت، که به هماهنگی شبکه‌های موجود و همگام با اهداف وزارتخانه فعالیت می‌نمایند، تقویت می‌گردد.
- این وزارتخانه از بخش‌های مختلفی به شرح زیر تشکیل شده است:
  - بخش درآمد شهروندان
  - بخش همکاری‌های اجتماعی
  - بخش امنیت غذا و تغذیه
  - بخش ارزیابی و نظارت
  - بخش مدیریت شرکا [۲۷]
- این وزارتخانه در راستای دستیابی به مأموریت خود برنامه‌های متعددی را مدیریت می‌نماید. این برنامه‌ها به شرح زیر می‌باشند:

– برنامه حذف گرسنگی

– برنامه بولسا فامیلا

– برنامه سیستم متحد همکاری های اجتماعی

– برنامه ارزیابی و مدیریت اطلاعات

– برنامه ایجاد فرصت

علاوه بر این، طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲/۱۰۱ وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه های اجتماعی فعالیت می نمایند را بررسی و ارزیابی می نماید و در صورتی که تأیید، مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می کند. وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی به صورت مداوم بر مؤسسات غیرانتفاعی فعال در این حوزه نظارت می نماید و کنترل می کند که این مؤسسات مطابق با استانداردهای موجود فعالیت نمایند. این وزارتخانه می تواند در هر زمان از نهاد مربوطه اسناد و مدارک مورد نیاز را درخواست نماید و در صورتی که نهادی برخلاف قوانین فعالیت کند، مجوز آن را لغو نماید.

این وزارتخانه برای ارزیابی اثربخشی طرح های اجتماعی از ابزارهای مختلفی بهره می گیرد که از جمله آن ها می توان به ماتریس اطلاعات اجتماعی اشاره نمود. این ماتریس داده های برنامه های اجتماعی را به صورت خروجی های جدول، نمودار، نقشه و گزارش تبدیل می نماید. [۲۸]

۴-۳-۱۲- موسسه توسعه سرمایه گذاری اجتماعی

این موسسه در سال ۱۹۹۹ توسط ماکوس کیسیل^۱ به صورت یک سازمان غیرانتفاعی دارای عنوان OSCIP تأسیس گردید. این موسسه به سرمایه گذاران اجتماعی و افراد نیکوکار از طریق ارائه پشتیبانی های فنی و گسترش دانش کمک می نماید. مأموریت، چشم انداز و ارزش های موسسه توسعه سرمایه گذاری اجتماعی به صورت زیر تعریف شده است:

مأموریت: ”ترویج سرمایه گذاری اجتماعی خصوصی به منظور توسعه جامعه ای

متعادل و پایدار"

چشم انداز: "تبدیل شدن به عنوان معیاری برای تولید و انتشار دانش و شیوه‌های نوآورانه در سرمایه‌گذاری اجتماعی خصوصی"
ارزش‌ها: "تعالی، شفافیت، درستی، تعهد، تمرکز، نوآوری و جاودانگی" [۲۹]

170

social investors

have received IDIS's support since 1999. Individual investors, families, corporations, and communities from all regions of the country.

250

projects have been supported

in 15 years of activity. Brazilian philanthropy is more effective and transformative through IDIS's contribution.

CAF Charities Aid Foundation

IDIS is part of the Charities Aid Foundation (CAF) Global Alliance, supporting philanthropists all over the world.

MORE INFO

TECHNICAL SUPPORT

GRANTMAKING MANAGEMENT

PROJECT IMPLEMENTATION

ADVOCACY

شکل ۴-۹- نمایی از سایت موسسه توسعه سرمایه‌گذاری اجتماعی

این موسسه در طول بیش از ۱۵ سال فعالیت‌های متعددی در زمینه ترویج سرمایه‌گذاری اجتماعی و انجام فعالیت‌های بشردوستانه در کشور برزیل انجام داده است. در شکل زیر تاریخچه فعالیت‌های این موسسه از سال ۱۹۹۹ تا سال ۲۰۱۵ ارائه شده است [۳۰]

شکل ۴-۱۰- تاریخچه فعالیت‌های موسسه توسعه سرمایه‌گذاری اجتماعی

هدف اصلی این موسسه ترویج تعامل میان افراد، خانواده‌ها، شرکت‌ها و جوامع بشردوستانه و سرمایه‌گذاران اجتماعی خصوصی است. این موسسه به خانواده‌هایی که تمایل دارند نقشی در توسعه جامعه خود داشته باشند و یا شرکت‌های سرمایه‌گذاری خصوصی که تمایل به شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری اجتماعی و بشردوستانه در ابعاد مختلف دارند، خدمات مختلفی ارائه می‌کند و در واقع به عنوان بستری برای رویارویی نیازها و سرمایه‌ها فعالیت می‌نماید. این موسسه به شیوه‌ای مشارکتی و ویژه، ابزارهای جدید و موثری برای سرمایه‌گذاری منابع موجود در بخش‌های مختلف اجتماعی ارائه می‌نماید. این ابزارها عبارتند از:

- پشتیبانی فنی
- اجرای پروژه‌ها
- مدیریت منابع مالی
- مشاوره و وکالت [۳۱]

۴-۳-۱۳- تراست تکلیف برزیل^۱

تراست تکلیف برزیل با هدف فراهم نمودن محل اقامت برای کودکان و جوانان خیابانی توسط کمک‌های بشردوستانه جیمی پیج^۲ در سال ۱۹۹۸، ستاره موسیقی راک، در بریتانیا تأسیس گردید. کمک اعطایی جیمی پیج صرف خرید مکانی در ریودوژانیرو برزیل گردید که اکنون محل امنی برای ۵۰۰ کودک و جوان محروم از زندگی در خانواده و آسیب‌پذیر هست. [۳۲]

شکل ۴-۱۱- نمایی از سایت تراست تکلیف برزیل

۴-۳-۱۳- اهداف

- اهداف اصلی تراست تکلیف برزیل در کمک به کودکان و نوجوانان در معرض خطر عبارت‌اند از:
- آموزش و پرورش کودکان و نوجوانان از طریق برنامه‌های مهارت‌آموزی کاربردی تراست و همچنین سیستم آموزشی کشور
  - ترویج اهمیت خانواده و خطرات ناشی از مصرف مواد مخدر و بیماری‌های مقاربتی به ویژه ایدز.
  - تشویق بازگشت کودکان به بستر خانواده

1. Task Brasil
2. Jimmy Page

- کمک به افزایش آگاهی و مسئولیت‌پذیری مردم برزیل و بریتانیا در قبال کودکان بی‌خانمان و همچنین تشویق به افزایش سرمایه‌گذاری‌ها در این بخش [۳۳]
- هدف این نهاد استفاده از تمامی منابع موجود برای استقلال بخشی و افزایش عزت نفس کودکان و نوجوانان برای ورود به جامعه و فراگیری ارزش زندگی می‌باشد. به منظور دستیابی به این مهم، تراست وظیفه کار اهداف زیر را پیگیری می‌نماید:
- همکاری نزدیک با شورای شهر ریو و مقامات بخش بهداشت، خدمات اجتماعی و آموزش به منظور فراهم نمودن امکانات آموزشی، بهداشتی و حرفه‌ای؛
- مشارکت فعال در شبکه‌های غیررسمی کمک‌رسانی به کودکان بی‌سرپرست به منظور برنامه‌ریزی برای آینده آنان بر مبنای دانش و تجربه؛ این برنامه‌ریزی می‌تواند به عنوان استاندارد برای سایر سازمان‌ها مورد استفاده قرار گیرد؛
- برقراری ارتباط میان کودکان و خانواده‌های آنان؛
- تقویت پیوند میان خانواده و فرزندان و ارتقای نقش نهاد خانواده؛
- ارائه حمایت عاطفی و توانمندسازی خانواده‌ها برای دسترسی به خدمات اجتماعی؛
- توانمندسازی نوجوانان از طریق مشاوره و مشارکت دادن آن‌ها در تصمیم‌گیری و آگاه‌سازی آن‌ها از حقوق خود (شامل حق دسترسی به آموزش، مراقبت‌های بهداشتی و رفاه)
- توسعه استراتژی‌های جذب سرمایه و برقراری ارتباطات با این هدف در ایالات متحده آمریکا، برزیل و بریتانیا و تشویق سازمان‌های شریک برای اجرای استراتژی‌های مشابه؛
- اجرای طرح پنج‌ساله با سازمان‌های شریک و برنامه‌ریزی برای سیستم‌های نظارتی و ارزیابی این طرح. [۳۴]

۴-۳-۱۳-۲- تأمین منابع و جذب حامی

- ایجاد سازوکار پایدار و مطمئن برای بقاء، رشد و سودآوری در سازمان‌ها از اهمیت بالایی برخوردار است؛ تراست تکلیف برزیل از دو طریق برای نیکوکاران امکان کمک کردن را فراهم می‌نماید:
- اعطای کمک‌های مالی: اعطای هدایا، کمک‌های نقدی، کمک‌های مالی کارکنان

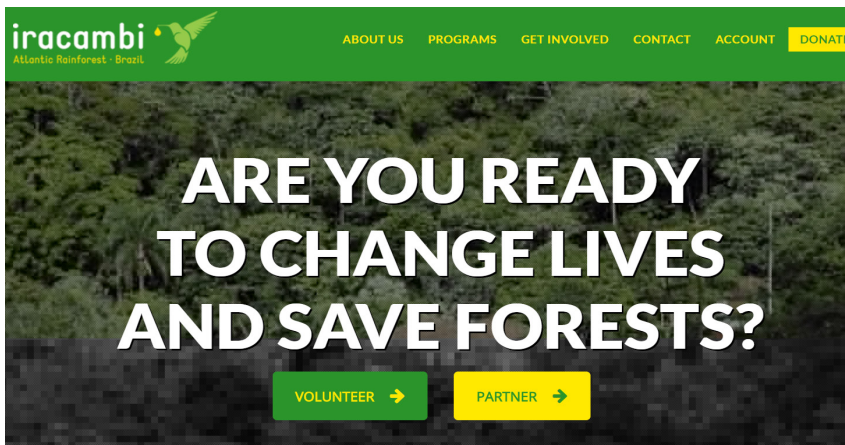
شرکت‌ها به صورت وام، انجام فعالیت‌های داوطلبانه، اعطای زمین و یا ملک از جمله روش‌هایی است که افراد می‌توانند تراست را در دستیابی به اهداف یاری نمایند. – حمایت از کودکان: افراد نیکوکار می‌توانند با اعطای ماهیانه ۱۵ یورو در ماه و یا مبالغ دیگر از کودکان این نهاد حمایت نمایند. افراد نیکوکاری که این شیوه از کمک‌رسانی را برگزیده‌اند به صورت مداوم اخبار پیشرفت کودک مورد نظر را دریافت می‌نمایند [۳۵]

۴-۳-۱۴- سازمان ایراکامبی^۱

ایراکامبی یک سازمان غیرانتفاعی ثبت شده در برزیل و همچنین ایالات متحده آمریکا است. هدف این سازمان کشف راه‌های بهتر برای مراقبت از جنگل و حفاظت از تنوع زیستی فوق‌العاده جنگل آتلانتیک برزیل و بهبود زندگی در مناطق روستایی و حومه شهر می‌باشد. مرکز تحقیقات ایراکامبی در یک منطقه حفاظت شده شامل درختان بومی مسن و مرداب‌ها است.

ایراکامبی عضو سازمان مطالعات گرمسیری و انجمن ایستگاه‌های زیست‌شناسی است و همچنین به عنوان مرکز منطقه‌ای مرمت جنگل‌های آتلانتیک فعالیت می‌نماید. ایراکامبی دارای شرکای متعددی در میان دانشگاه‌ها و کالج‌های فنی در برزیل و سایر کشور، نهادهای غیرانتفاعی، بنیادها، کسب‌وکارها، اتحادیه‌ها، دپارتمان‌های دولتی و گروه‌های شهروندی هست.

مرکز پژوهش این سازمان شامل محل اقامت برای ۲۸ محقق، داوطلب و بازدیدکننده، آزمایشگاه، کلاس درس، خانه‌های جنگلی چند کاربردی، رستوران، مهدکودک جنگلی می‌باشد. [۳۶]

شکل ۴-۱۲- نمایی از سایت سازمان ایراکامبی

حوزه‌های اصلی فعالیت‌های سازمان ایراکامبی عبارت‌اند از:

• حفاظت از منابع طبیعی

این سازمان در این حوزه تاکنون فعالیت‌های زیر را انجام داده است:

۱. سیاست‌گذاری محیط‌زیست: این سازمان نقش به‌سزایی در زمینه برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری محیط‌زیست در سطح ایالتی، منطقه‌ای و کشوری ایفا می‌نماید.
  ۲. ایجاد مناطق حفاظت‌شده: ایراکامبی با مدیریت حدود ۳،۰۰۰ کیلومتر مربع زمین در منطقه سرادو بیگادیرو، مانع از فرسایش خاک شده است. در حال حاضر نیز با مقامات و مالکین زمین‌ها در حال فعالیت برای حفاظت از ۵،۰۰۰ هکتار زمین می‌باشد.
  ۳. احیای جنگل‌ها: این سازمان برنامه‌های ویژه احیای جنگل‌ها با استفاده از گونه‌های گیاهی بومی را به انجام رسانده است.
  ۴. ایجاد پایگاه داده: ایراکامبی از سال ۲۰۰۳ پایگاه داده‌ای از اطلاعات طبقه‌بندی شده اراضی به همراه نوع کاربری، مناطق جنگل‌کاری شده و مناطق پیشنهادی نیازمند حفاظت ارائه می‌نماید. [۳۷]
- آموزش به منظور ایجاد پایداری: سازمان ایراکامبی تلاش می‌نماید از طریق گفتمان سازی و آماده‌سازی ذهن افراد به‌ویژه جوانان به محافظت از محیط‌زیست بپردازد. برای

دستیابی به این هدف آموزش به کودکان و جوانان را تحت عنوان رهبران اکوسیستم در دستور کار خود قرار داده است.

حفاظت از اکوسیستم: در این سازمان تحقیقات متنوعی در زمینه اکوسیستم انجام می‌گیرد. [۳۸]

| فصل پنجم |

جمع بندی

۵- جمع‌بندی

کشور برزیل در قاره آمریکا جنوبی واقع شده است و همسایگان این کشور، از شمال کشورهای گویان فرانسه، سورینام، ونزوئلا و کلمبیا، از غرب، پرو، بولیوی و آرژانتین، از جنوب اروگوئه و از شرق اقیانوس اطلس می‌باشند. کشور برزیل از نظر مساحت کشور سوم قاره آمریکا و کشور پنجم دنیا است.

برزیل با در اختیار داشتن بخش‌های گسترده و توسعه‌یافته کشاورزی، معدن، تولید، خدمات و نیز نیروی کار، دارای تولید ناخالص داخلی (برابری قدرت خرید) بیش از سایر کشورهای آمریکای لاتین است و این امر برزیل را تبدیل به قدرت اقتصادی منطقه کرده است. برزیل در حال گسترش حضور خود در بازارهای جهانی است. مهم‌ترین صادرات برزیل را هواپیمای دارای بال ثابت، قهوه، وسایط نقلیه، سویا، سنگ معدن آهن، آب پرتقال، فولاد، منسوجات، کفش، گوشت و تجهیزات برقی تشکیل داده است. هرگونه تلاش برای طبقه‌بندی سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل با دشواری‌هایی همراه خواهد بود. نخست، اصطلاح «بخش غیرانتفاعی» به خودی خود، در هیچ متن جامعه‌شناختی و اقتصادی و حتی در زبان روزمره نیز تعریف نشده است. دوم، تحقیقات انجام شده در خصوص آن در مقایسه با سایر کشورها کم است. اگرچه می‌توان، سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل را به پنج دسته مطابق زیر طبقه‌بندی نمود:

– سازمان‌های غیرانتفاعی و جوامع مدنی

– انجمن‌ها

– سازمان‌های بشردوستانه یا خیریه

– سازمان‌های غیردولتی (NGO)

– بنیادها

بسیار مهم است که این نکته را در نظر داشت که این تقسیم‌بندی جنبه توصیفی دارد و قاعدتاً تقسیم‌بندی منحصر به فردی نیست؛ بنابراین، برخی از سازمان‌ها در بیش از یک طبقه‌بندی گنجانده می‌شوند.

بر اساس تعریف، در برزیل بنیادها باید در راستای تحقق منافع عمومی فعالیت کنند یا در اصطلاح عام‌المنفعه باشند. بر طبق قانون مدنی، این اهداف باید در یکی از حوزه‌های زیر باشند: کمک‌های اجتماعی؛ فرهنگ، دفاع از میراث تاریخی و هنری و حفظ آن‌ها؛ آموزش؛ سلامت؛ امنیت غذایی و تغذیه؛ حفاظت از محیط‌زیست و توسعه پایدار؛ تحقیقات علمی، توسعه فن‌آوری‌های جایگزین، نوسازی سیستم‌های مدیریت، تولید و انتشار اطلاعات و دانش فنی و علمی؛ ترویج اخلاق، شهروندی، دموکراسی و حقوق بشر؛ و فعالیت‌های مذهبی.

در کشور برزیل بخش سوم در کنار بخش خصوصی و دولتی به صورت فعالانه در حال فعالیت است. در سال ۲۰۱۰ در این کشور در حدود ۳۰۰۰۰۰ سازمان غیرانتفاعی به صورت فعال مشغول به کار بوده‌اند.

تعداد سازمان‌های غیرانتفاعی در برزیل برحسب نیت و موضوعاتی که در حال فعالیت هستند متفاوت است. سازمان‌های غیرانتفاعی با موضوع مذهبی با ۸۵۵۰۰ سازمان در رأس سازمان‌های غیرانتفاعی قرار دارند و در رتبه‌های بعدی سازمان‌های تجاری و حرفه‌ای و توسعه و دفاع از حقوق مدنی با ۴۶۵۰۰ و ۴۳۸۰۰ سازمان در رتبه بعدی قرار دارند.

به منظور ترسیم نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل لازم است بازیگران مختلف اعم از سیاست‌گذار، تنظیم‌گر، تسهیل‌گر و ارائه‌دهنده خدمات شناسایی شود. لذا در ادامه به اختصار هر یک از بازیگران شرح داده شده و در انتها نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل ترسیم می‌گردد.

- نهادهای سیاست‌گذار در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل شامل:
- **کنگره ملی:** در کشور برزیل قدرت قانون‌گذاری در اختیار کنگره ملی برزیل قرار دارد که از مجلس نمایندگان و مجلس سنا تشکیل شده است. تعداد نمایندگان مجلس نمایندگان برزیل ۵۱۳ نفر است که هر چهار سال یک بار از طریق برگزاری انتخابات قانون‌گذاری در سراسر کشور به این سمت منصوب می‌شوند.
  - **دادگاه عالی فدرال:** این دادگاه عالی‌ترین بخش قضایی است و مسئول حمایت از قانون اساسی فدرال است و به بررسی سوابق نهادهای غیرانتفاعی می‌پردازد تا مشخص سازد آیا مقررات آن‌ها با قانون اساسی انطباق دارد یا خیر.
  - **وزارت دادگستری:** وزارت دادگستری نهاد مجری و برقرارکننده ارتباط میان قوه مجریه و قوه قضائیه هست و در کشور برزیل سازمان‌هایی با بیش از یک ساله تجربه می‌توانند به‌عنوان واجد شرایط OSCIP به وزارت دادگستری درخواست دهند و صلاحیت آن‌ها برای دریافت عنوان OSCIP از طریق این وزارتخانه مورد بررسی قرار می‌گیرد.
  - **وزارت بهداشت:** مأموریت این وزارت به صورت "ارتقاء سلامت عموم مردم از طریق یکپارچه‌سازی و ایجاد مشارکت با سازمان‌ها و واحدهای فدرال، شهرداری‌ها، بخش خصوصی و جامعه و کمک در بهبود کیفیت زندگی شهروندان" تعریف شده است و طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲،۱۰۱ وزارت بهداشت درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه سلامت فعالیت می‌نمایند را بررسی و ارزیابی می‌نماید و در صورت تأیید مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می‌کند. وزارت بهداشت به صورت مداوم بر مؤسسات غیرانتفاعی فعال در این حوزه نظارت می‌نماید و کنترل می‌کند که این مؤسسات مطابق با استانداردهای موجود فعالیت نمایند. این وزارتخانه می‌تواند در هر زمان از نهاد مربوطه اسناد و مدارک مورد نیاز را درخواست نماید و در صورتی که نهادی برخلاف قوانین فعالیت کند، مجوز آن را لغو نماید.
  - **وزارت آموزش:** این وزارتخانه مسئول گسترش سیاست‌های آموزشی ملی برای سنین و مقاطع مختلف و همچنین آموزش‌های حرفه‌ای می‌باشد و علاوه بر این طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲،۱۰۱ وزارت آموزش درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه

آموزش فعالیت می نمایند را بررسی و ارزیابی می نماید و در صورتی که تأیید، مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می کند.

- **وزارت اقتصاد:** وزارت اقتصاد یکی از وزارتخانه های فدرال کشور برزیل است و مسئول اجرایی امور مالی این کشور است، با توجه به نقش به سزای این وزارتخانه در تدوین بودجه و وضع قوانین مالیاتی این وزارتخانه در جایگاه سیاست گذار در قوانین مالیاتی می باشد.

- **وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با فقر:** مأموریت این وزارت به صورت "اشاعه توسعه اجتماعی از طریق هماهنگ سازی و اجرای سیاست های اجتماعی دولت فدرال باهدف حل معضل گرسنگی و محرومیت های اجتماعی و همچنین تأمین امنیت غذایی و کمک های اجتماعی" تعریف شده است و از جمله وظایف اصلی آن، ارزیابی اثر سیاست های اجتماعی و تأثیر آن ها بر سناریوهای اقتصادی اجتماعی و برقراری ارتباط و همکاری مستمر با سایر واحدهای دولتی می باشد. علاوه بر این، طبق ماده ۲۱ قانون ۹/۱۲/۱۰۱ وزارت توسعه اجتماعی و مبارزه با گرسنگی درخواست مؤسسات غیرانتفاعی که در حوزه های اجتماعی فعالیت می نمایند را بررسی و ارزیابی می نماید و در صورت تأیید، مجوز این وزارتخانه را به موسسه ارائه می کند.

نهادهای تنظیم کننده، در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل شامل:

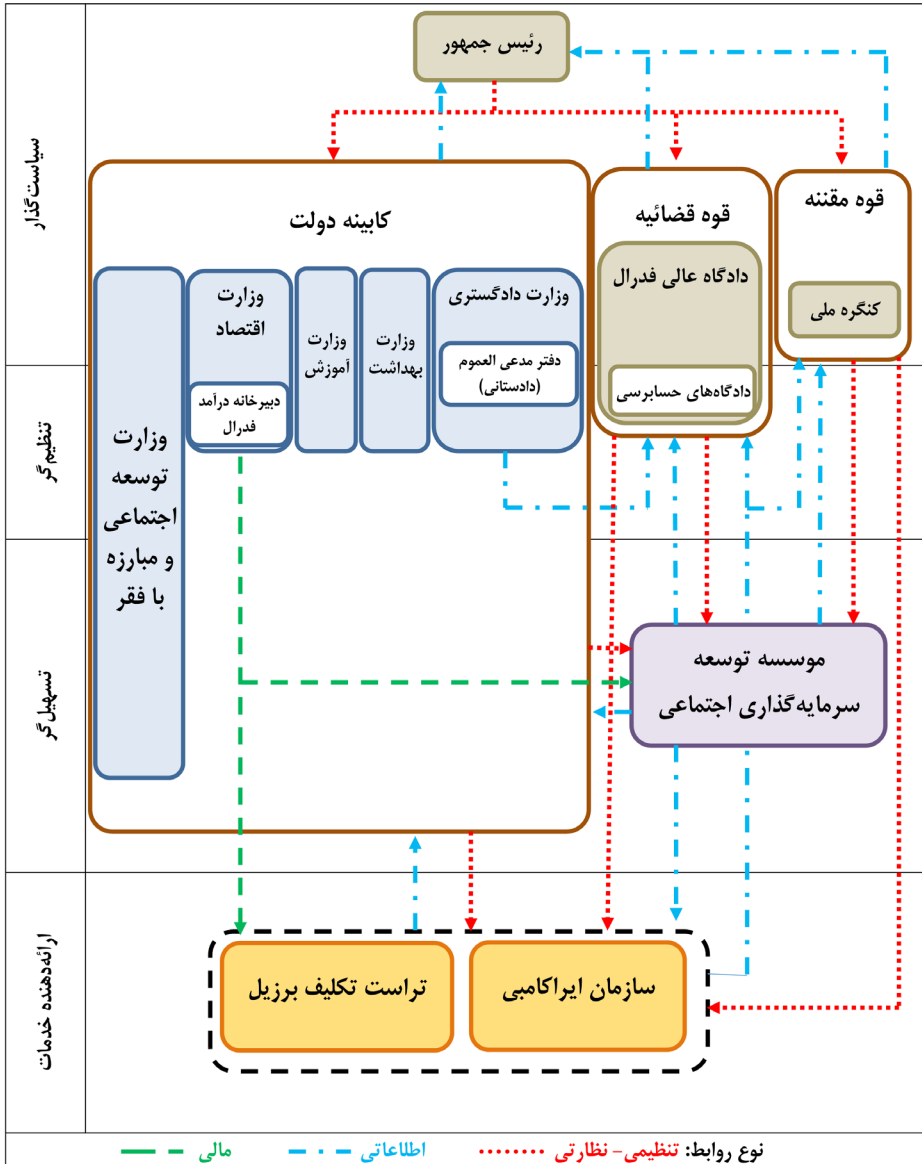
- **دادگاه های حسابرسی:** دادگاه های حسابرسی، نهادهای کنترل خارجی حکومت می باشند و از کنگره ملی پشتیبانی می نمایند. مأموریت این نهادها نظارت بر بودجه و امور مالی کشور و همچنین مشارکت در بهبود مدیریت عمومی منافع اجتماعی می باشد. علاوه بر این طبق ماده ۷۱ قانون اساسی برزیل، کنگره ملی با کمک دادگاه حسابرسی (TCU) مسئولیت کنترل بیرونی تمام نهادها را بر عهده دارد.

- **دفتر مدعی العموم (دادستانی):** این دفتر ذیل وزارت دادگستری دولت برزیل قرار دارد و وظیفه آن مشاوره دادن به بازوی اجرایی و نمایندگی حکومت فدرال برزیل در اقدامات قانونی آن است. علاوه بر این بنیادهای خصوصی تحت نظارت این نهاد قرار می گیرند.

- **دبیرخانه درآمد فدرال:** این بخش در ذیل وزارت اقتصاد برزیل تعریف شده است و

مسئولیت مدیریت و جمع‌آوری مالیات و دریافت حق گمرک و همچنین کنترل سرپیچی از قوانین، قاچاق کالا، دزدی دریایی و قاچاق دارو را بر عهده دارد. برای این اساس نهاد تسهیل‌کننده و ارائه‌دهنده خدمات، در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل شامل:

- موسسه توسعه سرمایه‌گذاری اجتماعی: این موسسه یک سازمان غیرانتفاعی دارای عنوان OSCIP می‌باشد و به سرمایه‌گذاران اجتماعی و افراد نیکوکار از طریق ارائه پشتیبانی‌های فنی و گسترش دانش در ارتباط با موارد مصرف این سرمایه‌ها اطلاعاتی ارائه می‌نماید و در واقع محل تلاقی سرمایه‌گذاران با بخش‌های نیازمند جذب سرمایه‌های نیکوکارانه می‌باشد.
- سازمان ایراکامبی: یک سازمان غیرانتفاعی ثبت‌شده در کشور برزیل و همچنین ایالات متحده آمریکا است و هدف این سازمان خیریه کشف راه‌های بهتر برای مراقبت از جنگل و حفاظت از تنوع زیستی فوق‌العاده جنگل آتلانتیک برزیل و بهبود زندگی در مناطق روستایی و حومه شهر می‌باشد.
- تراست تکلیف برزیل: تراست تکلیف برزیل باهدف فراهم نمودن محل اقامت برای کودکان و جوانان خیابانی تأسیس گردید. این تراست توسط یک ستاره موسیقی راک تأسیس گردید و هزینه‌های خرید مکانی در ریودوژانیرو برزیل برای ایجاد محلی امن برای ۵۰۰ کودک و جوان محروم از زندگی در خانواده محروم می‌باشند، توسط وی تأمین گردید.
- نهادهای مختلفی با نقش‌های متفاوت در حوزه وقف و امور خیریه در کشور برزیل فعالیت می‌نمایند که در نگاشت نهادی ذیل نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور برزیل ترسیم شده است.

- [1] <http://uk.practicallaw.com/20890-633->
- [2] <http://justica.gov.br/seus-direitos/entidades-sociais/oscip/requerimento>
- [3] <http://www.justica.gov.br/Acesso/acoes-e-programas>
- [4] http://protocoloeletronico.mj.gov.br/protocolo_eletronico/pages/externo/login_externo.jsf
- [5] <http://www.justica.gov.br/programas-e-planos/crack>
- [6] <http://www.justica.gov.br/seus-direitos/entidades-sociais/oscip/legislacao>
- [7] <http://www.justica.gov.br/seus-direitos/entidades-sociais/oscip/modelos>
- [8] <http://www.justica.gov.br/seus-direitos/entidades-sociais/oscip/anexos/requerimento.pdf>
- [9] <http://justica.gov.br/noticias/nova-lei-universaliza-e-desburocratiza-acesso-a-beneficios-de-organizacoes-da-sociedade-civil>
- [10] <http://www.justica.gov.br/seus-direitos/entidades-sociais/organizacoes-estrangeiras/requerimento>
- [11] <http://www.justica.gov.br/seus-direitos/entidades-sociais/organizacoes-estrangeiras/esclarecimentos-1>
- [12] <http://www.justica.gov.br/central-de-atendimento/entidades/cnes>
- [13] <http://justica.gov.br/seus-direitos/entidades-sociais/oscip/requerimento>
- [14] <https://goo.gl/ru0BOS>
- [15] <http://www.stf.jus.br/portal/cms/verTexto.asp?servico=sobreStfConhecaStfInstitucional>
- [16] <https://goo.gl/2ehvTw>
- [17] [https://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Health_\(Brazil\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Health_(Brazil))
- [18] <http://portalsaude.saude.gov.br/index.php/o-ministerio>
- [19] <http://portalsaude.saude.gov.br/index.php/o-ministerio/estrutura-e-competencias>
- [20] <http://www.cof.org/content/brazil>
- [21] <http://portalsaude.saude.gov.br/index.php/o-ministerio/unidades-do-ministerio>
- [22] [https://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Education_\(Brazil\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Education_(Brazil))
- [23] <http://www.epicos.com/EPCCompanyProfileWeb/GeneralInformation.aspx?id=18314>
- [24] <http://www.cof.org/content/brazil>
- [25] [https://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Social_Development_and_Fight_against_Hunger_\(Brazil\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Social_Development_and_Fight_against_Hunger_(Brazil))
- [26] Report of Ministry of social development and Fight against Hunger- MDS
- [27] <http://www.cof.org/content/brazil>
- [28] Report of Ministry of social development and Fight against Hunger- MDS

- [29] <http://idis.org.br/en/mvv.php>
- [30] <http://idis.org.br/en/history.php>
- [31] <http://idis.org.br/en/works.php>
- [32] <http://www.taskbrasil.org.uk/>
- [33] <http://www.taskbrasil.org.uk/about/index.cfm?contentid=7>
- [34] <http://www.taskbrasil.org.uk/donations/index.cfm?contentid=18>
- [35] <http://www.taskbrasil.org.uk/donations/index.cfm?contentid=19>
- [36] <https://en.iracambi.com/the-programs-at-iracambi/natural-resources>
- [37] <https://en.iracambi.com/the-programs-at-iracambi/education-for-sustainability>
- [38] <https://en.iracambi.com/the-programs-at-iracambi/ecosystems>
- [39] <http://mfa.ir/index.aspx?fkeyid=&siteid=38&pageid=4316>

پیوست

پیوست ۱: قانون ۱۳,۰۱۹، سی و یک ژوئیه سال ۲۰۱۴

ایجاد رژیم حقوقی مشارکتی داوطلبانه، شامل انتقال منابع مالی یا عدم انتقال آن، بین مدیریت دولتی و جامعه مدنی سازمان‌ها، در یک رژیم همکاری دو جانبه، برای رسیدن به مقاصد منافع عمومی است؛ این قانون دستورالعمل‌هایی را برای سیاست‌های پرورش و همکاری با سازمان‌های جامعه مدنی تعریف می‌کند؛ مدت همکاری و مدت پرداختن به پرورش را سازمان‌دهی می‌کند و قانون شماره ۸,۴۲۹ دوم ژوئن سال ۱۹۹۲ و قانون شماره ۹,۷۹۰ بیست و سوم مارس سال ۱۹۹۹ را تغییر می‌دهد.

رئیس جمهور، احکام کنگره ملی و تایید (تصویب) "I" قانون زیر را اذعان داشت: ماده ۱: این قانون هنجارهایی عمومی را برای مشارکت داوطلبانه سازماندهی می‌کند که شامل انتقال منابع مالی یا عدم انتقال آن، ایجاد شده توسط اتحادیه، ایالات، منطقه فدرال، شهرداری‌ها و مقامات مربوطه، بنیادها، شرکت‌های دولتی، و شرکت‌های نیمه دولتی است که خدمات عمومی و شرکت‌های تابعه (فرعی و کمکی) خود را با سازمان‌های جامعه مدنی، در یک رژیم همکاری دو جانبه، برای بسط اهداف منافع عمومی؛ ارائه می‌دهد. این قانون دستورالعمل‌هایی را برای سیاست پرورش و همکاری با سازمان‌های جامعه مدنی تعریف می‌کند؛ این قانون مدت همکاری و مدت پرداختن به پرورش را سازمان‌دهی می‌کند.

فصل ۱

موارد مقدماتی (حالت‌های مقدماتی)

ماده ۲. برای تحقق این قانون، موارد زیر در نظر گرفته می‌شوند:

۱. سازمان جامعه مدنی: یک نهاد حقوقی خصوصی، بدون اهداف سودآور است که بین شرکای آن‌ها و یا همکاران، مشاوران، مدیران، کارکنان و یا اهدا کنندگان، مشروط به یک سری شرایط، بقایا، مزاد عملیاتی، خالص یا ناخالص، سود سهام، پاداش، مشارکت یا بخش‌هایی از دارایی‌های آن که از طریق به کارگیری فعالیت‌های آن به دست آمده است، توزیع نمی‌شود و دلالت می‌کند بر اینکه آن‌ها به طور کامل در انجام موضوع اجتماعی مربوطه، بلافاصله و یا با استفاده از قانون اساسی اعطا شده و یا یک صندوق ذخیره، به کار گرفته می‌شوند.

۲. سازمان (اداره) عمومی: فدراسیون، ایالات، ناحیه فدرالی، شهرداری‌ها و شرکت‌های استبدادی (خودرای) مربوطه، بنیادها، شرکت‌های دولتی، و شرکت‌های نیمه دولتی است که خدمات عمومی و شرکت‌های تابعه (فرعی و کمکی) خود را ارائه می‌دهند.

۳. مشارکت (همکاری): هر شکلی از مشارکت توسط این قانون ارائه می‌شود که شامل انتقال داوطلبانه منابع مالی یا عدم انتقال آن بین مدیریت دولتی و سازمان‌های جامعه مدنی برای اقدامات متقابل مورد علاقه یک رژیم همکاری‌های متقابل است. ۴. مدیر: کسی که قدرت اجرایی، مدیریت و یا کنترل را در یک سازمان جامعه مدنی به عهده دارد.

۵. مدیریت عمومی (دولتی): یک بنگاه دولتی، قرار گرفته در یک سازمان، شرکت استبدادی (خودرای)، بنیاد، شرکت دولتی یا نیمه دولتی دارای صلاحیت برای ثبت موارد همکاری با یک سازمان جامعه مدنی برای دستیابی به اهداف، در جهت منافع عمومی است.

۶. مدیر: یک بنگاه عمومی برای مدیریت کردن مشارکت‌ها است، که توسط یک اقدام عمومی منتشر شده در معنای رسمی ارتباطات با قدرت کنترل و نظارت تعیین می‌شود.

۷. مدت همکاری: معیاری است که از طریق آن مشارکت‌های اداره عمومی با سازمان‌های جامعه مدنی که رسمی هستند یا برجامی شود و با استفاده از مناقصه عمومی، برای دستیابی به اهداف در جهت منافع عمومی پیشنهاد شده توسط مدیریت عمومی، بدون تعصب به تعاریف مربوط به قرارداد مدیریت و مدت همکاری، به ترتیب، که با توجه به قانون شماره ۹,۶۳۷ پانزدهم ماه می ۱۹۹۸ و قانون شماره ۹,۷۹۰ سیزدهم مارس ۱۹۹۹ انتخاب می‌شوند.

۸. مدت زمان پرورش: معیاریست که همکاری‌ها (مشارکتها) را توسط اداره عمومی با سازمان‌های جامعه مدنی، که با استفاده از مناقصه عمومی، برای بسط اهداف در جهت منافع عمومی پیشنهاد شده توسط سازمان‌های جامعه مدنی، بدون تعصب به تعاریف، رسمی می‌کند با توجه به قانون شماره ۹,۶۳۷ پانزدهم ماه می ۱۹۹۸ و قانون شماره ۹,۷۹۰ سیزدهم مارس ۱۹۹۹.

۹. شورای سیاست عمومی: نهادی است که توسط مقامات دولتی به منظور فعالیت به عنوان یک نهاد مشورتی در زمینه عملیاتی (روش)، در تدوین، اجرا، نظارت و ارزیابی سیاست‌های عمومی ایجاد شده است.

۱۰. کمیته انتخابی: نهادی است که توسط مدیریت عمومی برای پردازش و قضاوت درباره مناقصه‌های عمومی، متشکل از عوامل عمومی، در نظر گرفته می‌شود که توسط اقدامی عمومی که در معنای رسمی ارتباطات منتشر می‌شود، با حداقل دو سوم اعضای دائمی مشغول به کار در چارچوب پرسنل مدیریت عمومی انجام مناقصه عمومی، تعیین می‌شود.

۱۱. نظارت و ارزیابی کمیته: نهاد جمعی است که توسط مدیریت عمومی برای نظارت و ارزیابی مشارکت با سازمان‌های جامعه مدنی با توجه به این قانون در نظر گرفته می‌شود که توسط یک اقدام عمومی منتشر شده در معنای رسمی ارتباطات با قدرت کنترل و نظارت با حداقل ۲/۳ اعضای دائمی مشغول به کار از کارکنان مدیریت عمومی تحت مناقصه عمومی، تعیین می‌شود.

۱۲. مناقصه عمومی: روش در نظر گرفته شده در انتخاب سازمان‌های جامعه مدنی برای

تضمین همکاری (مشارکت) با استفاده از شرایط همکاری و پرورش، که در آن رعایت اصول برابری سیاسی و حقوقی، قانونی بودن، بی طرفی، اخلاق، برابری، تبلیغات، صداقت اداری، ابزارهای جمعی برگزاری، قضاوت بی طرفانه و از این قبیل ارتباطات تضمین می شود.

۱۳. دارایی های باقیمانده: تجهیزات و موادی که به طور دائم به عنوان نتایج همکاری، لازم برای رسیدن به هدف، به دست می آیند ولی با آن ترکیب نمی شوند.

۱۴. پاسخگویی: روشی که در آن چگونگی همکاری در زمینه های قانونی، مشروعیت، اقتصاد، کارایی و اثربخشی، تجزیه و تحلیل و ارزیابی می شود که ممکن است تحقق اهداف مشارکت و دستیابی به اهداف و نتایج مورد نظر را مورد بررسی قرار دهد که شامل دو مرحله است:

الف) ارائه حساب های تحت مسئولیت سازمان های جامعه مدنی؛

ب) تجزیه و تحلیل و ارائه دقیق حساب های تحت مسئولیت مدیریت عمومی، بدون تعصب به بهره برداری از سازمانهای کنترل شده.

۱۵. دوره های اضافی (فرعی): ابزاری است که با هدف اصلاح مدت همکاری و یا مدت پرورش همانطور که نتیجه گرفته شد با نهی از تغییر هدف تایید شده در نظر گرفته می شود.

ماده ۳. الزامات این قانون اجرا نمی شوند زمانی که:

۱. انتقال منابع توسط کنگره ملی یا توسط مجلس فدرال سنا تایید شود زمانی که در آن مفاد عهدنامه ها، موافقت نامه ها و کنوانسیون های بین المللی با این قانون در تضاد باشد، اگر منابع مورد بحث به طور کامل از یک منبع خارجی تامین مالی ایجاد شوند.

۲. انتقال داوطلبانه که توسط قوانین مشخصی صورت می گیرد با مفاد ارائه شده در تضاد باشند.

۳. مدیریت قراردادهای توسط سازمان های اجتماعی تحت قانون شماره ۹۶۳۷، پانزدهم ماه می ۱۹۹۸ تایید شود (مهر و امضا شود).

ماده ۴. مفاد این قانون در روابط دولت های عمومی با نهادهای واجد شرایط مانند

سازمان‌های جامعه مدنی در جهت منافع عمومی تحت قانون شماره ۹,۷۹۰ سیزدهم مارس ۱۹۹۹ ایجاد شده برای همکاری، به طور مناسب قابل اجرا هستند.

فصل ۲

توافق شرایط همکاری و پرورش

بخش اول

هنجارهای عمومی

ماده ۵. رژیم حقوقی که این قانون را به عنوان پایه و اساس مدیریت دموکراسی عمومی، مشارکت اجتماعی، تقویت جامعه مدنی و شفافیت در استفاده از منابع عمومی، نیاز به اطاعت از اصول قانونی بودن، مشروعیت، بی طرفی، اخلاق، تبلیغات، اقتصاد، بهره‌وری و اثربخشی مشخص می‌کند، علاوه بر دیگر اصول قانون اساسی که اعمال می‌شود به موارد زیر نیز مربوط می‌شود:

۱. به رسمیت شناختن مشارکت اجتماعی به عنوان حقوق شهروندان؛
  ۲. همبستگی، همکاری و احترام به تفاوتها (گوناگونی) برای ایجاد ارزش‌های شهروندی و در موارد اجتماعی و تولیدی؛
  ۳. ارتقاء محلی، منطقه‌ای و توسعه ملی، فراگیر و پایدار؛
  ۴. حق دسترسی به اطلاعات، شفاف‌سازی و کنترل اجتماعی اقدامات عمومی؛
  ۵. یکپارچه‌سازی و مشخص کردن روش اصلی، مکانیزم‌ها، و موارد مشارکت اجتماعی؛
  ۶. بها دادن به تنوع فرهنگی و آموزش شهروندی فعال
  ۷. ارتقاء و دفاع از حقوق بشر؛
  ۸. حفظ و نگهداری از منابع آب و محیط زیست؛
  ۹. بها دادن به حقوق مردم بومی و جوامع سنتی؛
  ۱۰. حفظ و ارزش نهادن به میراث فرهنگی برزیل، در موارد مادی و غیر مادی.
- ماده ۶. دستورالعمل‌های اساسی رژیم حقوقی پرورش و همکاری عبارتند از:

۱. ارتقا، تقویت نهادی، آموزش و ایجاد انگیزه برای سازمان اجتماعی مدنی برای همکاری با مقامات دولتی؛
۲. الویت بندی نظارت بر نتایج
۳. ایجاد انگیزه برای استفاده از منابع به روز (جدید) فن آوری اطلاعات و ارتباطات؛
۴. تقویت اقدامات همکاری نهادی بین نهادهای فدرال در رابطه با سازمان های جامعه مدنی؛
۵. ایجاد مکانیسم هایی برای بهبود مدیریت اطلاعات، شفاف سازی و تبلیغات؛
۶. عمل یکپارچه سازی، تکمیل سازی (مکمل) و غیر متمرکز منابع و اقدامات، بین نهادهای فدرال، اجتناب از تداخل ابتکارات و قطعه قطعه شدن (هدر رفتن) منابع؛
۷. افزایش آگاهی، آموزش، عمیق سازی و بهبود کارایی مقامات دولتی، در اجرای فعالیت ها و پروژه منافع عمومی و ارتباطات اجتماعی با سازمان های جامعه مدنی؛
۸. تصویب شیوه های مدیریتی اداری لازم و کافی برای مهار دستاوردهای فردی و یا جمعی آمده، منافع یا مزایای غیر ضروری از مشارکت در فرایند تصمیم گیری و یا تصرف موقعیت های استراتژیک؛
۹. ارتقاء راه حل های به دست آمده از به کار گیری تجربه و تخصص، علم و فناوری و نوآوری، به منظور پاسخگویی به نیازها و خواسته های کیفی زندگی مردم در وضعیت نابرابری اجتماعی.

بخش ۲

ارتقاء ظرفیت کاری مدیران (ظرفیت سازی)، مشاوران و جامعه مدنی

- ماده ۷. فدراسیون در هماهنگی با مناطق، نواحی فدرالی، شاروالی ها و سازمان های جامعه مدنی، برنامه های آموزشی برای مدیران، نمایندگان سازمان های جامعه مدنی و مشاوران شوراهای سیاست عمومی، مشارکت در برنامه های ارجاعی که شرایطی را برای انجام وظیفه تشکیل نمی دهند ایجاد خواهد کرد.
- ماده ۸. در حالی که تصمیم گیری در مورد شکل گیری مشارکت در این قانون ارائه شده است، مدیر عمومی، به طور الزامی، ظرفیت عملیاتی نهادها یا همه بخشهای

دولت‌های عمومی را برای ایجاد فرآیندهای انتخابی در نظر خواهد گرفت و پیشنهادات همکاری با انعطاف‌پذیری لازم را ارزیابی خواهد کرد و بر اجرای به موقع و موثر روشهای کارآمد نظارت خواهد کرد و مسئولیت ارائه دادن روشها را در دوره تعیین شده در این قانون و در قانون مشخصی در نظر خواهد گرفت. بند منحربه فرد. مدیریت عمومی اقدامات لازم را در هر دو مورد، هم در آموزش افراد، در ارائه منابع مادی و هم در منابع تکنولوژی (فناوری) لازم، برای حفظ ظرفیت‌های فنی و عملیاتی مطرح شده در بند اصلی این ماده، اتخاذ خواهد کرد.

بخش ۳

شفاف‌سازی و کنترل

ماده ۹. در آغاز هر سال تقویمی، مدیریت عمومی باید در معنای رسمی انتشار، مقدار هزینه در قانون بودجه سالانه برای اجرای برنامه‌ها و اقدامات برنامه چند سالانه که ممکن است با استفاده از مشارکت‌های ایجاد شده در این قانون ارائه شود را منتشر کند.

ماده ۱۰. مدیریت عمومی باید لیستی از مشارکتها را که به نتیجه رسیدند به ترتیب حروف الفبا به نام سازمانهای جامعه مدنی برای یک دوره که کمتر از ۵ سال نیست از زمان ارائه نهایی حساب مشارکت در وبسایت رسمی خود در اینترنت، حفظ و نگهداری کند.

ماده ۱۱. سازمان جامعه مدنی باید همه مشارکتهای خود را با مقامات دولتی در وبسایت خود در اینترنت، در صورتی که آن را نگهداری می‌کند، و در مکان‌های قابل مشاهده در دفتر مرکزی خود و در موسساتی که در آن اقدامات خود را اعمال می‌کند، افشا کند.

بند خاص. اطلاعات مربوط به این ماده و ماده ۱ باید حداقل شامل موارد زیر باشد:
۱. تاریخ امضا و شناسایی موارد مشارکت و نهادهای پاسخگو (مسئول) مدیریت عمومی

۲. نام سازمان جامعه مدنی و شماره ثبت آن در نهادهای ملی حقوقی (CNPJ) دبیرخانه

درآمد فدرال برزیل (RFB).

۳. شرح اهداف این همکاری

۴. کل هزینه‌های مشارکت و وجوه آزاد.

۵. نحوه (حالت‌های) ارائه همکاری (وضعیت و نحوه همکاری) که باید تاریخ برنامه ریزی شده برای ارائه آن را اطلاع دهد، تاریخی که آن ارائه شده است، آخرین مهلت برای تجزیه و تحلیل و نتیجه قطعی آن.

ماده ۱۲. مدیریت عمومی باید مواردی را بر روی اینترنت برای ارائه شکایت در مورد اجرای بی رویه انتقال منابع، در دسترس قرار دهد.

بخش ۴

تقویت مشارکت اجتماعی و افشای عملیات

ماده ۱۳ [وتو]

ماده ۱۴. مقام دولتی، با توجه به مقررات، از طریق ابزارهای عمومی ارتباطات با پخش صداها، صداها و تصاویر، برنامه‌های تبلیغاتی و برنامه‌های توسعه یافته توسط سازمان‌های جامعه مدنی، در زمینه همکاری با مدیریت عمومی، با ارائه منابع تکنولوژیکی و زبان متناسب با هدف برای افراد ناتوان را اشاعه خواهد داد.

ماده ۱۵. در حوزه (محدوده) قدرت اجرایی فدرال، شورای ملی برای پرورش و همکاری ممکن است ایجاد شود و به طور مساوی توسط نمایندگان دولت و سازمان‌های جامعه مدنی تشکیل شود، با هدف اشاعه شیوه‌ها و طرح‌های خوب و حمایت از سیاست‌ها و اقدامات در جهت تقویت پرورش و روابط همکاری با توجه به این قانون.

۱. قراردادهای و عملکرد شورای ملی برای پرورش و همکاری به صورت قانونی و منظم رفتار خواهد کرد (مطابق قانون خواهد بود).

۲. نهادهای فدرال دیگر نیز می‌توانند موارد مشارکتی را با توجه به این مقاله ایجاد کنند.

بخش ۵

شرایط استفاده از همکاری و پرورش

ماده ۱۶. مدت همکاری باید توسط مدیریت عمومی در موارد انتقال داوطلبانه منابع برای دستیابی به برنامه‌های کاری پیشنهاد شده توسط مدیریت عمومی، در همکاری متقابل با سازمان‌های جامعه مدنی اتخاذ شود که با استفاده از مناقصه عمومی و نهادهایی که طبق این قانون ارائه شده اند، انتخاب می‌شوند. بند خاص. سیاست‌های عمومی شوراها ممکن است برای نتیجه‌گیری از مدت همکاری با سازمان‌های جامعه مدنی طرح‌های مدیریت عمومی را بپذیرند.

ماده ۱۷. مدت پرورش باید توسط مدیریت عمومی تصویب شود در صورت انتقال داوطلبانه منابع برای دستیابی به برنامه‌های کاری پیشنهاد شده توسط سازمان‌های جامعه مدنی، در یک رژیم همکاری متقابل با مدیریت عمومی، انتخاب شده از طریق مناقصه عمومی و نهادهایی که طبق این قانون ارائه شده اند.

بخش ۶

بازنمایاندن (نمایش عملی) منافع اجتماعی

ماده ۱۸. روش بازنمایاندن منافع اجتماعی به‌عنوان ابزاری است که از طریق آن سازمان‌های جامعه مدنی، جنبش‌های اجتماعی و شهروندان، ممکن است پیشنهادهایی را برای قضاوت در مورد امکان انجام یک مناقصه عمومی با هدف تشکیل مشارکت به مقامات دولتی ارائه دهند.

ماده ۱۹. پیشنهادهایی که به مدیریت عمومی ارسال می‌شوند باید الزامات زیر را دارا باشند:

۱. شناسایی مشترک طرح

۲. نشانه‌ای از منفعت عمومی نقش دارنده (درگیر)

۳. تشخیص وضعیت برای اصلاح، بهبود و یا توسعه دادن و در صورت امکان، مشخص کردن امکانات، هزینه‌ها، منافع و محدودیت زمانی برای اجرای عملیات در نظر گرفته شده.

ماده ۲۰. در صورت نیاز به ماده ۱۹ مدیریت عمومی باید پیشنهادی کلی را در سایت

الکترونیکی خود ارائه دهد و یک بار تسهیلات و فرصتها را برای ارائه بازتاب طرح منافع اجتماعی بررسی کند، یک جلسه عمومی در مورد این مسائل خواهد بود. بند خاص. محدودیت زمان و قوانین طرح ها که در این بخش ارائه می شود از مقررات فدرال موجود تبعیت می کنند که پس از انتشار این قانون تصویب شده است.

ماده ۲۱. تکمیل طرح بازتاب منافع اجتماعی لزوماً مستلزم اجرای مناقصه عمومی نیست که با توجه به منافع دولت انجام می شود.

۱. تکمیل روند بازتاب منافع اجتماعی با فراخوانی مناقصه عمومی به منظور ایجاد همکاری (مشارکت) متوقف نمی شود (باطل نمی شود).

۲. گزاره یا مشارکت در روند بازتاب منافع اجتماعی مانع سازمان جامعه مدنی از شرکت در هر مناقصه عمومی پس از آن نمی شود.

بخش ۷

برنامه کار

برنامه کار باید شامل عدم تعصب برای مشارکت به صورت زیر اتخاذ گردد:

۱. تشخیص وضعیت (شرایط) که هدف فعالیت های همکاری (مشارکت) است، نیاز به نشان دادن ارتباط بین این وضعیت و این فعالیت ها یا اهداف به دست آمده (نائل شده) دارد.

۲. شرح مفصلی از اهداف کمی و قابل اندازه گیری به دست آمده و فعالیت های انجام شده باید به وضوح، با دقت و با جزئیات بیان شوند؛ که چه چیزی برای ایجاد کردن یا به دست آوردن در نظر گرفته شده است و همچنین چه چیزهایی مورد استفاده برای رسیدن به آن هستند.

۳. آخرین مهلت برای اجرای فعالیت ها و دستیابی به اهداف؛

۴. تعریف شاخص ها، کمی و کیفی، برای بررسی (اندازه گیری) دستیابی به اهداف استفاده شوند؛

۵. عناصری (مواردی) که سازگاری هزینه با قیمت بازار و یا با دیگر مشارکت ها با همان ماهیت را نشان دهند، از جمله عناصر نشان دهنده بررسی (اندازه گیری) این

- هزینه‌ها، مثل بیانیه‌ها، لیست قیمت انجمن‌های حرفه‌ای، نشریات تخصصی و یا هر منبع دیگری از اطلاعات موجود برای عموم.
۶. برنامه ریزی برای استفاده از منابع برای مصرف شدن توسط مدیریت عمومی انجام شود.
۷. برآورد منابع مالی (برآورد هزینه) برای پرداخت به کار و عوارض تأمین اجتماعی مردم، به طور مستقیم در دستیابی به هدف در طول دوره ارائه شده از عملیات، باید انجام شود.
۸. منابع مالی از طریق یک برنامه پرداخت سازگار با هزینه از مراحل مرتبط با اهداف جدول زمانی فیزیکی، منتقل شوند.
۹. نوع و تعداد اقساط حساب، سازگار با دوره اجرای مراحل مرتبط با اهداف و با دوره عملیات همکاری (مشارکت)، نپذیرفتن تکرارهای بالاتر از ۱ (یک) سال یا مواردی که به نوعی در تأیید فیزیکی منطبق با هدف، ایجاد مانع کند.
۱۰. مشخص کردن آخرین مهلت برای تجزیه و تحلیل پاسخگویی توسط اداره عمومی مسئول مشارکت.
- بند خاص. هر نهاد فدرال باید مطابق با شرایط آن ایجاد شود، حداکثر مقداری که می‌تواند به صورت پرداخت جداگانه برای اجرای این همکاری منتقل شود باید توسط یک مدیر دولتی در طرح (پروژه) کار توجیه شود.

بخش ۸

مناقضه عمومی

ماده ۲۳. مدیریت عمومی باید اهداف را ساده و روشن بیان کند و در صورت امکان، روشهای استاندارد را ارائه دهد تا راهنمای اشخاص علاقه‌مند باشد و دسترسی مستقیم به نهادهای مدیریت عمومی را آسان کند، صرف نظر از فرم مشارکتی که در این قانون مشخص شده است.

بند خاص. در صورت امکان، مدیریت عمومی باید معیارها و شاخص استاندارد را

برای راهنمایی افراد ایجاد کند به ویژه برای عوامل زیر:

۱. موارد (عناصر، اجزا)

۲. اهداف

۳. روشها

۴. هزینه ها

۵. برنامه کاری

۶. شاخص های کمی و کیفی برای ارزیابی نتایج

ماده ۲۴. برای ایجاد همکاری مورد انتظار در این قانون، پیش بینی شده است که دولت عمومی باید برای مناقصه عمومی با انتخاب سازمانهای جامعه مدنی برای اجرای موثرتر هدف پاسخگو باشد.

• آگهی (اطلاعیه) مناقصه عمومی باید حداقل موارد زیر را مشخص کند:

۱. بودجه برنامه نویسی که نتیجه همکاری را تصویب و توجیه می کند.

۲. نوع مشارکتی که تشکیل می شود.

۳. هدف از این همکاری

۴. تاریخ، مهلت، شرایط، محل و نحوه ارائه پیشنهادات؛

۵. تاریخ و معیارهای هدف انتخابی و آزمایش طرح های پیشنهادی از جمله آنچه که مربوط به روش سوددهی است و وزن اختصاص داده شده به هر یک از معیارهای قابل اجرا

۶. هزینه های متحمل شده به منظور اجرای هدف؛

۷. تجهیزاتی را که سازمان جامعه مدنی دارد؛

الف) حداقل (۳) سال ایجاد (موجودیت) به صورت فعال، ثابت با استفاده از اسناد و مدارک صادر شده توسط فدرال دبیرخانه برزیل، براساس ثبت ملی نهاد حقوقی (CNPJ)؛

ب) تجربه قبلی در اجرای موثر، اهداف مشارکت و یا با ماهیت مشابه

ج) قابلیت های فنی و عملیاتی برای توسعه فعالیت ها و انطباق با اهداف تعیین

شده.

• پذیرش، پیش بینی، در برداشتن یا تحمل، در هنگام تماس (برخورد با افراد)، وضعیت و ضوابط و شرایط سازشی، محدودیت یا از بین بردن شخصیت رقابتی و ایجاد برتری یا تمایز بر حسب ملیت، مقر یا اقامتگاه رقبا یا هر شرایط دیگری ربط یا بی ربط با هدف خاص از همکاری ممنوع است.

ماده ۲۵. کار کردن در یک شبکه برای اجرای طرح هایی که برای اتصال پروژه های کوچک، با ۲ یا بیشتر سازمان های جامعه مدنی، برای حفظ مسئولیت کامل سازمان که مدتی به پرورش و یا همکاری می پردازند مجاز است، به شرطی که:

۱. این امکان در آگهی مناقصه عمومی و قالب اقدام مجاز است همان طور که در برنامه کاری ارائه شده است؛

۲. سازمان مدنی مسئول مدت پرورش و / یا همکاری دارای شرایط زیر است:

(الف) بیش از ۵ سال از ثبت نام آن در CNPJ گذشته باشد

(ب) بیش از ۳ سال تجربه کار در یک شبکه، به طور ثابت، همانطور که در آگهی (اعلامیه) ارائه شده است، داشته باشد.

(ج) قابلیت فنی و عملیاتی به منظور نظارت و راهنمایی به طور مستقیم بر فعالیت های این سازمان که در شبکه، فعالیت می کند.

۳. حداقل اقدامات در اعلامیه رسمی در رابطه با اجرای طرح کار اعلام می شود که متناسب با سازمان مدنی اجرایی مدت پرورش و همکاری است که مشاهده شده است.

۴. سازمان جامعه مدنی که اجرایی است و به صورت همکاری یا مشارکتی نیست نشان می دهد که آن دارای نظام حقوقی و مالیاتی مطابق با مقررات است.

۵. مدیریت عمومی که در عمل متشکل از مدت پرورش یا همکاری است، رابطه سازمانهای جامعه مدنی که در حال فعالیت هستند می باشد و دارای مدت همکاری و پرورش نیستند (از مدت پرورش یا همکاری تشکیل نشده است).

بند خاص. رابطه سازمان های جامعه مدنی که در حال فعالیت هستند و از مدت پرورش یا همکاری تشکیل نشده اند؛ یعنی بر اساس بخش ۵ از بند اصلی رفتار می کنند

ممکن نیست بدون موافقت قبلی مدیریت عمومی تغییر کنند و تغییرات احتمالی نمی‌توانند الزامات این مقاله را نادیده بگیرند.

ماده ۲۶. اطلاعیه‌ها باید به طور گسترده در صفحه‌ای از وبسایت رسمی سازمان یا نهاد در اینترنت در دسترس باشند.

بند خاص. اشخاص حقوقی با قانون‌های عمومی داخلی اداره می‌شوند و کسانی که توسط دولت اداره می‌شوند ممکن است یک پورتال واحد در اینترنت ایجاد کنند تا همه اطلاعات مشارکت در پایان، توسط آن‌ها جمع‌آوری شود همانطور که در اطلاعیه منتشر شده است.

ماده ۲۷. میزان تناسب پیشنهادی برای اهداف خاص برنامه یا فعالیتی که نوع همکاری در آن وارد شده است و مقدار مرجع مناقصه عمومی معیار مورد نیاز قضاوت هستند.

۱. پیشنهادات توسط یک کمیته انتخابی از قبل تعیین شده، مطابق با این قانون مورد قضاوت قرار می‌گیرند.

۲. فرد از شرکت در کمیته انتخابی که در ۵ سال گذشته رابطه حقوقی اش را با حداقل یک واحد که با آن اختلاف نظر داشته را حفظ کرده، منع می‌شود.

۳. اگر مشکل دوم رخ دهد باید معاون جایگزینی وجود داشته باشد که مدرکی معادل با مقام جایگزین شده داشته باشد.

۴. مدیریت عمومی باید نتایج قضاوت را در صفحه‌ای از سایت رسمی اداره عمومی در اینترنت یا معادل آن سایت الکترونیکی رسمی، تایید کند و انتشار دهد.

ماده ۲۸. تنها بعد از اینکه مرحله رقابتی پایان می‌یابد و طرح‌های پیشنهادی منظم می‌شوند مدیریت عمومی باید اسنادی که منطبق با انتخاب سازمان مدنی هستند را تایید کند به همراه الزامات مورد نیازی که در بخش هفتم ۱ ماده ۲۴ تنظیم شده است.

۱. در فرایند انتخاب سازمان جامعه مدنی که موارد بخش هفتم ۱ ماده ۲۴ را ارضاء نمی‌کند (برآورده نمی‌کند) سازمانی که بالاترین امتیاز را کسب می‌کند برای پذیرش

همکاری با شرایط مشابه ارائه شده توسط رقیب رد صلاحیت شده دعوت خواهد شد.

۲. اگر سازمان جامعه مدنی دعوت شده، مطابق با ماده تشکیل مشارکت باشد مدارکی که تحقق الزامات کنار گذاشته شده در بند هفتم ۱ ماده ۲۴ اثبات می‌کنند تایید می‌کند.

۳. روش ۱ و ۲ با موفقیت صورت می‌گیرند تا زمانی که انتخاب برای اطلاع رسانی کامل فراهم شود.

ماده ۲۹. بجز در بعضی موارد صریح در این قانون، نتیجه گیری از مشارکت، مقدم بر مناقصه عمومی است.

ماده ۳۰. در موارد زیر مدیریت عمومی معاف از برگزاری مناقصه خواهد بود:

۱. در صورت ضرورت با توجه به از کار افتادگی و یا نزدیک به از کار افتادگی از فعالیت‌های منافع عمومی خارج از چارچوب مشارکتی که در حال حاضر انجام می‌شود، مدت زمان همکاری جدید به تاریخ پایان مدت اصلی محدود می‌شود اگر منظور از انطباق با شرایط مناقصه عمومی، حفظ و پذیرفتن شرایط یکسان ارائه شده توسط سازمان جامعه مدنی موفق در این رویداد باشد.

۲. در موارد جنگ و یا اختلال جدی در نظم عمومی، همکاری با سازمان‌های جامعه مدنی که توسعه فعالیت‌های طبیعی در زمینه‌های اجتماعی، سلامت یا آموزش و پرورش، که به ارائه خدمات مستقیم به عموم و صدور گواهینامه به عنوان یک نهاد خیریه کمک‌های اجتماعی، مطابق با قانون شماره ۱۲۱۰۱، بیست و یک نوامبر ۲۰۰۹ می‌پردازند، ادامه می‌یابد؛

۳. برای حفاظت افراد در معرض خطر و یا در یک وضعیت که ممکن است ایمنی آن‌ها به خطر بیفتد.

۴. [وتوا]

ماده ۳۱. مناقصه عمومی در صورت رقابت بین جامعه‌های مدنی غیر قابل اجرا خواهد بود به دلیل ماهیت خاص هدف کار و یا هنگامی که اهداف تنها بتوانند

توسط یک نهاد خاص نائل شوند.

ماده ۳۲. در فرضیه مفاد ۳۰ و ۳۱ این قانون، فقدان فرآیندهای انتخابی به طور جزئی توسط مدیر توجیه می شوند.

۱. بر اساس مجازاتی که به طور رسمی از عملیات همکاری که در حال حاضر در این قانون باطل اعلام شده است، بیانیه توجیهی که هم اکنون در بخش اصلی این مقاله دیده می شود باید حداقل ۵ روز قبل از آنکه آن رسمی شود در یک صفحه از سایت رسمی اداره عمومی در اینترنت و در نهایت تحت شرایط مدیریت عمومی و همچنین در معنای رسمی مدیریت عمومی به منظور تضمین شفافیت کافی و موثر منتشر شود.

۲. مخالفت، با توجیه قابل قبول است، اگر قبل از شکل گیری این همکاری، محتویات، توسط مدیر مسئول دولتی تجزیه و تحلیل شوند.

۳. اگر مخالفت (اختلاف) اساسی باشد فعالیتی که توسط مناقصه عمومی اعلام می شود یا غیر قابل اجرا در نظر گرفته می شود لغو خواهد شد و روش مناقصه عمومی در تطابق با این مورد بلافاصله آغاز خواهد شد.

بخش ۹

الزامات مورد نیاز برای نتیجه گیری از شرایط همکاری و مدت پرورش

ماده ۳۳. برای اینکه قادر به انجام مشارکت تحت این قانون باشیم سازمان های جامعه مدنی باید توسط قوانینی که دارای هنجار هستند اداره شوند، که به صراحت شامل موارد زیر است:

۱. اهداف بر ارتقاء فعالیت و اهداف ارتباط عمومی و اجتماعی متمرکز شوند؛
۲. در قانون اساسی یک کمیته ممیزی و یا نهادی معادل، باید وقف تخصیص گزارش عملکرد مالی و حسابداری و عملیات اموال، شود.

۳. پیش بینی اینکه، در صورت انحلال نهاد، ارزش خالص آن به یک نهاد قانونی دیگر با ماهیت طبیعی که مطابق با الزامات این قانون و هدف اجتماعی است، منتقل شود ترجیحا مانند یکی از نهادهای منحل شده دارای اختیار است.

۴. هنجارها برای ارائه حسابهای اجتماعی توسط نهادی مشاهده می‌شوند که حداقل دارای موارد زیر باشد:

الف) منطبق با اصول اساسی حسابداری و استانداردهای حسابداری برزیل؛
ب) در پایان سال مالی به وسیله هرابزار موثر، گزارشی از فعالیت‌ها و صورتهای مالی واحد تجاری، از جمله گواهی حساب بانکی بدهکار به تامین اجتماعی و صندوق ضمانت از مدت زمان خدمت دهی (FGTS)، را برای بررسی (معاینه) توسط هر شهروند ارائه دهد.

بند خاص. خدمات اجتماعی خودمختار که دریافت کنندگان کمک‌های کارفرمایان در حقوق و دستمزد هستند از مقررات بند سوم از بند اصلی، معاف خواهند بود.
ماده ۳۴. به منظور تشکیل مشارکت شرح داده شده در این قانون، سازمان‌های جامعه مدنی نیاز به ارائه موارد زیر دارند:

۱. اثبات مالکیت و یا اختیار مشروع اموال، که در این مورد نیاز به تحقیق برای تحقق هدف مورد توافق خواهد بود.

۲. موارد مالی، طرح بازنشستگی، مالیات، سهم، و گواهی بدهی منظم و با قاعده، مطابق با قانون قابل اجرا در هر نهاد فدرال؛

۳. صدور گواهینامه موجودیت حقوقی، صادر شده توسط دفتر رجیستری مدنی [کارتوریو عضویت مدنی] و یا نسخه اساسنامه ثبت شده و تغییرات نهایی

۴. اسناد و مدارکی که مواد و شرایط اولیه نهاد را نشان دهند، زمانی که مواد و شرایط، برای تحقق هدف مورد توافق لازم باشند.

۵. کپی از فعالیت و اعمال انتخابات برای ارائه به هیئت مدیران

۶. لیست حاوی اسامی مدیران نهاد به همراه آدرس آنها، شماره و دفتر (محل) صدور کارت شناسایی و شماره ثبت در دفتر ثبت مشخصات فردی (CPF) از دبیرخانه سابق فدرال برزیل (RFB)؛

۷. کپی از اسناد و مدارک که ثابت می‌کند که سازمان‌های جامعه مدنی از آدرس ثبت شده در نهادهای ملی ثبتی حقوقی (CNPJ) از دبیرخانه سابق فدرال برزیل

(RFB) پیروی می‌کنند.

۸. مقررات خرید و قرارداد، برای خود یا شخص ثالث، توسط مسئول مدیریت عمومی تایید شود که براساس حداقل موارد، رعایت اصول قانونی، اخلاق، حسن نیت، پاکدامنی، بی طرفی، اقتصاد، بهره‌وری، برابری سیاسی و حقوقی، تبلیغات، معقول بودن و بررسی دائم و جستجوی کیفیت و دوام ایجاد شده است.

بند خاص [وتو].

۰۱. [وتو].

۰۲. [وتو].

۰۳. [وتو].

ماده ۳۵. تشکیل و رسمیت یافتن مدت همکاری و مدت پرورش به موارد مقررات تصویب شده زیر توسط اداره عمومی بستگی دارد:

۱. تکمیل مناقصه عمومی، به استثنای آنچه که در مفاد پیش بینی شده در این قانون آمده است.

۲. اظهار صریح وجود بودجه قبلی اختصاص داده شده برای ایجاد همکاری؛

۳. نشان دادن اینکه اهداف و مقاصد سازمانی و قابلیت‌های فنی و عملیاتی سازمان جامعه مدنی ارزیابی می‌شوند و سازگار با موارد ارائه شده هستند.

۴. تصویب برنامه کاری، که طبق این قانون ارائه شده است.

۵. صدور عقاید ارگان‌های فنی مدیریت عمومی، که باید قوانین به صراحت به صورت زیر ارائه شوند:

الف) محاسن این طرح، با توجه به فرم مشارکت تصویب شود.

ب) هویت (اصلیت) و روابط متقابل منافع احزاب در دستیابی به هدف، همکاری متقابل، مشارکت طبق این قانون پیش‌بینی شود.

ج) دستیابی به اهداف آن، شامل برآورد هزینه‌ها، که نیاز به سازگاری با قیمت‌های غالب در بازار دارد.

د) تایید جدول زمانی پرداخت در برنامه کاری پیش‌بینی شود و اینکه آیا آن کافی

است و نظارت موثر بر آن صورت گیرد.

ت) شرح امکانات موجودی که برای نظارت بر اجرای این همکاری استفاده می‌شوند، به طوری که روشهایی که باید برای ارزیابی فیزیکی و اقتصادی اتخاذ شوند، اهداف و موارد خود را به دست آورند.

ث) شرح حداقل الزامات اطمینان و اعتماد و شواهدی که توسط مدیریت عمومی در فرآیند پاسخگویی پذیرفته خواهد شد.

ر) تعیین مدیر (کارفرما، رئیس) مشارکت (همکاری)؛

ز) تعیین کمیته نظارت و ارزیابی مشارکت؛

ه) تصویب مقررات خرید و قرارداد توسط سازمان جامعه مدنی ارائه شود و منجر به سازگاری بین این گزینه انتخاب و ماهیت و ارزش اهداف مشارکت؛ ماهیت و ارزش خدمات و به احتمال زیاد خرید قرارداد شود، همانطور که در برنامه کاری تایید شده است.

ی) صدور مشاوره حقوقی به واسطه مشورت و یا نهاد مشورتی قانونی مدیریت عمومی با توجه به امکان تشکیل همکاری، با رعایت هنجارهای این قانون و قانون خاص.

۱. هیچ پرداخت گرامتی مالی که به عنوان یک پیش نیاز مورد نیاز باشد برای شکل گیری همکاری وجود ندارد در صورتی که جبران نیازمندی‌ها در کالاها و خدمات از لحاظ اقتصادی قابل اندازه گیری باشد.

۲. در صورتی که عقاید فنی یا حقوقی به ترتیب مورد عمل قرار گیرند، در زیربخش پنجم و ششم از بند اصلی این مقاله، نتیجه گرفته می‌شود با همکاری که ممکن است ایجاد شود، مدیریت عمومی باید مطابق با شرط عمل کند یا با استفاده از یک عمل رسمی، دلایل عدم انجام این کار را توجیه کند.

۳. در صورتی که مدیر، همکاری با یک موسسه عمومی یا نهاد دیگری که مشغول به کار است را متوقف کند، مدیر عمومی باید یک مدیر جدید تعیین کند؛ برپرض؛ در حالی که همه تعهدات مدیر و مسئولیتهای مربوطه را بررسی می‌کند.

۴. آن باید به صراحت سند همکاری خود یا ضمیمه آن را نشان دهد که سازمان جامعه

- مدنی مطابق با الزامات مندرج در بند هفتم ۱ ماده بیست و چهارم این قانون است.
۵. در صورتی که سازمان مدنی تجهیزات دائم و یا مواد منابع نتیجه شده از این همکاری را بدست آورد، کالاها باید با شرط عدم قابلیت بیع، ثبت شوند و باید برای انتقال اموال به اداره عمومی، در صورت فسخ (انحلال) آن به رسمیت شناخته شوند.
۶. افرادی که در ۵ سال گذشته، رابطه حقوقی شان را حداقل یک سال با سازمان های جامعه مدنی حفظ کرده اند، از مشارکت به عنوان مدیر همکاری و یا به عنوان یک عضو نظارت و کمیته ارزیابی منع خواهند شد.
۷. اگر مورد ۶ اجرا شود، مدیر جایگزین می شود و یا یک عضو تعیین می شود، که دارای مدارک فنی معادل کسانی که جایگزین آن ها شده اند، باشد.
- ماده ۳۶. اجباریست که مقصد نهایی کالاهای باقی مانده برای همکاری تصریح شوند. بند خاص. کالاهای باقیمانده با انتقال منابع ممکن در اختیار مدیر عمومی به دست آورده می شوند و زمانی پس از دستیابی به اهداف اهدا می شوند، آن ها برای اطمینان از تداوم هدف توافقی، رعایت مقررات مربوطه و قوانین جاری، ضروری نیستند.
- ماده ۳۷. سازمان جامعه مدنی باید حداقل یک مدیر که مسئولیت انفرادی و مشترک، برای اجرای فعالیت ها و قوانین مطابق با اهداف مورد توافق همکاری، تعیین کند، این طرح باید در موارد مشارکت نشان داده شود.
- ماده ۳۸. مدت پرورش و همکاری باید تنها پس از انتشار خلاصه مشخص در معنای رسمی تبلیغات عمومی مدیریت عمومی، اثرات قانونی اش را ارائه دهد.

بخش ۶

ممنوعیتهای

- ماده ۳۹. یک سازمان جامعه مدنی باید از تشکیل هر نوع همکاری پیش بینی شده در این قوانین منع شود اگر آن ها:
۱. به موقع تشکیل نشوند یا اگر در خارج ایجاد می شوند مجاز به عمل کردن در داخل قلمرو ملی نباشند.
  ۲. مجبور به ارائه حساب مشارکتی که قبلاً تشکیل شده است نباشند.

۳. یک مدیر به عنوان یک عامل قدرت سیاسی یا دادستان عمومی، مدیر موسسه یا نهاد دولتی عمومی از هر حوزه دولتی، یا همسران و یارانانشان علاوه بر وابستگان اجدادی یا قراردادی یا وابستگی درجه دوم داشته باشد.

۴. حسابهایی که توسط اداره عمومی در طی ۵ سال گذشته رد شدند ضمن اینکه بی نظمی مالی آنها اصلاح نشده است آنها در نهایت مورد اتهام یا مورد بررسی مجدد قرار می‌گیرند و یا تصمیم بر رد آنها گرفته می‌شود.

۵. با یکی از این تحریم‌ها مجازات شوند در دوره‌ای که مجازات آنها طول می‌کشد: الف) از شرکت در مناقصه به حالت تعلیق درآیند و از انعقاد قرارداد با اداره ممنوع شوند.

ب) اعلام نامناسب پیشنهاد (درخواست) و یا قرارداد با مدیریت عمومی؛

ج) بیان بخش دوم ماده ۷۳ این قانون؛

د) بیان بخش سوم ماده ۷۳ این قانون؛

۶. داشتن حساب‌های همکاری در نظر گرفته شده نامنظم و یا رد شده توسط دادگاه یا شورای محاسبات بخشی از فدراسیون، در یک تصمیم غیر قابل فسخ، در طی ۸ سال گذشته.

۷. مدیران باید موارد زیر را داشته باشند:

الف) داشتن حساب‌های همکاری که توسط دادگاه یا شورای محاسبات هر بخشی از فدراسیون، در یک تصمیم غیر قابل فسخ، در طی ۸ سال گذشته به طور نامنظم در نظر گرفته می‌شوند.

ب) مسئولیت قربانیان شکست خورده و رد صلاحیت شده از اجرای فعالیت (نقش) در کمیته و یا برگزاری یک موقعیت قابل اعتماد، در حالی که رد صلاحیت تحت تاثیر آن است را در نظر گیرند.

ج) مسئولیت فعالیتهای نادرست (اعمال نادرست) را در نظر گیرد، در حالی که در محدوده زمانی در بخش‌های فرعی II، I و II از ماده ۱۲ قانون شماره ۸،۴۲۹، دوم ژوئن ۱۹۹۲ پا برجا شده است (ایجاد شده است).

۱. در مفاد این ماده، به همان اندازه ممنوعیت برای انتقال منابع جدید پیرامون مشارکت

فعال وجود دارد، به جز در مواردی که خدمات ضروری نمی‌توانند تحت مجازات از دست دادن خزانه و یا جمعیت، به تعویق بیفتند، به شرطی که این دارای مجوز باشد و توسط مدیران ارشد موسسه یا نهاد دولت‌های عمومی، تحت مجازات مسئولیت مشترک توجیه شود.

۲. در هریک از موارد ارائه شده در بند اصلی، یک مانع برای ارائه همکاری همچنان ادامه دارد در حالی که جبران از دست دادن خزانه، که سازمان جامعه مدنی و یا مدیر آن مسئول هستند وجود ندارد.

۳. ممنوعیتی که در بخش سوم در بند اصلی این مقاله ارائه شد، و مربوط به داشتن عنوان مدیرعامل از قدرت سیاسی است، قابل اجرا به خدمات اجتماعی مستقل در دریافت کمک‌های وضع شده در لیست حقوق کارکنان نیست.

ماده ۴۰. ایجاد همکاری ارائه شده تحت این قانون برای اهداف آن‌ها، که به طور مستقیم یا غیرمستقیم صورت می‌گیرد مستلزم یا شامل موارد زیر است:

۱. هیئت نمایندگان به صورت تابعی از مقررات، نظارت، اعمال قدرت سیاسی و یا فعالیت‌های دیگر خاص دولت؛

۲. خدمات و یا فعالیت‌هایی که دستگاه اداری از دولت دریافت می‌کنند.

بند خاص. همچنین مشارکت (همکاری) ممنوع است اگر:

الف) خدمات مشاوره‌ای، با استفاده از یا بدون استفاده از یک محصول معین صورت گیرد.

ب) پشتیبانی اداری، با استفاده از یا بدون استفاده از کارکنان، برای تهیه مواد مصرفی و یا محصولات دیگر صورت گیرد.

ماده ۴۱. ایجاد انواع دیگر مشارکت‌ها و یا ترکیبی از آن‌ها همانطور که در این قانون آمده است ممنوع است.

بند خاص. بند اصلی بدون تعصب به قرارداد مدیریت و با توجه به شراکت تنظیم شده، به ترتیب، با استفاده از قانون شماره ۹،۶۳۷ پانزدهم ماه می ۱۹۹۸ و توسط قانون شماره ۹،۷۹۰ بیست و سه مارس ۱۹۹۹ ارائه شده است.

فصل ۳

رسمی سازی (انطباق با آئین) و پیاده سازی

بخش ۱

تمایلات مقدماتی

ماده ۴۲. مشارکت از طریق نتیجه گیری از مدت همکاری و مدت پرورش رسمی خواهد شد، به طور مناسب، اگر دارای شرایط ضروری زیر باشد:

۱. شرح اهداف موافقت

۲. تعهدات طرفین

۳. ارزش کل انتقال و جدول زمانی پرداخت؛

۴. طبقه بندی هزینه مالی، جزئیات تعداد، تاریخ اطلاع از تعهد و صدور آگهی (اعلامیه) آن که علاوه بر این، اعتبارات و تعهداتی که برای هر بخش از مخارج پوشش می دهند را در زیر سال مالی که منتقل می شوند، نشان دهد.

۵. بازپرداخت، قابل اجرا بودن، و نوع به دست آوردن آن در محصولات و / یا خدمات لازم برای اجرای هدف؛

۶. مدت زمان و موارد تمدید

۷. پاسخگویی با تعریف روش و ضرب الاجل ها

۸. فرم نظارت و ارزیابی، که بر انسان و منابع تکنولوژیکی که برای فعالیت به کار گرفته می شوند دلالت می کنند یا در صورت امکان، دلالت می کنند بردخالت پشتیبانی فنی مطابق با مفاد ۱ ماده ۵۸ این قانون.

۹. تعهد به بازپرداخت منابع، طبق مواردی که در این قانون ارائه شده است؛

۱۰. تعریف، قابل اجرا بودن مالکیت اموال و حقوق باقی مانده در تاریخ تکمیل یا فسخ همکاری و دلیل به دست آوردن آن، تولید یا بررسی منابع منتقل شده توسط مدیریت عمومی؛

۱۱. برآورد هزینه مالی و موارد تخصیص منابع استفاده شده

۱۲. امتیاز ویژه (حق و اختیار) موسسه یا نهاد در منابع انتقال مالی فرض شده یا

- مسئولیت انتقال برای اجرای هدف، در صورت از کار افتادگی (خرابی) و یا وقوع رویدادهای مربوطه، برای جلوگیری از عدم تداوم (انقطاع) آن؛
۱۳. در صورتی که پرداخت باقیمانده‌ها لغوشوند، مقدار (میزان) شروط (موارد) می‌تواند به ارائه توانمندسازی کارآمدی تقلیل یابد.
۱۴. تعهد به سازمان مدنی برای حفظ و انتقال (حرکت) منابع به یک حساب بانکی خاص برای همکاری در یک موسسه مالی توسط مدیریت عمومی نشان داده می‌شود؛
۱۵. دسترسی رایگان به موسسه‌ها و یا نهادهای عمومی انتقال منابع، کنترل داخلی و دادگاه حساب‌رسان مربوط به فرآیندها، اسناد، اطلاعات مربوط به ابزار انتقال و همچنین موقعیت‌های پیاده‌سازی هدف (اجرای هدف) که توسط این قانون تنظیم شده است.
۱۶. قابلیت شرکت کنندگان به فسخ موارد، در هر زمان، با توجه به شرایط مربوطه، تحریم و مشخص کردن حدود مسئولیت‌ها، علاوه بر شرط حداقل مدت اطلاع برای اعلان این هدف (قصد) که ممکن نیست در کمتر از ۶۰ روز انجام شود.
۱۷. شاخص (نشانه) دادگاه برای حل شک و تردید ناشی از اجرای این همکاری، ایجاد تلاش‌های قبل از راه حل‌های اداری با مشارکت دادستان کل اتحادیه به صورت اجباری، در حالی که شرکت کنندگان از حوزه فدرال، ادارات مستقیم یا غیرمستقیم، طبق ماده موقت ۱۱ شماره ۳۵-۱۸۰. ۲ بیست و چهارم اوت ۲۰۰۱ هستند
۱۸. تعهد سازمان مدنی برای وارد کردن یک بند در قرارداد ایجاد شده با پایان اجرای هدف همکاری، همراه با تامین کننده کالا یا خدمات، که دسترسی رایگان کارمندان و یا کارکنان موسسه یا نهادهای عمومی که انتقال منابع عمومی را برعهده دارند، امکان پذیر می‌شود، همانند موسسات کنترل، برای سند سازی و ثبت حساب شرکت قرارداد، تحت شرایط این قانون، زمانی که قرارداد از استانداردهای یکنواخت برای تمامی و یا هر یک از پیمانکاران تبعیت می‌کند، صرفه جویی می‌شود؛
۱۹. مسئولیت خاص سازمان‌های جامعه مدنی برای مدیریت و اداره منابع مالی دریافت شده با توجه به هزینه‌های جاری، سرمایه‌گذاری و کارمندان.

۲۰. مسئولیت خاص سازمان‌های جامعه مدنی برای پرداخت مالیات کار، امنیت اجتماعی، مالی و تجارت مربوط به بهره برداری از موسسه، مطابق با مدت همکاری و یا پرورش، نشان دهنده مسئولیت مشترک و یا تابع شرکت مدیریت عمومی با پرداخت خودشان، هرگونه مانع در دستیابی به اهداف مشارکت، و یا محدودیت اجرای آن‌ها نیست.

بند خاص. باید ضمیمه‌هایی برای همکاری که شامل موارد زیر است وجود داشته باشد:

۱. برنامه کاری، که بخش کامل و جدایی ناپذیر آن است؛
۲. تنظیم خرید و قرارداد توسط سازمان جامعه مدنی تصویب شوند و به موقع توسط شرکای مدیریت عمومی تایید شوند.

بخش ۲

تدارکات انجام گرفته توسط سازمان‌های جامعه مدنی

ماده ۴۳. ارائه کالا و خدمات توسط سازمان‌های جامعه مدنی که با استفاده از منابع واگذار شده توسط مدیریت عمومی انجام گرفته است، باید با اصول قانونی، اخلاقی، درستی و راستی، بیطرفی و بی غرضی، اقتصادی، بهره‌وری، تساوی سیاسی و حقوقی، تبلیغاتی، قضاوت بی طرفانه و معقولانه و نیز با تلاش مداوم و مستمر برای دست یابی به کیفیت و ماندگاری، با توجه به مقررات خرید و قراردادهای تایید شده برای دست یابی به هدف مشارکت تطابق داشته باشد.

بند ۱. فرایند خرید و قراردادها را می‌توان با استفاده از یک سیستم الکترونیکی که توسط مدیریت عمومی به سازمان‌های جامعه مدنی ارائه شده است انجام داد. این سیستم الکترونیکی از طریق اینترنت در معرض عموم قرار دارد و این فرصت را به احزاب و اشخاص علاقه مند می‌دهد که پیشنهادات خود را تدوین و ارائه کنند.

بند ۲: سیستم الکترونیکی که در بند ۱ مورد بحث است شامل ابزارهایی برای آگاهی و اطلاع رسانی به کارپردازان و تهیه کنندگان امور است که در فهرست ماده ۳۴ قانون شماره ۸۶۶۶، ۲۱ ژوئن ۱۹۹۳ گنجانده شده است.

ماده ۴۴. تنها مسئولیت سازمان جامعه مدنی مدیریت اداری و منابع مالی دریافتی از جمله مسائل مربوط به هزینه‌ها، سرمایه گذاری و پرسنل می باشد.
بند ۱: [وتوشده است].

بند ۲: کار، امنیت اجتماعی، مالیات و هزینه‌های تجاری مربوط به فعالیت موسسه‌ها و انطباق با شرایط همکاری و یا حمایت از توسعه از مسئولیت‌های سازمان‌های جامعه مدنی هستند، این بند به مسئولیت مشترک و یا مسئولیت فرعی مدیریت عمومی با پرداخت‌های خود و یا هرگونه مانع برای دستیابی به اهداف مشارکت، یا محدودیت اجرای آن‌ها دلالت نمی‌کند.

بخش ۳

هزینه‌ها

ماده ۴۵. مشارکت باید با رعایت دقیق شرایط مذاکره انجام گیرد. انجام موارد زیر ممنوع می باشد:

- ۱- ایجاد هزینه‌هایی تحت عنوان اجرایی، مدیریتی و یا هزینه‌های مشابه؛
- ۲- به هر دلیلی پرداخت به کارگرایا کارمند عمومی از منابع وابسته به همکاری، به جز در موارد پیش بینی شده در قانون خاص و قانون دستورالعمل بودجه؛
- ۳- تغییر هدف، به جز در مورد گسترش اهداف، به شرطی که قبلا کفایت طرح کار توسط مدیریت عمومی مورد تایید گرفته باشد؛
- ۴- تغییر نحوه اجرای هدف.
- ۵- استفاده از منابع حتی در مواقع اضطراری برای هدفی متفاوت از اهداف برنامه کاری؛
- ۶- حفظ هزینه‌ها در تاریخی زودتر از تاریخ مقرر همکاری؛
- ۷- پرداخت هزینه‌ها در تاریخی دیرتر از تاریخ مقرر همکاری، مگر آن که صریحا توسط مقام ذیصلاح مدیریت عمومی به تصویب رسیده باشد؛
- ۸- انتقال منابع برای باشگاهها، انجمنهای کارگری، احزاب سیاسی و یا هر نهاد و فرد مشابه؛

۹- صرف بودجه در:

الف) پرداخت جریمه، نرخ بهره یا تعدیل تورم، از جمله در رابطه با پرداخت یا سپرده خارج از محدوده زمانی، مگر اینکه ناشی از تاخیر در واگذاری منابع مالی توسط مدیریت عمومی باشد؛

ب) تبلیغات آموزشی، اجتماعی و اطلاعاتی، مگر این که برای طرح کار ارائه شوند یا به طور مستقیم به اهداف این همکاری مربوط باشد، که در این صورت نباید حاوی نام، علامت یا تصاویری باشد که باعث تبلیغ فردی گردد.

ج) پرداخت کارکنان استخدام شده توسط سازمان جامعه مدنی که با الزامات مندرج در ماده ۴۶ همخوانی ندارد.

د) کارهایی که باعث گسترش مناطق ساخته شده یا ایجاد سازه‌های فیزیکی جدید شود.

ماده ۴۶. پرداخت ها را می توان با منابع وابسته به همکاری انجام داد، به شرطی که آن ها در برنامه کاری به تصویب رسیده باشند از جمله:

۱. پاداش کارکنان مدرج در برنامه کاری، از جمله کارکنان سازمان جامعه مدنی برای مدت زمان همکاری. هزینه ها را می توان با پرداخت مالیات، کمک های امنیت اجتماعی، منابع مالی پوشش دهنده خدمات گارانتی (FGTS)، تعطیلات، حقوق و دستمزد ماه سیزدهم (عیدی)، دستمزدهای متناسب، هزینه های جداسازی در ارتباط با بودجه و دیگر هزینه های اجتماعی پرداخت نمود، به شرطی که چنین مقادیری:

الف) مربوط به فعالیت های برنامه ریزی برای دستیابی به هدف و مهارت های فنی مورد نیاز برای اجرای نقش باشد.

ب) سازگار با ارزش بازار منطقه که در آن عمل می کند باشد و بالاتر از سقف دستمزد قوه مجریه نباشد.

ج) متناسب با مدت زمان کار موثر باشد و به طور انحصاری به همکاری منعقد شده اختصاص داده شود؛

۲. هزینه‌های روزانه مربوط به سفر، محل سکونت و وعده‌های غذایی در مواردی که اجرای اهداف مشارکت نیازمند این موارد باشد؛

۳. جریمه و هزینه‌های مربوط به تاخیر در انجام تعهدات داده‌شده در برنامه کاری و اجرای مالی، به عنوان یک نتیجه از عدم انجام مدیریت عمومی در بخشش بی درنگ بخش‌های توافق شده

۴. دستیابی به تجهیزات و مواد دائمی که برای دستیابی به هدف و خدمات به منظور ایجاد فضای فیزیکی مناسب ضروری هستند، به شرطی که آن‌ها برای راه اندازی تجهیزات و مواد ذکر شده لازم باشند.

بند ۱. پاداش تیم کاری با منابع منتقل شده توسط مدیریت عمومی یک رابطه کاری با نهاد انتقال ایجاد نمی‌کند.

بند ۲. قصور سازمان‌های جامعه مدنی در رابطه با پرداخت‌های کارگری مسئولیت پرداخت را به اتحادیه انتقال نمی‌دهد.

بند ۳. مقادیر پرداخت‌های مالیاتی، کمک‌های اجتماعی، منابع مالی پوشش دهنده خدمات گارانتی (FGTS)، تعطیلات، حقوق و دستمزد ماه سیزدهم (عیدی)، دستمزد متناسب، هزینه‌های جداسازی در ارتباط با بودجه و دیگر کمک‌های امنیت اجتماعی مربوط به فعالیت‌های برنامه ریزی شده برای اجرای هدف در برنامه کاری مشروح خواهند بود. مسئولیت نهاد می‌باشد که با منابع منتقل شده از طریق همکاری پرداخت‌ها را انجام دهد.

بند ۴. در مفاد بند ۳ مالیات‌های مستقیم با ماهیت شخصی که نهاد را محدود کند گنجانده نشده است.

بند ۵ [وتوشده است].

ماده ۴۷. برنامه کاری ممکن است شامل پرداخت هزینه‌های غیرمستقیم ضروری برای اجرای هدف باشد که نباید از ۱۵٪ (پانزده درصد) از مقدار کل این همکاری تجاوز کند، به شرطی که این هزینه‌ها به طور انحصاری موجب موفقیت طرفین همکاری گردند و:

الف - ضروری و متناسب با هدف تحقق.

ب - ارتباط بین اجرای هدف و هزینه‌های اضافی پرداخت شده، و همچنین تناسب بین مبلغ پرداخت شده و درصد هزینه‌های مورد تایید برای اجرای هدف در برنامه کار نشان داده می‌شود؛

ج - چنین هزینه‌های متناسبی با ابزار مالی دیگری از همکاری پرداخت نمی‌شود.

بند ۱. هزینه‌های غیرمستقیم متناسب با این ماده ممکن است شامل اینترنت، حمل و نقل، اجاره و هزینه‌های تلفنی و همچنین پرداخت‌های مربوط به خدمات حسابداری و مشاوره حقوقی با اشاره به بند اصلی، زمانی که هدف طرح کار مورد تایید مدیریت عمومی قرار بگیرد، باشد

بند ۲. هزینه‌های مربوط به بازرسی خارجی انجام گرفته توسط سازمان جامعه مدنی، حتی اگر مربوط به اجرای توسعه و پیشرفت و / یا همکاری باشد، ممکن است در هزینه‌های غیرمستقیم که در بند اصلی این ماده ذکر می‌شوند قرار نگیرند.

بند ۳. درانتخاب و استخدام کارکنان مشغول در اجرای توسعه و / یا همکاری، سازمان‌های جامعه مدنی باید اصول مدیریت عمومی ارائه شده در بند اصلی ماده ۳۷ از قانون اساسی فدرال را رعایت کنند.

بند ۴. سازمان جامعه مدنی باید شفافیت کافی برای مقادیر پرداخت شده به عنوان پاداش برای کارکنان مرتبط به اجرای توسعه و یا همکاری را داشته باشد.

بند ۵. افراد ممکن است پاداش مندرج در این ماده را اگرکه آن‌ها به ارتکاب جرایم زیر محکوم شده باشند دریافت نکنند:

الف - ضد مدیریت عمومی یا میراث عمومی حرکت کردن؛

ب - جرایمی که انتخاباتی هستند و برای آن‌ها قانون مجازات محرومیت از آزادی را تعیین کرده است؛

ج - پولشویی یا پنهان کردن دارایی‌ها، حقوق و بودجه.

بند ۶. پرداخت کارکنان استخدام شده توسط سازمان جامعه مدنی با منابع اختصاص داده شده توسط مدیریت عمومی یک رابطه کاری با مقامات دولتی ایجاد نمی‌کند.

بند ۷. قصور سازمان‌های جامعه مدنی در رابطه با اتهام کار، مالیات و هزینه‌های تجاری نه می‌تواند مسئولیت پرداخت هزینه‌ها را به مدیریت عمومی انتقال دهد و نه می‌تواند مانع دست‌یابی به هدف توسعه و یا همکاری و یا محدود کردن اجرای آن شود.

بند ۸. هنگامی که هزینه‌های غیرمستقیم نیز توسط منابع دیگر پرداخت می‌شوند، سازمان‌های جامعه مدنی باید محاسبه تقسیم هزینه‌ها را عرضه کنند. کپی کردن و یا پوشش منابع بودجه در پرداخت بخش‌های مشابه هزینه‌های غیرمستقیم ممنوع است.

آزاد سازی منابع

ماده ۴۸. بخش‌های انتقال یافته‌ای از منابع در چارچوب همکاری در توافق جدی با برنامه پرداخت تایید شده آزاد خواهند شد به جز در موارد زیر که برای آن‌ها تا جبران کاستی‌ها موانعی وجود خواهد داشت:

الف - زمانی که با توجه به قانون اجرایی بودن برنامه، شواهدی وجود دارد دال بر اینکه برنامه خوب و منظمی برای بخش دریافتی ارائه نداشته است، از جمله زمانی که در روند نظارت محلی که به شکل دوره‌ای توسط نهاد یا فردی که منابع را منتقل می‌کند و یا توسط بدنه کنترل داخلی و خارجی مدیریت عمومی انجام می‌پذیرد؛ مورد ارزیابی قرار گرفته است.

ب - زمانی که سوء استفاده از منابع گزارش شده است، تاخیرات غیرموجه در اتمام مراحل و یا مراحل برنامه ریزی، این شیوه‌ها نقض اصول اساسی در مدیریت عمومی در تدارکات و اقدامات دیگر در اجرای مشارکت یا عدم تحقق هدف سازمان جامعه مدنی با توجه به دیگر شروط اساسی را در پی خواهند داشت؛

پ - زمانی که سازمان جامعه مدنی قادر به اتخاذ اقدامات اصلاح جویانه ارائه شده توسط مدیریت عمومی و یا توسط بدنه کنترل داخلی یا خارجی نباشد.

ماده ۴۹. در صورتی که برنامه کاری و برنامه پرداخت برای بیش از ۱ (یک) سهم از انتقال منابع، برای دریافت هر بخش، مقرر شده باشد، سازمان‌های جامعه مدنی باید:

الف - الزامات این قانون را برای نتیجه‌گیری از این همکاری برآورده کرده باشند.

ب - پاسخگویی بخش قبلی باشند؛

ج- انطباق منظم با اجرای طرح کار داشته باشند.
ماده ۵۰. مدیریت عمومی باید نظارت بر فرآیندهای واگذاری منابع مربوط به مشارکت منعقد شده به موجب این قانون را از طریق اینترنت تسهیل بخشد.

فصل ۵

مدیریت و کاربرد مالی منابع

ماده ۵۱. وجوه دریافتی حاصله از انعقاد همکاری باید سپرده گذاری شده و در یک حساب بانکی خاص و در یک موسسه مالی دولتی معرفی شده توسط مدیریت عمومی نگهداری و مدیریت شود. اگر پیش بینی می شود که به مدت یک ماه یا بیشتر از یک ماه از ان اهداف مشارکت استفاده نشود بهتر است که در حساب های پس انداز سرمایه گذاری شود و صندوق اجرایی کوتاه مدت و یا بازار آزاد که بسته به اوراق بهادار عمومی دارد برای مدت زمان کوتاه یک ماه یا کمتر توصیه می شود.

بند خاص. درآمد حاصل از سرمایه گذاری های مالی، زمانی که مطابق با ماده ۵۷ مجاز شمرده شوند، باید برای تحقق اهداف همکاری اعمال شوند. این درآمدها مشمول شرایط مشابه پاسخگویی و حسابدهی لازم برای منابع انتقال یافته هستند.

ماده ۵۲. هنگامی که تکمیل، فسخ، لغو یا انحلالی در همکاری رخ می دهد، تمامی میزان های مالی باقی مانده، از جمله میزان های حاصله از درآمدهای سرمایه گذاری های مالی، باید به نهاد و یا بدنه ای که انتقال منابع را انتقال می دهد در یک دوره تمدید ناپذیر ۳۰ (سی) روز از این رویداد، تحت مجازات پاسخگویی و حسابدهی ویژه و فوری تقویض شده از طرف مسئول بخش، و توسط مقامات صالح بدنه یا نهاد که منابع را حفظ می کنند برگشت و عودت داده شود.

ماده ۵۳. تمامی گردش های منابع در چارچوب همکاری از طریق انتقال الکترونیکی که مشمول شناسایی ذینفع نهایی و تعهد به سپرده در حساب بانکی است اجرا می شوند.

بند خاص. پرداخت‌ها باید با افتتاح حساب‌های بانکی منعقد شده توسط ارائه دهندگان خدمات و کارپردازان انجام گیرد.

ماده ۵۴. در موارد استثنایی، به شرطی که ناممکن بودن پرداخت‌ها از طریق انتقال الکترونیکی در برنامه کاری نشان داده شود، با توجه به خصوصیات هدف همکاری، خصوصیات منطقه‌ای که در آن فعالیت‌ها توسعه می‌یابند، و نیز خدماتی که ارائه می‌شوند، اصطلاح همکاری و یا توسعه باید در برگزیده تراکنش پرداخت‌ها به شکل غیرنقدی می‌باشد به شرطی که تمام پیش‌نیازها زیرارعايت کند:

۱. پرداخت‌های غیرنقدی در هر صورت، به حد فردی ۸۰۰,۰۰ ریال (هشت صد ریال) در هر ذینفع و حد کلی ۱۰٪ (ده درصد) از کل ارزش این همکاری محدود شوند و هر دو محاسبه در مدت زمان همکاری در نظر گرفته شوند؛

۲. پرداخت‌های غیرنقدی باید در برنامه کاری که موارد مخارج را که ممکن است از این نوع از معامله مالی باشد مشخص میکند، برای نهاد ذینفع که تحت این شرایط و برنامه برداشت‌ها و پرداخت‌ها پرداختها را دریافت می‌کند، با محدودیت‌های فردی و رعایت کل مفاد بند الف مبذول شود.

۳. پرداخت‌هایی که مشمول این ماده حاضر هستند، باید با استفاده از برداشت‌های انجام شده از حساب در مدت همکاری و یا توسعه انجام گیرند. افراد مسئول این کار متعهد به ارائه موارد زیر هستند:

الف) ارائه ترازنامه‌های خود از ارزش کل دریافتی تا ۳۰ (سی) روز از تاریخ آخرین برداشت انجام گرفته به سازمان‌های جامعه مدنی به شکل یادداشت‌های مالی یا رسیدهای سازمان یافته که نشان دهنده پرداخت‌ها و هویت ذینفع نهایی از هر پرداخت باشد؛

ب) بازگرداندن جمع مبالغ دریافتی و به کار نرفته به حساب مشترک توسعه و همکاری، از طریق سپرده‌های بانکی تا تاریخ مندرج در قسمت "الف" این بخش.

۴. مسئولیت کاربرد مناسب و منظم بودجه صرف شده مطابق با مفاد این ماده قبل از مدیریت عمومی با سازمان جامعه مدنی و با افراد مسئول مربوطه مقید در مدت

همکاری و توسعه باقی می ماند؛ آن ها می توانند در رابطه با کسی که، در هر صورت، باعث بی نظمی در اجرای این منابع در گذشته شده است اقداماتی اتخاذ کنند.

۵. مقررات ممکن است برداشت از حساب مشترک همکاری و توسعه برای اعتبار صندوق را با یک حساب تعیین شده توسط نهاد جایگزین کنند، که در این صورت مسئولیت اجرای وظایف پیشبینی شده در بخش سوم این ماده به طور کامل به افراد مسئول سازمان جامعه مدنی مقید در مدت همکاری و توسعه با حفظ تمام شرایط ذکر شده در این ماده منتقل می شود.

۶. مطابق با مفاد این ماده، هرگونه پرداخت هزینه های غیرمجاز در برنامه کاری مخارج که در آن ذینفع نهایی تعیین هویت نشده باشد یا پرداخت هزینه های مغایر با هر یک از شرایط یا محدودیت مندرج در این ماده که باعث انحراف منابع می گردند خلاف قاعده محسوب خواهد شد و باید به خزانه عمومی بازگردانده شود.

بخش ۶

اصلاحات

ماده ۵۵. مدت زمان همکاری ممکن است بنا به درخواست سازمان جامعه مدنی، به شکل رسمی و موجه، به مدت حداقل ۳۰ (سی) روز قبل از پایان مدت زمان آن برای ارائه به اداره عمومی اصلاح شود.

بند خاص. تمدید اتوماتیک مدت زمان سند همکاری باید توسط مدیریت عمومی، قبل از پایان اعتبار آن، با ارائه دلایلی برای به تاخیر انداختن واگذاری منابع و با محدود کردن دوره دقیقی از تاخیر انجام گیرد.

ماده ۵۶. مدیریت عمومی می تواند تخصیص مجدد منابع برای اجرای طرح برای مدت زمان همکاری برای دست یابی به هدف مورد توافق را تصویب کند، به طوری که، به طور جداگانه برای هر دسته از هزینه ها (سرمایه یا جاری)، سازمان جامعه مدنی ممکن است اعتبارات تخصیص داده شده برای موارد مخارج را مجدداً توزیع کند، به شرطی که منحصر، افزایش یا کاهش از ۲۵٪ (بیست و پنج درصد) طرح کاری اصل تایید شده برای هر یک از آیتم ها تجاوز نکند.

بند خاص. تخصیص مجدد منابع ذکر شده در بند اصلی تنها در صورت ارائه درخواست پیشاپیش و با توجیه ارائه شده توسط سازمان جامعه مدنی و تاییدیه مدیریت عمومی که مسئول این مشارکت است، انجام می‌گیرد.

ماده ۵۷. درآمد حاصل از سرمایه گذاری‌های مالی و هرگونه موجودی باقی مانده در صورتی که به نفع عموم باشد می‌تواند توسط سازمان جامعه مدنی برای دست یابی به اهدافی فراتر از هدف همکاری و از طریق مصوبه تغییر طرح کار مدیریت عمومی به کار گرفته شود، مشروط به اینکه حساب جاری باشد.

بند خاص. اصلاحات ارائه شده در بند اصلی نیازی به مصوبه طرح کاری جدید مدیریت عمومی ندارد، اما نیاز به تجزیه و تحلیل حقوقی ارائه شده از طرح تمدید همکاری و چاپ خلاصه‌ای از این تمدید طرح به شکلی رسمی دارد.

فصل ۷

نظارت و ارزیابی

ماده ۵۸. مدیریت عمومی مسئول انجام نظارت بر مراحل مشارکت منعقد شده قبل از پایان مدت زمان، از جمله از طریق بازدید در محل، برای اهداف نظارتی و ارزیابی هدف، با استفاده از مقررات است.

بند ۱. برای اجرای مقررات در بند اصلی، بدنه ممکن است از پشتیبانی فنی اشخاص ثالث سود ببرد، صلاحیت را واگذار کند و یا وارد همکاری با نهادها یا اشخاصی شود که در نزدیکی محل استفاده از منابع واقع شده اند.

بند ۲. در مشارکتی با مدت زمان بیشتر از ۱ سال (یک)، مدیریت عمومی، هر زمان که ممکن است، یک نظرسنجی از رضایت ذینفعان طرح کار انجام خواهد کرد و از نتایج به عنوان کمکی در ارزیابی همکاری منعقد شده و دستیابی به اهداف مورد توافق، و همچنین در جهت گیری مجدد و تنظیم اهداف و فعالیت‌های تعریف شده استفاده خواهد کرد.

بند ۳. برای اجرای مفاد بند ۲، مدیریت عمومی می‌تواند خود از پشتیبانی فنی اشخاص

ثالث سود ببرد، صلاحیت را واگذار کند و یا به همکاری با نهادها یا اشخاصی وارد شود که در نزدیکی محل استفاده از منابع واقع شده اند.

ماده ۵۹. مدیریت عمومی باید گزارش فنی از نظارت و ارزیابی همکاری و مشارکت ارائه کند و باید آن را به کمیسیون برای نظارت و ارزیابی و به منظور دریافت تاییدیه صرف نظر از واگذاری الزامی حسابداری و پاسخگویی توسط سازمان جامعه مدنی ارسال کند.

بند خاص. گزارش فنی از نظارت و ارزیابی همکاری، بدون غرض ورزی به دیگر عناصر، باید شامل موارد زیر باشد:

۱. شرح مختصری از فعالیت‌ها و اهداف مشخص شده؛
  ۲. تجزیه و تحلیل فعالیت‌های انجام شده، دستیابی به اهداف و تاثیر مزایای اجتماعی به دست آمده به عنوان نتیجه‌ای از اجرای هدف تا آن زمان، بر اساس شاخص‌های وضع شده و تایید شده در برنامه کاری
  ۳. انتقال موثر بودجه توسط مدیریت عمومی و تایید مفید بودن بودجه
  ۴. در صورت نیاز، مقدار پرداخت شده طبق ماده ۵۴، هزینه‌های غیرمستقیم، تغییر مکان انجام گرفته، باقی مانده منابع مالی، از جمله برنامه‌های کاربردی مالی، و هر مقداری که به خزانه دولت عودت داده می‌شود؛
  ۵. تجزیه و تحلیل اسناد و مدارک اثبات هزینه‌های ارائه شده توسط سازمان جامعه مدنی در ارائه حساب‌ها.
  ۶. تجزیه و تحلیل بازرسی انجام شده توسط کنترل‌های داخلی و خارجی، در زمینه نظارت پیشگیرانه، و همچنین نتایج آن و اقداماتی که به عنوان نتیجه این بازرسی‌ها اتخاذ شده اند.
- ماده ۶۰. بدون تعصب به نظارت مدیریت عمومی و هیئت کنترل، اجرای همکاری باید تحت نظارت شوراهای سیاست عمومی حوزه‌های تخصصی موجود در هر سطح از دولت قرار بگیرد.
- بند خاص. مشارکت انجام گرفته طبق این قانون باید تابع مکانیزم کنترل اجتماعی تصویب شده در قانون باشد.

فصل ۸

تعهدات مدیر

ماده ۶۱. تعهدات مدیر عبارتند از:

۱. نظارت بر اجرای همکاری؛

۲. اطلاع رسانی به مافوق خود درباره برخی حقایق که میتوانند باعث مصالحه شود و یا می‌تواند فعالیت‌ها یا اهداف مشارکت را به خطر بیندازد و نیز اطلاع رسانی درباره وجود برخی شواهد دال بر بی‌قانونی و بی‌نظمی در مدیریت منابع، و همچنین اقدامات اتخاذ شده و یا اقداماتی که باید اتخاذ شوند تا مشکل مشخص شده را برطرف کنند.

۳. وتوشده است

۴. صدور نظر برای انالیز فنی قطعی حساب‌های نهایی ارسال شده، بر اساس گزارش فنی و نظارت و ارزیابی مذکور در ماده ۵۹ این قانون؛

۵. ارائه مواد و تجهیزات تکنولوژیکی لازم برای فعالیت‌های نظارتی و ارزیابی.

ماده ۶۲. در صورت نداشتن عملکرد یا عملکرد نادرست از همکاری فعلی و یا عدم تجدید مشارکت، صرفاً برای اطمینان از انجام خدمات که برای جمعیت ضروری می‌باشد، مدیریت عمومی می‌تواند، با عمل خود و بدون در نظر گرفتن مجوز قضایی، به منظور دست‌یابی و یا حفظ تحقق اهداف و یا فعالیت‌های مورد توافق:

۱. کالاهای عمومی مورد تصرف شریک سازمان جامعه مدنی را، مستقل از روش یا عنوان که حق استفاده از چنین محصولاتی را می‌دهد، استرداد کند.

۲. مسئولیت اجرای بخش‌های باقی مانده از هدف مشخص شده در برنامه کاری، در صورت تعطیلی و یا وقوع یک واقعه مربوطه، به منظور اجتناب از انقطاع آن، و نیز مسئولیت سازمان جامعه مدنی که طبق فرضیات مدیریت عمومی باید در ارائه حساب در نظر گرفته شوند را برعهده بگیرد.

بند خاص. شرایط ارائه شده در بند اصلی باید توسط مدیر به سرپرست اداره عمومی اطلاع داده شود.

فصل ۴

مسئولیت و حسابدگی

بخش ۱

قوانین عمومی

ماده ۶۳. مسئولیت و حسابدگی باید طبق قوانین وضع شده در این قانون و نیز مطابق با موعدها و قوانین برای جزئیات موجود در اسناد مشارکت و برنامه کاری تعریف شود. بند ۱. مدیریت عمومی به هنگام انعقاد همکاری و مشارکت باید دفترهای راهنمای خاص به سازمان‌های جامعه مدنی ارائه دهد.

بند ۲. هرگونه تغییر در محتوای دفترچه‌های راهنما اشاره شده در بند ۱ این ماده باید قبل از اعمال به سازمان‌های جامعه مدنی اطلاع داده شود و با ابزار رسمی ارتباطاتی انتشار یابد.

بند ۳. قانون ممکن است بر اساس پیچیدگی هدف، روش‌های متفاوت برای حسابدگی تعریف کند به شرطی که ارزش این مشارکت مساوی یا بیشتر از ۶۰۰,۰۰۰ ریال (ششصد هزار ریال) نباشد.

ماده ۶۴. رندر حساب‌های ارائه شده توسط سازمان‌های جامعه مدنی باید حاوی عناصری باشد که به مدیر همکاری اجازه ارزیابی پیشرفت را بدهد یا این نتیجه را بدست دهد که هدف طبق توافق انجام گرفته اجرا شده است. همچنین باید حاوی شرح مفصلی از فعالیت‌های انجام شده و اثبات دستیابی به اهداف و نتایج مورد انتظار تا پایان دوره معین در حساب‌های مشخص باشد.

بند ۱. در ارائه حساب‌ها ارقامی که مطابق با مفاد مندرج در بند اصلی این ماده و در مفاد ۵۳ و ۵۴ نمی‌باشند مجاز نیستند.

بند ۲. داده‌های مالی با هدف ایجاد یک ارتباط علیتی بین درآمد و هزینه‌های متحمل شده، انطباق آن و مطابق با هنجارهای مربوطه مورد انالیز قرار خواهند گرفت.

بند ۳. در تجزیه و تحلیل حساب‌های مشخص باید حقایق واقعی و نتایج حاصله در نظر گرفته شود.

بند ۴. رندر حساب‌های مشارکت باید قوانین خاص را مطابق با مقدار بودجه عمومی درگیر، از نظر گرایش‌ها و روش‌های مقرر با توجه به مفاد طرح کار و شرایط همکاری و توسعه رعایت کند.

ماده ۶۵. حسابدگی و تمام اعمال حاصل از آن، در زمان ممکن، بر روی یک پلت فرم الکترونیکی انجام می‌گیرد بدین ترتیب امکان مشاهده برای افراد و احزاب علاقه مند مهیا می‌گردد.

ماده ۶۶. حسابدگی نسبت به اجرای شرایط همکاری و توسعه باید در طول انالیز اسناد ارائه شده در طرح کار و نیز شرایط ذکر شده در بخش IX از ماده ۲۲ انجام گیرد. گزارشات زیر نیز در این مدت باید ارائه گردند:

۱. گزارشی مبنی بر اجرای هدف که توسط سازمان جامعه مدنی تهیه شده باشد و به امضای نماینده قانونی آن رسیده باشد. این گزارش حاوی فعالیت‌های انجام شده برای انطباق با هدف و مقایسه اهداف پیشنهادی با نتایج به دست آمده، با توجه به برنامه توافق شده می‌باشد که به اسنادی که دال بر تکمیل عمل می‌باشد همانند لیست حضور و غیاب، عکس‌ها و فیلم‌ها، در صورت نیاز ضمیمه می‌شود.

۲. گزارش مبنی بر اجرای مالی که به امضای نماینده قانونی و حسابدار مسئول رسیده باشد، که برای محاسبه هزینه‌ها و درآمد واقعی دریافتی به کار رود.

بند خاص. امضاء کننده شرایط همکاری و یا توسعه حزب عموم نیز باید در تحلیل خود، گزارشات داخلی آماده زیر را در نظر بگیرد:

۱. گزارشی از بازدید فنی انجام گرفته در حین اجرای مشارکت، در شرایط ماده ۵۸؛

۲. گزارش فنی از نظارت و ارزیابی در تطابق با تحقق این هدف و نتایج بدست آمده در طول اجرای شرایط همکاری و توسعه که مورد تایید کمیته نظارت و ارزیابی باشد.

ماده ۶۷. مدیر باید یک تجزیه و تحلیل فنی از حسابدگی و مسئولیت برای همکاری منعقد شده ارائه کند.

بند ۱. در مورد بخش واحد، مدیر باید یک نظر فنی قطعی به منظور ارزیابی تحقق هدف ارائه کند.

بند ۲. در مورد بیش از ۱ (یک) بخش ایجاد شده، سازمان جامعه مدنی باید حساب‌های جزئی را به منظور نظارت بر تحقق اهداف مرتبط با بخش واگذار کند.

بند ۳. تجزیه و تحلیل حسابداری اشاره شده در بند ۲ باید در مقیاس زمانی تعریف شده در برنامه کاری انجام گیرد.

بند ۴. به منظور بررسی کارایی و اثربخشی اقدامات در حال پیشرفت و یا اقدامات تکمیل شده، گزارشات فنی اشاره شده در بند اصلی و بند ۱ این ماده الزاماً باید مشمول موارد زیر باشد:

۱. نتایج حاصله و مزایای آن.

۲. اثرات اجتماعی و اقتصادی؛

۳. میزان رضایت مخاطبان هدف.

۴. احتمال پایداری اقدامات پس از اتمام هدف توافقی.

ماده ۶۸. اسناد ارائه شده توسط نهاد در پلت فرم‌های الکترونیکی مشخص شده طبق ماده ۶۵، به شرطی که تضمین اصل و امضاکننده آن از طریق یک گواهی دیجیتال مشخص شود، به عنوان اسناد اصلی پاسخگویی و حسابداری در نظر گرفته خواهند شد.

بند خاص. در طول یک دوره ۱۰ (ده) ساله، نهاد باید از روز کاری پس از زندر حساب‌ها در بایگانی خود اسناد اصلی که شامل حساب‌های ارائه شده می‌باشند حفظ کند.

بخش ۲

مهلت

ماده ۶۹. سازمان جامعه مدنی موظف به ارائه حساب‌های نهایی از استفاده مناسب و قانونی از منابع دریافتی در مدت ۹۰ (نود) روز از پایان همکاری می‌باشد، همانطور که در سند مربوطه مقرر شده است.

بند ۱. مدت زمان لازم برای ارائه نهایی حساب‌ها، اساساً، با توجه به پیچیدگی اهداف مشارکت و ادغام فاز تجزیه و تحلیل فنی کار و انعقاد سند مقرر خواهد شد.

بند ۲. واگذاری در بند اصلی، سند مشارکت را از مقرر کردن بخش‌های حساب‌های

جزئی، دوره ای، یا قابل پرداخت پس از پایان مراحل مربوط به اهداف هدف معین منع نمی‌کند.

بند ۳. کار پاسخگویی زمانیکه اولین بخش منابع مالی پرداخت می‌شود، بیشتر می‌شود.

بند ۴. شرایط اشاره شده در بند اصلی را می‌توان تا ۳۰ (سی) روز با توجیه علت تمدید کرد.

بند ۵. دموستراسیون (شرح و اثبات) قطعی ارائه حساب توسط مدیرعمومی باید شرایط

ارائه شده در برنامه کاری تایید شده و شرایط همکاری و توسعه را رعایت کند و برای

موارد زیر ارائه شود:

۱. تصویب حسابدهی؛

۲. تصویب حسابدهی با احتیاط، زمانی که شواهدی دال بر ناشایستگی و یا هر

کاستی دیگری که منجر به ضرر رساندن به خزانه نگردد وجود داشته باشد

۳. عدم پذیرش حسابدهی و تعیین یک موسسه مختص حسابدهی

بند ۶. ناشایستگی و مشکلاتی که منجر به ملاحظه کاری یا عدم پذیرش حسابدهی

شده اند در یک پلت فرم الکترونیکی قابل دسترس برای عموم ثبت می‌شود که باید

در امضای مشارکت‌های اتی با مدیریت عمومی طبق قوانین و مقررات لحاظ شوند

و در نظر گرفته شوند.

ماده ۷۰. در صورت تشخیص بی‌نظمی و بی‌قانونی و یا حذفیات در حسابدهی، یک

دوره به سازمان جامعه مدنی برای اصلاح بی‌نظمی و بی‌قانونی و یا انجام تعهدات

داده می‌شود.

بند ۱. دوره مذکور در بند اصلی تا ۴۵ (چهل و پنج) روز از تاریخ اطلاع رسانی محدود

می‌شود و برای یک دوره برابر قابل تمدید است که در آن مدیریت عمومی باید

حسابدهی و شواهد نتایج را انالیز کند و در مورد آن‌ها تصمیم بگیرد.

بند ۲. پس از آخرین مهلت برای اصلاح بی‌نظمی و بی‌قانونی و یا حذف مشکلات،

و در صورتی که مشکلات حل نشده باشد، مقام صالح اداری، تحت مجازات

مسئولیت مشترک، باید ترتیبات لازم برای بررسی حقایق، شناسایی مسئولان آن،

محاسبه میزان ضرر و گرفتن غرامت، مطابق با قوانین جاری را بدهد.

ماده ۷۱. هدف مدیر عمومی ارزیابی عملکرد نهایی حسابهای ارائه شده می باشد که در دوره ۹۰ (نود) تا ۱۵۰ (یک صد و پنجاه) روز، پس از دریافت اطلاعات چنانچه در سند همکاری ذکر شده است انجام می گیرد.

بند ۱. تعریف دوره برای ارزیابی عملکرد نهایی حساب های ارائه شده اساسا، با توجه به پیچیدگی اهداف مشارکت و ادغام فاز تجزیه و تحلیل فنی کار و انعقاد سند انجام می گیرد.

بند ۲. امکان تمدید مدت ارزیابی حسابدهی نهایی حداکثر برای یک دوره مساوی و با ارائه توجیه علت وجود دارد.

بند ۳. در صورت عدم تطابق با محدودیت زمانی تعریف شده در شرایط بند اصلی و بند ۱ و بند ۲، در عرض ۱۵ (پانزده) روز از گذشت آن، واحد مسئول ارزیابی رندر نهایی حسابها دلایلی را به وزارت دولت و یا دبیر دولت و یا شهرداری، در صورت نیاز به شورای سیاست های عمومی و هیئت کنترل داخلی مربوطه گزارش می کند.

بند ۴. گذشت دوره تعریف شده در شرایط بند اصلی و بند ۱ بدون حساب های ارزیابی شده:

۱. به معنای عدم امکان ارزیابی در تاریخی دیرتر یا منع اتخاذ اقدامات درمانی، تنبیهی و یا اقدامات در نظر گرفته شده برای جبران خسارت که ممکن است به خزانه عمومی وارد شده باشد نیست؛

۲. در مواردی که سازمان جامعه مدنی شریک و یا کارکنان ان بدون غرض ورزی به تورم، مقصر شناخته نشوند، مانع تحمیل نرخ های بهره مربوط به بدهی های محاسبه شده، در دوره ای بین پایان دوره اصلی اشاره شده در بند اصلی این پاراگراف و تاریخی که در آن ارزیابی توسط مدیریت عمومی نهایی شد، می شود.

ماده ۷۲. رندر حساب ها به شکل زیر محاسبه می شود:

۱. به طور منظم و قانونی، زمانی که آن ها به شیوه ای روشن و بی طرفانه، دقت و صحت صورتهای مالی، قانونی بودن، مشروعیت و اقتصاد اقدامات مدیر مسئول را بیان می کنند؛

۲. به طور منظم و قانونی و با احتیاط، زمانی که آن‌ها هر ناشایستگی و یا هر کاستی و مشکل دیگری را که منجر به ضرر خزانة نشود نشان می‌دهند؛

۳. به طور نامنظم و غیر قانونی، که نشان یکی از رویدادهای زیر است:
الف) حذف وظیفه مربوط به ارائه حساب‌ها.

ب) انجام یک عمل مدیریتی غیر قانونی، نامشروع، و یا غیر اقتصادی، و یا تخلف از هنجارهای حقوقی یا هنجارهای قانونی حسابداری، مالی، قیمت گذاری / بودجه، عملیاتی، و یا حقوق صاحبان سهام.

ج) ضرر و آسیب به خزانة ناشی از اعمال مدیریت نامشروع و یا غیر اقتصادی؛

د) اختلاس یا سوء استفاده از پول، کالا، و یا منابع عمومی

بند خاص: مرجع صالح برای امضای شرایط توسعه و همکاری بر اساس گزارشات فنی و مالی مسئول تصمیم‌گیری در مورد تصویب حسابداری است و میتواند مسئولیت را مستقیماً به مقامات تابع واگذار کند. واگذاری مسئولیت به نیروهای تابع ممنوع است.

فصل ۵

مسئولیت و جریمه‌ها

بخش ۱

جریمه‌های اداری نهادهای متخلف

ماده ۷۳. جاییکه همکاری خلاف طرح کار و قوانین این قانون و قانون خاص اجرا شود، مدیریت ممکن است، با وجود تضمین دفاعی اولیه، جریمه‌های زیر را به سازمان جامعه مدنی شریک اعمال کند:

۱. هشدار دادن؛

۲. تعلیق موقت مشارکت در مناقصه و مانع انعقاد قراردادهای همکاری و توسعه با اشخاص و ارگان‌های دولتی حوزه مدیریت عمومی که مجازات برای آن‌ها اعمال می‌شود، برای یک دوره‌ای که از ۲ (دو) سال تجاوز نکند؛

۳. [عدم اعطای] اظهاریه حسن انجام کار که اجازه شرکت در مناقصه عمومی و

یا انعقاد قراردادها و همکاریهای مشارکتی با سازمانها و اشخاص از تمام حوزههای دولت را میدهد تا زمانی که دلایل مجازات به قوه خود باقی باشند و یا تا زمانی که اعاده اعتبار و حیثیت توسط مقامات اعمال کننده مجازات انجام گیرد، و جاییکه سازمان جامعه مدنی ضرر و زیان وارد شده بر مدیریت عمومی را جبران کند و نیز پس از انقضای مدت مجازات اعمال شده بر اساس بخش دوم این ماده این اظهاریه اعطا خواهد شد. بند خاص. مجازات مقرر شده در بند سوم از بند اصلی این ماده منحصرأ مربوط به صلاحیت وزیر دولت یا دبیر شهرداری و یا دولت می باشد که با توجه به شرایط، اجازه دفاع از حزب مورد نظر درگیر در این روند در عرض ۱۰ (ده) روز قبل از شروع جلسه علنی داده می شود. اعاده اعتبار و حیثیت را افراد درگیر می توانند پس از ۲ (دو) سال از اقدام خود درخواست کنند.

بخش ۲

مسئولیت اجرا و صدور نظرات فنی

ماده ۷۴. [وتوشده است]

ماده ۷۵. فرد مسئول نظرات فنی که به اشتباه با توجه به ظرفیت عملیاتی و سازمان فنی جامعه مدنی برای اجرای همکاریهای خاصی قرار منعقد می کند به فرض اینکه عمداً به مال دیگران آسیب رسانده باشد باید در دادگاههای اداری، جنایی و مدنی پاسخگو باشد و بودجه واریز شده به خزانه عمومی را بدون آسیب رساندن به مسئولیت مدیر عمومی، مدیر، سازمان جامعه مدنی و رهبران آن باز پرداخت کند. ماده ۷۶. فرد امضا کننده و یا فرد مسئول نظرفنی به جای اتمام فعالیت های خاص و یا برای انطباق با اهداف مقرر به مسئولیت اداری، جنایی و مدنی با باز پرداخت مقدار مشخص شده به خزانه عمومی پاسخ خواهد داد، اگر مشخص شود که فعالیت ها طبق گزارشات انجام نگرفته است و یا دست یابی کامل به اهداف میسر نشده است.

بخش ۳

اقدامات سوء رفتار اداری

ماده ۷۷. ماده ۱۰ قانون شماره ۸۴۲۹، ۲ ژوئن، ۱۹۹۲، همراه با بخشهای زیر لازم الاجرا خواهد بود:

ماده ۱.

هشتم - کم رنگ کردن شکل قانونی فرآیندهای مناقصه و یا پروسه های انتخاب برای انعقاد مشارکت با سازمان های غیرانتفاعی، و یا معاف کردن بی جهت آنان (از قانون)؛

شانزدهم - تسهیل و یا رقابت در هر صورت، برای اختلاط، میراث فرد خاص یا حقوقی، کالا، اجاره، پول و یا بودجه عمومی انتقال یافته توسط اداره عمومی به نهادهای خصوصی از طریق انعقاد مشارکت، بدون رعایت تشریفات قانونی یا مقررات مناسب شرایط؛

هفدهم - اجازه دادن یا توافق با فرد یا نهاد قانونی برای استفاده از مالکیت خصوصی، اجاره، پول و یا ارزش های عمومی انتقال یافته توسط دولت به نهاد خصوصی پس از انعقاد همکاری، بدون انطباق با الزامات قانونی یا مقررات متناسب با شرایط؛

هجدهم - انعقاد همکاری مدیریت عمومی با نهادهای خصوصی بدون رعایت مراحل قانونی یا مقررات متناسب با شرایط؛

نوزدهم - کم رنگ کردن شکل قانونی فرایند انتخابی برای انعقاد مشارکت مدیریت عمومی با نهادهای خصوصی، یا چشم پوشی بی جهت از آن؛

بیستم - تسامح در انعقاد، نظارت و تجزیه و تحلیل مزایای حسابدهی مشارکت منعقد شده توسط مدیریت عمومی با نهادهای خصوصی؛

بیست و یکم - واگذاری منابع توسط مدیریت عمومی برای مشارکت با نهادهای خصوصی بدون تطابق دقیق با استانداردهای مربوطه و یا بدون تاثیر در برنامه غیر قانونی آن ها" (NR)

ماده ۷۸. ماده ۱۱ قانون شماره ۸۴۲۹، ۲ ژوئن، ۱۹۹۲، همراه با بخش هشتم لازم الاجرا

خواهد بود:

”ماده ۱۱

هشتم - دورزدن قوانین در انعقاد، نظارت و تصویب حسابهای مشارکت منعقد شده توسط مدیریت عمومی با نهادهای خصوصی” (NR)

فصل ۶

مقررات نهایی

ماده ۷۹. [وتوشده است].

ماده ۸۰. سیستم ثبت تولید کنندگان واحد (Sicaf)، که توسط اتحادیه حفظ می شود، طبق مفاد بند ۲ ماده ۴۳ این قانون، بدون پیش داوری و غرض ورزی نسبت به استفاده از سیستم، در دسترس سایر نهادهای فدرال قرار دارد.

ماده ۸۱. با رضایت اتحادیه، ایالات، شهرداری و منطقه فدرال، امکان پیوستن به سیستم مدیریت توافقنامه ها و قراردادهای نقل و انتقالات (Siconv) برای استفاده از ویژگی های آن مطابق با این قانون وجود دارد.

ماده ۸۲. [وتوشده است]

ماده ۸۳. همکاری های موجود، زمانی که این قانون محکم و قاطع باشد، با قانون گزاری های محکم و قاطع در زمان انعقاد همکاری و شروع مشارکت، بدون پیش داوری نسبت به کاربرد تابعه این قانون، تا آنجا که منطقی باشد، و به شرطی که سودی برای دستیابی به اهداف مشارکت داشته باشد مدیریت خواهد شد.

بند ۱. استثنا در بند اصلی بر تمدید مشارکت و همکاری مورد تایید پس از اعلام این قانون صدق نمی کند، به جز در مواردی که تمدید خودکار توسط قانون یا مقررات انجام گرفته باشد؛ به خصوص برای موارد تاخیری در واگذاری منابع توسط مدیریت عمومی.

بند ۲. برای هرگونه همکاری اشاره شده در بند اصلی که در نهایت یک مهلت نامحدود قبل از اعلام این قانون معین و مشخص می شود، مدیریت عمومی، در یک دوره کمتر از ۱ سال (یک)، تحت مجازات حسابدگی، مذاکرات مجددی برای انطباق

شرایط خود با این قانون و یا فسخ قرارداد خود انجام می دهد.

ماده ۸۴. به جز در مواردی که به صراحت ذکر شد، مفاد قانون شماره ۸۶۶۶، ۲۱ ژوئن، ۱۹۹۳، و مفاد قوانین مربوط به ترتیبات، که به مشارکتی ثابت بین نهادهای فدرال محدود می باشد، به روابط همکاری و توسعه منعقد شده تحت این قانون اعمال نمی شود.

بند خاص. معاهدات و قراردادهای مشابه موجود در میان سازمان های جامعه مدنی و مدیریت عمومی در تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، باید تا پایان مدت قرارداد طبق مقررات ماده ۸۳ انجام پذیرند.

ماده ۸۵. مفاد ماده ۱ از قانون شماره ۹۷۹۰ به تاریخ ۲۳ مارس سال ۱۹۹۹، با عبارت زیر لازم الاجرا خواهد شد:

”ماده ۱ نهادهای قانونی وابسته به سازمان های غیرانتفاعی خصوصی و حقوقی که تشکیل شده باشند و به مدت حداقل ۳ (سه) سال به طور منظم و به شکلی قانونی فعالیت داشته باشند، به شرطی که اهداف اجتماعی آن ها و استانداردهای قانونی با الزامات تعیین شده در این قانون تطابق داشته باشد، می تواند به عنوان سازمان های جامعه مدنی در جهت منافع عمومی واجد شرایط باشد.“ (NR)

ماده ۸۶. قانون شماره ۹۷۹۰، سال ۱۹۹۹، همراه با مفاد A-۱۵ و B-۱۵: لازم الاجرا می باشد:

ماده A-۱۵: [وتوشده است]

ماده B-۱۵. رندر کردن حساب های مربوط به اجرای شرایط مشارکت قبل از نهاد دولت درگیر در همکاری، اشاره به کاربرد صحیح منابع عمومی دریافتی و عملکرد درست و مناسب هدف از این شرایط مشارکت، پس از ارائه مدارک زیر دارد:

۱. گزارش سالانه اجرای فعالیت ها، به طور خاص گزارشی در مورد اجرای هدف از این شرایط مشارکت، و نیز مقایسه ای بین اهداف پیشنهاد شده و نتایج به دست آمده؛

۲. اظهارنامه ای از درآمد و هزینه های متحمل شده در طول دوره اجرا.

۳. اظهارنامه ای از عملکرد فیزیکی و مالی؛

۴. دمنستراسیون نتایج حاصل از عمل؛
  ۵. ترازنامه؛
  ۶. اظهارنامه‌ای از منابع و کاربردهای بودجه،
  ۷. اظهارنامه‌ای از تغییرات در منافع اجتماعی؛
  ۸. یادداشت‌های توضیحی برای اظهارنامه‌های مالی، در صورت لزوم؛
  ۹. نظر و گزارش حسابرسی که قابل اجرا باشد“.
- ماده ۸۷. لزوم شفافیت و تبلیغات انجام گرفته در تمام مراحل توسعه و همکاری، باید از مرحله مقدماتی تا پایان مرحله حسابدهی، به جزء هنگام انجام برنامه‌های حفاظت از افراد در معرض خطر و یا وضعیتی که به احتمال زیاد به سازش امنیتی، با توجه به مقررات ختم می‌شود، رعایت شود.
- ماده ۸۸. این قانون پس از ۹۰ (نود) روز از انتشار رسمی آن لازم الاجرا خواهد بود.

پیوست ۲: فرمان شماره ۳۱۰۰ مربوط به ۳۰ ژوئن سال ۱۹۹۹ - قید صلاحیت سازمان جامعه مدنی عام المنفعه

ماده ۱. درخواست احراز صلاحیت به عنوان سازمان جامعه مدنی عام المنفعه از جانب شخص حقوقی و غیرانتفاعی با عنایت به الزامات مواد ۱، ۲، ۳، و ۴ قانون شماره ۹۷۹۰ به وزارت دادگستری از طریق تکمیل و ارسال تقاضای مکتوب و نسخه های معتبر مدارک زیر انجام می شود و مربوط به ۲۳ مارس سال ۱۹۹۹ است:

۱. قوانین موضوعه نزد دفتر ثبت عمومی؛
۲. مکاتبات مکتوب مربوط به انتخاب مدیران فعلی آن؛
۳. ترازنامه و صورت درآمدهای سال؛
۴. اعلام معافیت از مالیات بر درآمد؛ و
۵. ثبت نام نزد دفتر عمومی ثبت امور مالیات دهندگان / دفتر ثبت ملی مربوط به اشخاص حقوقی (CGC/CNPJ)

ماده ۲. فرد مسئول صدور احراز نامه باید کفایت مستندات مذکور در ماده قبلی با مفاد ماده ۲، ۳ و ۴ ناظر بر قانون ۹۹/۹۷۹۰ را با عنایت به موارد ذیل تأیید نماید:

۱. فرد قصد تکمیل فهرست مستند در ماده ۳ آن قانون را داشته باشد.
۲. فرد بر مبنای ماده دوم آن قانون از روند احراز صلاحیت مستثنا شده باشد.
۳. قوانین موضوعه مطابق الزامات ماده دوم آن قانون باشد.
۴. فرد متقاضی صلاحیت در صورت جلسه انتخاب مدیر یک مقام ذی صلاح باشد.

۵. ترازنامه و اظهارنامه درآمدهای سال ارائه شده باشند.
۶. متقاضی، معافیت نامه مالیات بر درآمد را به سازمان درآمد فدرال کشور برزیل ارائه کرده باشد.

۷. مدارک مربوط به ثبت نام نزد دفتر عمومی ثبت امور مالیات دهندگان / دفتر ثبت ملی مربوط به اشخاص حقوقی (CGC / CNPJ) موجود باشد.

ماده ۳. وزارت دادگستری پس از دریافت تقاضای روز مهلت خواهد داشت تا تقاضای احراز صلاحیت را تأیید یا رد کند و این اقدام در آگهی رسمی سازمان فدرال ظرف پانزده روز از زمان تصمیم‌گیری منتشر می‌گردد.

۱. در صورت پذیرش، وزارت دادگستری ظرف پانزده روز از زمان تصمیم‌گیری گواهی مربوط به سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه را برای متقاضی صادر خواهد کرد.

۲. آگهی عدم پذیرش علل عدم پذیرش تقاضا را نیز شرح خواهد داد.

۳. شخص حقوقی غیرانتفاعی که تقاضای او رد شده باشد می‌تواند مجدداً تقاضای خود را در هر زمانی ارسال نماید.

ماده ۴. هر شهروندی با هویت معلوم عطف به حقوق عمومی وزارتخانه با تکیه بر شواهد مستدل مربوط به کلاه برداری یا خطا به عنوان طرف مشروع می‌تواند از طریق قضایی یا اداری درخواست لغو صلاحیت سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه را مطرح نماید. بند جداگانه. لغو صلاحیت بنا بر تصمیم اتخاذ شده در جریان رسیدگی اجرایی توسط وزارت دادگستری، مقام سابق یا به درخواست طرف مربوطه اجرا می‌شود یا در رسیدگی‌های قضایی به ابتکار عمومی از جانب وزارت کشور با تبعیت از حقوق کامل دفاع و نظام مقابل پیگیری می‌شود.

ماده ۵. هرگونه تغییر در منظور و قواعد عملیاتی سازمان که به مثابه تغییر در شرایط احراز صلاحیت باشد باید همراه با توجیه جرائم لغو صلاحیت به وزارت دادگستری گزارش گردد.

ماده ۶. در خصوص اهداف ماده ۳ از قانون ۹۹/۹۷۹۰ مفروض است که:

۱. معاونت اجتماعی و توسعه فعالیت‌های مقرر شده در ماده ۳ از قانون ساختاری

معاونت اجتماعی رعایت می‌شوند.

۲. ارتقاء رایگان بهداشت و آموزش و ارائه این خدمات توسط سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه که از طریق منابع خود سازمان تأمین می‌شود.

۱. منابعی که از بابت هزینه خدمات از فرد یا شخص حقوقی گرفته می‌شود یا به موجب دریافت یا انتقال اجباری تأمین می‌شوند جز منابع سازمان محسوب نمی‌شوند.

۲. ارائه خدمات مشروط به دریافت کمک مالی، اعانه یا معادل آن به عنوان خدمات رایگان در نظر گرفته نمی‌شود.

ماده ۷. مزایا و منافع شخصی که ذیل عنوان دوم در ماده ۴ قانون ۹۹/۹۷۹۰ معلوم شده‌اند باید توسط اشخاص زیر تأمین شوند:

۱. توسط مدیران، همسران، همکاران و بستگان درجه سوم حوزه معین شده؛
۲. توسط اشخاص حقوقی که افراد فوق‌الذکر دارند و واجد بیش از ده درصد از سهام آن‌ها باشند.

ماده ۸. یک توافقنامه همکاری بین دولت و نهادهایی که به عنوان سازمان‌های جامعه مدنی و عام‌المنفعه طبقه بندی شده‌اند امضا می‌گردد تا روابط همکاری بین طرفین جهت تشکیل و اجرای فعالیت‌های عام‌المنفعه مقرر در قانون ۹۹/۹۷۹۰ ایجاد گردد.

بند جداگانه. نهاد دولتی توافقنامه همکاری را با پیروی از مدل استاندارد خود اجرا خواهد کرد که شامل حقوق، مسئولیت‌ها و تعهدات طرفین و مقررات ضروری مطرح در ماده ۱۰، ۲ از قانون ۹۹/۹۷۹۰ است.

ماده ۹. نهاد دولتی و مسئول اجرای توافقنامه همکاری قبلاً عملکرد مناسب سازمان را بررسی خواهد کرد.

ماده ۱۰. برای اهداف ارزیابی مندرج در ماده ۱۰ و بند یک ۱ از قانون ۹۹/۹۷۹۰، مدل استاندارد که در ماده ۱۰ اشاره شده باید تکمیل و به شورای صالح سیاست‌گذاری عمومی ارسال گردد. نظر شورای سیاست‌گذاری عمومی ملاک تصمیم‌گیری نهایی در مورد توافقنامه همکاری در نظر گرفته می‌شود.

۲. اگر شورای سیاست‌گذاری عمومی در حوزه اجرایی وجود ندارد، طرفی که همکار نهاد دولتی است از ارزیابی معاف می‌شود زیرا جایگزینی شورای دیگری مجاز نیست.
۳. شورای سیاست‌گذاری عمومی سی روز از تاریخ دریافت مشاوره مهلت دارد تا نظر خود را درباره توافقنامه همکاری اعلام نماید زیرا این نهاد دولتی در نهایت مسئول تصمیم نهایی در مورد اجرای توافقنامه همکاری است.
۴. خلاصه توافقنامه همکاری مطابق با مدل در ضمیمه نخست این فرمان توسط شریک نهاد دولتی ظرف پانزده روز پس از اجرا در آگهی رسمی فدرال منتشر می‌شود.
۱۱. به موجب مفاد ماده ۴ و بخش هفتم "ج" و "د" مربوط به قانون شماره ۹۹/۹۷۹۰، ارائه حساب‌ها مبنای اجرای صحیح انتقال وجوه نقد به سازمان عام‌المنفعه جامعه مدنی است.
۱. ارائه سالانه حساب‌ها بر مبنای کلیت معاملات موروثی و نتایج حاصل از سازمان‌های جامعه مدنی و عام‌المنفعه انجام می‌شود.
۲. تحویل حساب‌ها شامل مدارک زیر می‌شود:
  ۱. گزارش سالانه درباره اجرای فعالیت‌ها
  ۲. صورت درآمدهای سال
  ۳. ترازنامه
  ۴. اظهارنامه مبدأ و سرمایه‌گذاری وجوه نقد؛
  ۵. اظهارنامه تغییرات میراث اجتماعی؛
  ۶. یادداشت‌های توضیحی در رابطه با اظهارنامه‌های مالی (در صورت لزوم)؛
  ۷. نظرفنی و گزارش حسابرسی با توجه به ماده ۲۰ از این فرمان در مواردی که قابل اجرا باشد.
۱۲. در خصوص بند ۲ و مورد پنجم از ماده ۱۰ از قانون ۹۹/۹۷۹۰ در خصوص اجرای توافقنامه همکاری، ارائه حساب‌ها به منزله بررسی التزام طرفی که همکار نهاد دولتی است محسوب می‌شود و کاربرد صحیح منابع عمومی و اجرای مفاد این توافقنامه با ارائه مستندات زیر اجرا می‌شود:

۱. گزارش اجرای اهداف توافقنامه همکاری که شامل مقایسه بین اهداف مورد نظر و نتایج به دست آمده است.

۲. اظهار کامل درآمدها و هزینه‌های مربوطه حین اجرا

۳. نظرفنی و گزارش حسابرسی بر مبنای ماده ۲

۴. تحویل خلاصه‌ای از اجرای امور مالی و فیزیکی که در ماده ۱۹ مقرر شده‌اند.

ماده ۱۳. توافقنامه همکاری ممکن است برای دوره‌ای که بیشتر از سال مالی است در نظر گرفته شود.

۱. چنانچه توافقنامه همکاری بدون آنکه طرف همکار تمامی اهداف مورد نظر را کسب کرده باشد منقضی شود یا در صورتی که اعتبارات اضافی در اختیار سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه باشد، این دوره ممکن است تمدید شود.

۲. هزینه‌های مربوط به اجرای توافقنامه همکاری در طول دوره از تاریخ اولیه پایان اعتبار و تشکیل دوره اعتباری جدید تحت پوشش وثیقه بوده و وجاهت قانونی دارد.

ماده ۱۴. تخصیص اعتبار جهت اجرای توافقنامه همکاری با استفاده از حساب بانکی ویژه‌ای صورت می‌گیرد که طرف همکاری با نهاد دولتی باید در بانکی که آن نهاد تعیین می‌کند ایجاد کند.

ماده ۱۵. تخصیص اعتبارات جهت اجرای توافقنامه همکاری بر اساس زمان بندی مربوطه صورت می‌گیرد مگر آنکه تخصیص اعتبارات در یک قسط معین شده باشد.

ماده ۱۶. مطابق با ظرفیت عملیاتی سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه، وجود یک یا چند توافقنامه همکاری حتی با یک نهاد دولتی امکان پذیر است.

ماده ۱۷. نظارت و رسیدگی شورای سیاست‌گذاری عمومی که در ماده ۱۱ از قانون ۹۹/۹۷۹۰ اشاره شده موجب تغییر تعهدات معین در توافقنامه همکاری نخواهد شد.

۱. توصیه‌ها و پیشنهادهای احتمالی که از سوی شورا در خصوص توافق همکاری مطرح می‌شود باید به شریک نهاد دولتی ارسال گردد تا تمهیدات قابل اجرا اتخاذ شوند.

۲. طرف همکار با نهاد دولتی باید شورا را از فعالیت‌های نظارتی آن‌ها مطلع کند.

ماده ۱۸. خلاصه اجراییات مالی و فیزیکی که در ماده ۱۰، قسمت دوم و بخش ششم از قانون ۹۹/۹۷۹۰ مقرر شده توسط سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه تکمیل می‌شود و ظرف ۶۰ روز از پایان هر سال مالی در آگهی رسمی در زمینه طرح مورد نظر مطابق با مدل اشاره شده در ضمیمه دوم فرمان منتشر می‌گردد.

ماده ۱۹. زمانی که مقدار منابع برابر یا بیشتر از R ۶۰۰۰۰۰۰۰ (شش صد هزار ریاس باشد)، سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه باید حسابرسی مستقلی را در زمینه سرمایه‌گذاری منابع توافق‌نامه همکاری بر اساس مورد "ج" از بخش هفتم ماده چهارم قانون ۹۹/۹۷۹۰ اجرا نماید.

۱. قیدهای توافق‌نامه در زمانی که سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه به طور همزمان با یک یا چند شریک نهاد دولتی توافق همکاری داشته باشد و حاصل جمع آن از ارزش مقرر بیشتر باشد نیز قابل اجرا هستند.

۲. حسابرسی مستقل باید به وسیله فرد یا طرف حقوقی انجام شود که مورد تأیید شوراهای حسابرسی منطقه‌ای باشد.

۳. هزینه‌های مربوط به خدمات مستقل حسابرسی باید به عنوان هزینه در بودجه طرح گنجانده شوند.

۴. به موجب فرضی که در قسمت اول اشاره شده، می‌توان بخش ضمیمه‌ای را به بند پیشین اضافه کرد.

ماده ۲۰. ارزیابی کمیته که در ماده ۱۱، قسمت ۱ از قانون ۹۹/۹۷۹۰ به آن اشاره شده باید متشکل از دو عضو واحد اجرایی باشد که یکی از آن‌ها مربوط به سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه می‌شود و دیگری توسط شورای سیاست‌گذاری عمومی در حوزه فعالیت مربوطه (چنانچه موجود باشد) تعیین می‌گردد.

بند جداگانه. کمیته مسئول نظارت بر اجرای مفاد توافق‌نامه همکاری خواهد بود.

ماده ۲۱. سازمان نهاد اجتماعی عام‌المنفعه مقررات مندرج در ماده ۱۴ از قانون ۹۹/۹۷۰ را در آگهی رسمی اتحادیه دولتی یا شهرداری ظرف سی روز از اجرای توافق‌نامه همکاری منتشر نموده و یک نسخه از آن را جهت تصدیق طرف نهاد دولتی ارسال می‌کند.

ماده ۲۲. به موجب ماده ۱۲ و ۱۳ از قانون ۹۹/۹۷۹۰، سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه باید برای هر توافق همکاری حداقل یک مدیر تعیین کند که مسئول مدیریت مناسب اعتبارات دریافتی باشد.

بند جداگانه. اسامی مدیران و متصدیانی که کاندید می‌شوند در خلاصه متن توافقنامه همکاری منتشر می‌شود.

ماده ۲۳. جهت اجرای توافق همکاری، انتخاب سازمان عام‌المنفعه جامعه مدنی ممکن است از طریق انتشار اعلامیه به صورت رقابتی برای طرح به وسیله شریک نهاد دولتی انجام شود که در جهت تهیه کالاها و خدمات ضروری در انجام فعالیت‌ها، مناسبت‌ها، همکاری‌ها و توصیه‌های فنی انجام می‌گیرد.

بند جداگانه. زمانی که روند انتخاب از طریق رقابت آغاز می‌شود، دولت از ورود به توافق همکاری با هدف مشابه و خارج از جریان رقابت منع می‌شود.

ماده ۲۴. برای اجرای این رقابت، طرف همکار نهاد دولتی باید به وضوح و با روش عینی و جزئی همه کالاها، طرح ساخت یا خدماتی که قرار است از طریق این توافقنامه همکاری به دست آید را به شکل فنی تصریح کند.

ماده ۲۵. اعلامیه رقابت باید حداقل شامل اطلاعات زیر باشد:

۱. شرایط، ضوابط و شیوه ارسال طرح‌های پیشنهادی

۲. تصریح خصوصیات فنی هدف توافق‌نامه همکاری

۳. معیارهای انتخاب و بررسی طرح‌های پیشنهادی

۴. تاریخ ارائه طرح‌های پیشنهادی

۵. مکان ارائه طرح‌های پیشنهادی

۶. تاریخ بررسی و تاریخی احتمالی اتمام توافق همکاری

۷. حداکثر مقدار قابل پرداخت

ماده ۲۶. سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه طرح فنی و جزئیات مربوط به هزینه اجرایی را به نهاد دولتی طرف قرارداد ابلاغ خواهد کرد.

ماده ۲۷. موارد زیر در انتخاب و ارزیابی طرح‌های پیشنهادی در نظر گرفته خواهند شد:

۱. ارزش ذاتی و کفایت اعلامیه رقابتی
  ۲. قابلیت‌های فنی و اجرایی کانیدا
  ۳. کفایت وسایل پیشنهادی و هزینه آن‌ها همراه با برنامه زمان‌بندی و نتایج
  ۴. تنظیم طرح پیشنهادی بر مبنای ویژگی‌های فنی
  ۵. قاعده‌مندی نهادی و حقوقی سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه
  ۶. تحلیل اسناد مندرج در ماده ۱۲ و بخش دوم از این فرمان
- ماده ۲۸. تبعیت از اصول اجرایی عمومی و انضباط به عنوان معیار انتخاب، سلب صلاحیت و قاعده‌مندی غیرقابل قبول هستند.
۱. مقرر سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه یا الزام تجربه کاری سازمان در مقر نهاد دولتی طرف قرارداد
  ۲. تعهد گنرس‌سیوم یا انجمن با اشخاص حقوقی مستقر در محل اجرای توافقنامه اجرایی
  ۳. مقدار اعانه یا هر نوع منفعت دیگری که توسط سازمان جامعه مدنی عام‌المنفعه عرضه می‌شود.
- ماده ۲۹. قضاوت شامل همه طرح‌های پیشنهادی سازمان‌های جامعه مدنی عام‌المنفعه می‌شود و جنبه‌های قانونی، اداری، فنی و عملیاتی که در اعلامیه رقابت مشخص نشده‌اند پذیرفته نمی‌شود.
- ماده ۳۰. نهاد دولتی طرف قرارداد باید یک کمیته داوری برای رقابت تعیین کند که حداقل از یک عضو واحد اجرایی، یک متخصص در موضوع رقابت و در صورت وجود از یکی از اعضای شورای سیاست‌گذاری عمومی که مسئول رسیدگی به پرونده صلاحیت است تشکیل خواهد شد.
۱. کار این کمیته بدون پرداخت خواهد بود.
  ۲. نهاد دولتی باید نمره هر مورد در طرح و پروژه پیشنهادی را به کمیته داوری توضیح دهد و اطمینان حاصل کند که هویت سازمان پیشنهاددهنده حذف شده است.
  ۳. کمیته می‌تواند در مورد طرح‌ها از نهاد دولتی طرف قرارداد درخواست اطلاعات

اضافی بنماید.

۴. کمیته طرح‌های پیشنهادی سازمان‌های جامعه مدنی عام‌المنفعه را با پیروی از معیارهای تعیین شده در این فرمان و در اعلامیه رقابت دسته‌بندی خواهد کرد.

ماده ۳۱. پس از داوری نهایی پیشنهادها، این کمیته در حضور رقبا نتایج کار آن‌ها را نشان داده و به موارد تأیید شده اشاره می‌کند.

۱. شریک نهاد دولتی:

اول- نباید درخواست‌های تجدیدنظر اداری علیه تصمیمات کمیته داوران را تجزیه و تحلیل کند؛

دوم- نباید نتایج رقابت را به شکل اجرایی تعلیق یا فسخ کند یا بدون اعلام نتیجه فرایند رقابت در همین رابطه با طرف‌های دیگر وارد توافق همکاری شود.

۲. پس از اعلام عمومی نتایج این رقابت، شریک نهاد دولتی باید آن را تصدیق کند و اجرای فوری توافقات همکاری برحسب تقسیم‌بندی انجام خواهد شد.

ماده ۳۲. وزیر دادگستری باید حکمی ظرف پانزده روز از انتشار این موضوع صادر کند و روند احراز صلاحیت را تنظیم کند.

ماده ۳۳. این فرمان پس از انتشار اجرایی خواهد شد.